

KONTRA

Απεργία εργατών καθαριότητας

**Αντεργατική
κυβέρνηση, αντεργατική
αντιπολίτευση,
ξεπουλημένη
εργατοπατερία**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Η τρόικα προειδοποιεί
γι' αυτά που έρχονται**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Μηνυτήρια αναφορά κατά Σπίρτζη και
συνεργών για το «γήπεδο Μελισσανίδη»

Πανικός στα επιτελεία...

ΣΕΛΙΔΑ 9

Υπόθεση «Noor 1»

**Ανοιξε το καπάκι του
βόθρου**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Γάζα: 10 χρόνια πολιορκίας

ΣΕΛΙΔΑ 5

Πανεπιστημιακό άσυλο

**Προβοκάτσια ΝΔ -
απροκάλυπτη απάντηση
Γαβρόγλου**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Παλιούρι Χαλκιδικής

**Επιδιώκουν να χτίσουν
τουλάχιστον 18.650 τμ
στο δάσος!**

ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 922 - 1 Ιούλη 2017

www.eksegersi.gr

**Η συντονισμένη επίθεση
στους απεργούς εργάτες
καθαριότητας το έδειξε για
μια ακόμα φορά**

**Τη μνημονιακή
βαρβαρότητα
θα τη σπάσει μόνο
ο ανυποχώρητος
ταξικός αγώνας**

Scripta... Verba...

Πού ήταν η ΝΔ όταν οι βασικοί μάρτυρες (σ.σ. στην υπόθεση του Noor I) έπεφταν ο ένας μετά τον άλλο νεκροί;

Γραφείο Τύπου πρωθυπουργού

Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πού ήταν, όταν δυο μάρτυρες έπεσαν νεκροί επί των ημερών της δικής τους συγκυβέρνησης;

Μήπως όμως το tweet προερχόταν από τον ίδιο τον υπουργό; Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας είχε ανακοινώσει ότι θέλει να φορέσει γραβάτα όταν επιτευχθεί συμφωνία. Ο επικεφαλής της ελληνικής κυβέρνησης δεν φορά γραβάτες. Ιωώς, λοιπόν, το tweet να ήταν μια πρόταση του Καμμένου.

Bild

Τους πήρε στο ψιλό η γερμανική κιτρινοφυλλάδα, που αναδημοσίευσε το tweet του Καμμένου με τα φαλλικά σύμβολα.

Ξέρεις τι είναι να περιμένεις το ΓΙΟΥΡΟΓΚΡΟΥΠ για να ρίξει ο Σόιμπλε το Τσίπρα... και να σούρχεται ΓΙΟΥΡΟΓΚΝΤΟΥΠ στο δοξα πατρι...; ΘΡΗΝΟΣ!!!! ...και που να δεις το τρίτο επεισόδιο του «MARTINI PARTY «τη βδομάδα πούρχεται!!! ΟΔΥΡΜΟΣ και ΜΑΥΡΗ ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΑ....»

Παύλος Πολάκης

Η στήλη αδυνατεί να σχολιάσει επιγράμματα γιγάντων της φιλοσοφικής σκέψης και της φιλολογικής καλλιέργειας. Ήταν και δύσκολο το «κόπιπάστε».

Δεν ξέρω αν η συμφωνία θα μπορούσε τελικά να ήταν καλύτερη, το σίγουρο είναι πως θα έπρεπε να ήταν καλύτερη.

Πάνος Σκουρλέτης

Τσακαλώτε, τ' ακούει;

Στην πρόταση του Αλέξη Τσίπρα για συνεργασία η απάντηση είναι μία: ούτε με το πιστόλι στον κρόταφο.

Ανδρέας Λοβέρδος

Καλή η πολιτική μαγκιά, αλλά μόνο για τώρα. Για το μέλλον κανείς δεν ξέρει.

Η σπουδή της Γεννηματά να πει όχι στην πρόταση διαλόγου του Τσίπρα, είναι λάθος και σε πλήρη αντίθεση με την στάση των ευρωπαίων σοσιαλιστών.

Δημήτρης Παπαδημούλης
Πονάνε τόσο πολύ οι λεβέντες του ΣΥΡΙΖΑ, που επικαλούνται τους... Ολαντρέου για να μαλώσουν τη Φώφη!

Αν ήταν πρόεδρος ο Καραμανλής, ο Γεωργιάδης δε θα πέρναγε ούτε από το πεζοδρόμιο έξω από τη ΝΔ. Φροντίζω να συνομιλώ με ανθρώπους όπως ο κ. Γιακουμάτος.

Δημήτρης Βέττας (ΣΥΡΙΖΑ)

Ο δειλός Βέττας που για δεύτερη φορά αρνήθηκε να βγει μαζί μου από τρόμο ότι θα τον κάνω ρεζίλι, με υβρίζει εν τη απουσία μου.

Αδωνις Γεωργιάδης

Μπουμπούκια, γενικώς...

ΡΙΠΕΣ

♦ «Μονάχα ο Βαρδής μπορεί να τους μαζέψει» ♦ Αρχισαν να τιτιβίζουν τα παπαγαλάκια της οικογένειας, μετά το σπάσιμο του οχετού με Τσιπροκαμμένους, Μαρινάκηδες και σία ♦ Συνήθως, αυτός που καλείται «να τους μαζέψει» παίρνει και τη μερίδα του λέοντος ♦ Για την ειρηνοποιό παρέμβαση του, βρε αδερφέ ♦ Στον καπιταλισμό όλα έχουν την τιμή τους, όπως λένε οι Αμερικανοί ♦ Επανεμφανίστηκε ο χαμένος εδώ και καιρό Γιάννης Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός ♦ Δε χρειάζεται να περιγράψουμε τα αισθήματα της στήλης ♦ Οι σταθεροί αναγνώστες μας γνωρίζουν την αγωνία μας κατά την περίοδο της εξαφάνισής ♦ Ο γίγαντας Μιχελογιαννάκης, ο γιατρός, την ψιλοέπεσε στον Καμμένο για την ιστορία με τον Γιαννουσάκη και τον Μαρινάκη ♦ Μένει να μάθουμε αν ήταν μια δήλωση-ξεπέτα ή αν πίσω της κρύβεται κάποιος... οδικός

χάρτης ♦ Ο Ρουβάς με τη συμβία του (της οποίας μας διαφεύγει το όνομα) έχουν ήδη μερικά κουτσούβελα εδώ και μερικά χρόνια ♦ Προφανώς για λόγους διαφήμισης, αποφάσισαν να κάνουν κι ένα γάμο ♦ Πήγαν στον αρχιεπίσκοπο Τζερόνιμο, του ανακοίνωσαν το χαρμόσυνο... γεγονός, έβγαλαν και μερικές φωτογραφίες ♦ Το ζευγάρι της «σόου μπιζι» κάνει αυτό που ξέρει να κάνει ♦ Ο... πούρος χριστιανός Τζερόνιμο τι ακριβώς κάνει; ♦ Ρητορικό είναι το ερώτημα, όπως αντιλαμβάνεστε ♦ «Είναι αναγκαστική η συνεργασία με τον Καμμένο απλώς για να υπάρξει κυβέρνηση» λέει ο Φίλης ♦ Ασε, ρε μεγάλε, εδώ άλλος τα έσπαγε με τον Καμμένο σε σκυλάδικο για να γιορτάσουν τη δεύτερη εκλογική νίκη ♦ Κι άλλος γιόρτασε μαζί του τα γενέθλιά τους, συνοδεία Γονίδη ♦ Κι όλοι μαζί υπερασπιζόσταντε το αίσχη στην υπόθεση Γιαννουσάκη-

Μαρινάκη ♦ Το Bloomberg χαρακτήρισε «γελοίο» το σχέδιο για πρωτογενή πλεονάσματα στην Ελλάδα 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2022 και πάνω από 2% μέχρι το 2060 ♦ Ο γίγαντας της οικονομικής σκέψης Τσακαλώτος, όμως, τα βρήκε απολύτως λογικά και επιτεύξιμα ♦ Το αμερικάνικο Ινστιτούτο Peterson χαρακτήρισε το ίδιο σχέδιο «δημοσιονομικό ζουρλομανδύα» ♦ Και σχολίασε ότι καμία χώρα δεν πέτυχε μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο «πρωτογενή πλεονάσματα» 2% του ΑΕΠ για 40 χρόνια ♦ Καρφάκι δεν του κάρηκε του Τσακαλώτου ♦ Αυτός έκανε... μαρξιστική ανάλυση στην ΕφΣυν με καλαμπουράκια για... καλά και κακά νέα ♦ Το... κάλλιστο νέο είναι, βέβαια, ότι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ παραμένουν στην κυβέρνηση ♦ «Δεν μπορούμε να κάνουμε λόγο για απολύσεις των συγκεκριμένων εργαζομένων αφού δεν απολύονται, αλλά λήγει η σύμβασή

τους», δήλωσε η Γεροβασιλή ♦ Πόσο πρωτότυπο! ♦ Δημοσιεύματα φέρουν τον Μαρινάκη να βάζει τον Πρετεντέρη στον «πάγκο» ♦ Ειδικά για το Mega λένε πως άλλος μεγαλομέτοχος (λέγε με Βαρδινογιάννη) τον θεωρεί «φθαρμένο προϊόν» και δε θέλει να του δοθεί ηγετικός ρόλος ♦ Ετσι και αληθεύουν αυτά που γράφονται, θα 'χουμε κλάματα και υστερίες ♦ Οση κάλυψη και να έχει ο Καμμένος από τον Τσίπρα, στο τέλος θα βγουν όλοι καμένοι ♦ Δεν τους έφταναν τα Μνημόνια, έχουν τώρα και τη μπόχα των σκανδάλων στα οποία βουτήχτηκαν ♦ Και τι μπόχα ♦ Όσα έβγαλε μέχρι στιγμής ο Μαρινάκης είναι μόνο η πρόγευση ♦ Τους είχε κανονικά «καλωδιωμένους» ♦ Ο Καμμένος χρησιμοποιούσε το κινητό λες και μιλούσε με τη γυναίκα και τα παιδιά του ♦ Ερασιτέχνες! ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο όμιλος Χατζηνικολάου-Κουρή σταμάτησε την έκδοση του ημερήσιου φύλλου του. Προσπάθησε να καλύψει το κενό ποντάροντας στο κλείσιμο των «Νέων», πλην όμως τα «Νέα» ουδέποτε έκλεισαν, διατήρησαν το αναγνωστικό τους κοινό και τώρα που ο ΔΟΛ πέρασε στα χέρια του Μαρινάκη, οι «Ειδήσεις» δεν είχαν καμιά τύχη. Μένει να μάθουμε πώς θα τοποθετηθεί ο Χατζηνικολάου στο νέο τοπίο που διαμορφώνεται στα αστικά ΜΜΕ, τους συσχετισμούς του οποίου θα καθορίσουν ο Μαρινάκης με τον Βαρδινογιάννη. Δεν νομίζουμε ότι ο Χατζηνικολάου θα πάει με τους χαμένους, δηλαδή με τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ανθρώπους του.

Κ «Έχω πληροφορίες από γερμανούς πολιτικούς και δημοσιογράφους που λένε ότι είναι ένας κακισμένος ηλικιωμένος -όπως συχνά συμβαίνει με κάποιους ανθρώπους αυτής της ηλικίας- ο οποίος

έχει κολλήσει με αυτό το θέμα: ότι πρέπει να πάρει εκδίκηση από την Ελλάδα. Αυτό ανάγεται σε σφαίρες πέραν της πολιτικής, είναι εμμονή». Αδίκηθηκε ο Κούλογλου που δε γράφει σε καμιά κιτρινοφυλλάδα τύπου «Σαν», «Μίρορ», «Εσπρέσσο» έστω. Τέτοιου τύπου αναλύσεις για τον Σόιμπλε (ανάλογες εύκολα θα μπορούσε να γράψει και για άλλους) θα γίνονταν περιζήτητες.

Κ Τη νεοσύστατη κυριακάτικη του Λιβάνη επέλεξε

ο Τσίπρας για να απευθύνει πρόσκληση από κοινού διακυβέρνησης με το ΠΑΣΟΚ («μετά τα μνημόνια»). Οχι τυχαία, βέβαια, καθώς ο Λιβάνης φέρεται εδώ και καιρό ως θιασώτης της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ. Μόνο που ο υιός Λιβάνης ούτε την πολιτική ισχύ που είχε ο πατέρας του επί ημερών Ανδρέα Παπανδρέου διαθέτει, ούτε την οικονομική επιφάνεια πρωτοκλασάτου παραγοντα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας. Για την ουσία της πρότασης Τσίπρα και την υποδοχή της από το ΠΑΣΟΚ

θα διαβάσετε σε άλλες στήλες.

Κ «Σήμερα βρισκόμαστε εδώ, χωρίς κάμερες και τυμπανοκρουσίες, για μια σπουδαία υπόθεση - τον εθελοντισμό ως τρόπο ζωής», είπε η Δούρου, σε φιάστα που οργάνωσε στην έδρα του «Συλλόγου Ενεργών Εθελοντών Πολιτών “ΠΡΟΑΣΠΙΖΩ”», όπου πήγε για να χαρίσει δυο αναπηρικά αμαξίδια. Χωρίς τηλεοπτικές κάμερες ναι, αλλά όχι χωρίς τυμπανοκρουσίες, αφού η περιφερειάρχισσα φρόντισε να βγουν οι σχετικές φωτογραφίες και να διανεμηθεί η δήλωσή της. Θεωρούν ότι ο κόσμος χάρηται ό,τι του σερβίρουν.

Κ «Ας μην ξεχνάμε τις πρόσφατες βρετανικές εκλογές. Ο Τζέρεμι Κόρμπιν αρχικά υπολειπόταν με πολύ μεγάλα ποσοστά, της τάξης του 20%. Στις κάλπες, όμως, πλησίασε σε απόσταση δύο μόλις μονάδων και οδήγησε την Τερίζα Μέι σε πολιτική ήττα και απώλεια της αυτοδυναμίας». Με κάτι τέτοια (για να έχει και ο Βερναρδάκης κάτι να δικαιολογεί την υπογραφή του) προσπαθούν να πείσουν το κομματικό σώμα του ΣΥΡΙΖΑ ότι έχουν περιθώρια να το παλέψουν. Η αναφορά στον Κόρμπιν, όμως, κρύβει και δεύτερη κουτοπονηριά. Ο εκλογικός στόχος του ΣΥΡΙΖΑ περιγράφεται ως εξής: «να κόψουμε την αυτοδυναμία του Μητσοτάκη».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η κοινωνική Ευρώπη, οφείλει να είναι προτεραιότητα για τις προοδευτικές δυνάμεις. Να εργαστούμε για άμεσα αποτελέσματα προς όφελος των λαών.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Σομαλία: Ημέρα ίδρυσης-ένωσης (1960), Καναδάς: Εθνική εορτή, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνην 1/7/1919: Έλληνες στρατιώτες σκοτώνουν διακόσιες γυναίκες γύρω από Αϊδίνι και Nazilli 1/7/1944: Σύνοδος Breton-Woods, συστήνονται το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα, το δολάριο αντικαθιστά τον χρυσό ως μέσο διεθνών συναλλαγών 1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώτα έντεκα στρατοδικεία του εμφύλιου 1/7/1978: Εμπρησμός επτά λεωφορείων στο αμαξοστάσιο Βοτανικού (ΕΛΑ) 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο

«Απόλλων Παλλάς», εντοπισμός πολλών κλών εκρηκτικών έξω από αμερικανική βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) 1/7/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας 1/7/1993: Ίδρυση «Πολιτικής Ανοίξης» (Αντώνης Σαμαράς) 2/7: Ημέρα ΑΤΙΑ 2/7/1982: Τριπλή επίθεση ΕΛΑ σε ισραηλινούς στόχους, επίσης τρεις βόμβες σε ισάριθμες τράπεζες 2/7/1989: Πρώτη στη νεοελληνική ιστορία κυβέρνηση συντηρητικών-αριστερών (ΝΔ - ΚΚΕ - ΕΑΡ) 2/7/2008: Θάνατος σκύλου Κανέλλου 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη ανεξαρτησίας (1776), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινοαμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1994: Εκτέλεση συμβούλου τουρκικής πρεσβείας Ομέρ Σιπαχιογλου (17N) 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρου-

άντα, Μπορούντι: Ημέρα εθνικής ενότητας-ειρήνης 5/7/1988: Βόμβες σε κτίριο Διεύθυνσης Βιομηχανίας Νομαρχίας Δυτικής Αττικής και γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 5/7/1994: Επιστροφή Γιάσερ Αραφάτ στη Δυτική Οχθη μετά από 27 χρόνια εξορίας 6/7: Μαλάουι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), δημοκρατίας (1966) 6/7/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στην πλατεία Συντάγματος 6/7/1970: Δώδεκα καταδίκες μελών ΚΚΕ 6/7/1971: Βόμβα στην είσοδο οικονομικών υπηρεσιών υπουργείου Προεδρίας («20 Οκτώβρη») 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου 7/7/1972: Σύλληψη Κλάους Γίνσγκε και Ιρμγκαρντ Μέλερ (RAF) 7/7/1979: Δύο βόμβες στις αποθήκες Πετζετάκι (ΕΛΑ).

Απευθύνθηκε στο ΠΑΣΟΚ και έφαγε πόρτα

Κινήσεις πανικού από τον Τσίπρα

Από πότε είχε να δει πανηγυρικό πρωτοσέλιδο στα «Νέα» η Φώφη; Δεν ξέρουμε αν στο ΠΑΣΟΚ κρατούν αρχείο, εμείς πάντως έχουμε ξεχάσει πότε ήταν η προηγούμενη φορά (αν υπήρξε). Την περασμένη Δευτέρα, πάντως, με μια αποκλειστική δήλωσή της στα «Νέα», η πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κέρδισε το πρωτοσέλιδο της (και δυο σελίδες θέμα): «Η Φώφη Γεννηματά απαντά στον Αλέξη Τσίπρα για τη συγκυβέρνηση: **Ματαιοπονείς, θα ηττηθείς**». Με εικαστική σύνθεση που να υπομνηματίζει το θέμα, όπως μπορείτε να δείτε στη φωτογραφία. Την επόμενη μέρα, τετράστηλο πρωτοσέλιδο «χτύπημα» στην κορυφή, πάλι με φωτογραφία της Φώφης να χαιρετά οπαδούς: «Φώφη Γεννηματά: **Ο Τσίπρας πρόδωσε την Αριστερά και τώρα που βυθίζεται μας θυμήθηκε**».

Για να είμαστε ακριβείς, πρέπει να πούμε ότι αυτή ήταν η «γραμμή» του Συγκροτήματος και πριν περάσει στα χέρια του Μαρινάκη. Υπάρχει, όμως, μια σημαντική διαφορά. Μέχρι πρότινος, υπήρχαν περισσότεροι πολεμικοί τόνοι προς το ΠΑΣΟΚ (ιδίως από μερικούς αρθρογράφους, με κορυφαίο τον Πρετεντέρη). Τα στελέχη του Συγκροτήματος θεωρούσαν ότι στην ηγετική ομάδα ΠΑΣΟΚ πλειοψηφούσαν εκείνοι που «έβλεπαν» μελλοντική κυβερνητική συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ (Λαλιώτης και σία), στους οποίους την έπεφταν κατηγορώντας τους για δειλία και για... προδοσία της Κεντροαριστεράς. Αντίθετα, όσο μπορούσαν «έσπρωχναν» τις απόψεις του Βενιζέλου και της ομάδας του. Τώρα, φαίνεται σαν το πράγμα από πλευράς ηγετικής ομάδας ΠΑΣΟΚ να είναι «τελειωμένο»: καμιά συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Εγινε κάποιο παρασκηνακό «ντιλ» ανάμεσα στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και στον Μαρινάκη (μπορεί να μην έχει αναλάβει ακόμα τυπικά, όμως δεν πρέπει να υπάρχει αμφιβολία ότι κάνει κουμάντο στο «μαγαζί» που μόλις αγόρασε); Δεν μπορούμε να το ξέρουμε, όμως δεν έχει και καμιά σημασία. Εστω και συγκυριακή να είναι η ταύτιση ΠΑΣΟΚ - Συγκροτήματος Μαρινάκη, σημασία έχει ότι λειτουργεί και φυσικά λειτουργεί σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είναι αυτός που ανακίνησε το θέμα «προοδευτική συνεργασία» (μη δήλωση του ίδιου του Τσίπρα).

Η στάση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ είναι ευεξήγητη. Πάει σε συνέδριο για τη συγκρότηση του «κεντροαριστερού πόλου», επομένως έχει ανάγκη να

τονώσει το προφίλ της πολιτικής δύναμης που ήταν κάποτε κραταιά, ξέπεσε, όμως φιλοδοξεί να ανακάμψει και να ξαναγίνει δύναμη εξουσίας, καλύπτοντας τον «ζωτικό» πολιτικό χώρο του Κέντρου». Έχει ανάγκη, λοιπόν, να δείξει ότι διαχωρίζεται και από τη Δεξιά της ΝΔ και από την Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ. Επομένως, οφείλει να απορρίψει την «επίθεση αγάπης» του Τσίπρα, αν θέλει να είναι συνεπής με όσα λέει. Αλλιώς, δε βρισκόμαστε σε προεκλογική ή αμέσως μετεκλογική περίοδο για να πρέπει το ΠΑΣΟΚ να απαντήσει «με ποιον θα πάει και ποιον θ' αφήσει».

Όταν αυτή η αντικειμενική ανάγκη ενός ξεπεσμένου κόμματος εξουσίας ταυτίζεται με τις άμεσες επιδιώξεις ενός αναδυόμενου μιντιάρχη, που πιέζεται να κρατήσει τις εφημερίδες που αγόρασε στο «Κέντρο», γιατί αν τις στρέψει σε ανοιχτή υποστήριξη της Δεξιάς κινδυνεύει να χάσει το αναγνωστικό τους κοινό, τότε δε χρειάζεται να υπάρξει κάποιο παρασκηνακό «ντιλ». Τότε... μιλάνε τα μάτια. Εμπειρα στελέχη υπάρχουν και στο ΠΑΣΟΚ και στο Συγκρότημα. Κι από «προξενητάδες» άλλο τίποτα.

Το ερώτημα, λοιπόν, δεν είναι γιατί το ΠΑΣΟΚ ύψωσε ξαφνικά τους τόνους κατά του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά **γιατί ο Τσίπρας επέλεξε αυτή τη στιγμή για να κάνει «επίθεση αγάπης» στο ΠΑΣΟΚ**.

Μέχρι τώρα, όταν γινόταν σχετική συζήτηση, τα στελέχη του Τσίπρα απαντούσαν ότι η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία έχει αλλάξει σε... προοδευτική κατεύθυνση, όπως το ΠΑΣΟΚ έχει παραμείνει ακιστρωμένο στη συνεργασία με τη ΝΔ την περίοδο 2011-2014 και επομένως δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα συνεργασί-

ας «μ' αυτό το ΠΑΣΟΚ». Και ξαφνικά, ο ίδιος ο Τσίπρας, ελάχιστες μέρες μετά το δημόσιο ξεφτίλισμά του από τη Φώφη (τι να μας πεις, Αλέξη μου, όταν μας έχειςβάλει τη θηλιά στο λαιμό!), επιλέγει τη νεόκοπη κυριακάτικη εφημερίδα του Λιβάνη για να καλέσει τη Γεννηματά να τοποθετηθεί έναντι του Μητσοτάκη για «να διαπιστώσουμε τουλάχιστον αν βρισκόμαστε από την ίδια ή από την άλλη πλευρά της αβύσσου» και να δηλώσει: «Θα χαϊρόμαστε αν ειλικρινά εάν το ΠΑΣΟΚ έβρισκε ξανά τον προοδευτικό του προσανατολισμό, αλλά και το κουράγιο να ανοίξει έναν ειλικρινή και χωρίς προκαταλήψεις διάλογο με την κυβερνώσα Αριστερά, τον ΣΥΡΙΖΑ, για την προοπτική της προοδευτικής διακυβέρνησης μετά το τέλος των μνημονίων. Εμείς, πάντως, θα είμαστε εκεί. Αλλά νομίζω ότι έχει πολύ σοβαρά προβλήματα να λύσει για να φτάσει μέχρι εκεί».

Αν πίστευε ότι με μια τέτοια δήλωση θα μπορούσε να στριμώσει το ΠΑΣΟΚ, τότε πραγματικά βρίσκεται σε πανικό και δεν μπορεί να σκεφτεί ούτε στοιχειωδώς τακτικίστικα. Με ελάχιστες απλές σκέψεις θα μπορούσε να μαντέψει και την απάντηση που θα του έδινε η Γεννηματά: εσύ συγκυβερνάς με τον Καμμένο κι έχεις το θράσος να μας προτείνεις προοδευτική διακυβέρνηση μετά το 2018; Μήπως προβλέπεις ότι το κόμμα του Καμμένου δε θα υπάρχει τότε και ψάχνεις σωσίβιο σε εμάς;

Αν, πάλι, πίστευε ότι θα μπορούσε μ' αυτή τη δήλωση να αλλάξει την ατζέντα, πάλι από τρικυμία εν κρανίω διακατεχόταν. Αλλάζει την ατζέντα με ένα θέμα που μπορεί να σου δώσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, όχι με ένα θέμα που η παραπέρα εξέλιξή του εξαρτάται από άλλους (από

το ΠΑΣΟΚ εν προκειμένω). Και σε τελευταία ανάλυση, υπήρχε περίπτωση να ανοίξει ατζέντα για μετεκλογικές συνεργασίες (μετά το 2019, σύμφωνα με όσα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ για τις επόμενες εκλογές), χωρίς να υπάρχει «μυρωδιά» έστω εκλογών; Και με το ΠΑΣΟΚ μπροστά σε συνέδριο συνένωσης των μαζών της Κεντροαριστεράς, ενόψει του οποίου είναι υποχρεωμένο να λέει πως «η στρατηγική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ και της λογικής που εκφράζει, προϋποθέτει την καθοριστική ενίσχυση της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης» (απόσπασμα από τη δήλωση της Γεννηματά στα «Νέα»);

Δε σκέφτηκε ο Τσίπρας ούτε καν ότι η δήλωσή του θα ερμηνευτεί ως παραδοχή ήττας στις επόμενες εκλογές: πάμε να κόψουμε την αυτοδυναμία του Μητσοτάκη, να προκαλέσουμε νέες εκλογές που θα γίνουν με απλή αναλογική και θα μας επιτρέψουν να συγκυβερνήσουμε ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι καθόλου αυθαίρετη μια τέτοια ερμηνεία, όταν ο Τσίπρας μιλάει για «προοδευτική διακυβέρνηση μετά το τέλος των Μνημονίων». Όλοι καταλάβαμε ότι μιλάει για την περίοδο μετά τις επόμενες εκλογές.

Τα πράγματα για τον ΣΥΡΙΖΑ τα έκανε χειρότερα ο Παπαδημούλης, μετά το νέο «φτύσιμο» Τσίπρα από τη Φώφη. Υπέδειξε -με παραπονητικό ύφος- στην πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ τις ανακοινώσεις των ευρωσοσιαλιστών που μιλούν για συνεργασία των προοδευτικών δυνάμεων. Μόνο που αυτές οι δηλώσεις είναι... περσινά ξινά σταφύλια. Έχουν γίνει πολλές φορές, ο Τσίπρας έχει συνυπάρξει με τη Φώφη σε αρκετές συνόδους του ΕΣΚ (ο Τσίπρας ως παρατηρητής) και μέχρι τώρα ουδείς (πλην του ανεκδιήγητου Πιτέλα) αποτόλμησε να υποδείξει στο ΠΑΣΟΚ τι να κάνει. Και πώς να αποτολμήσει, όταν ο Τσίπρας ουδέποτε απευθύνθηκε στο ΠΑΣΟΚ με πρόταση κυβερνητικής συνεργασίας, αλλά κυβερνά σταθερά από τον Γενάρη του 2015 με τον Καμμένο;

Από την άλλη, τι αντιπροσωπεύουν σήμερα πολιτικά οι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες; Μια παρακμάζουσα δύναμη, η βασική συνιστώσα της οποίας, το γαλλικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, βάρεσε διάλυση (χειρότερα από το ΠΑΣΟΚ). Επομένως, το παιχνίδι θα παιχτεί αποκλειστικά στην Ελλάδα και το ΠΑΣΟΚ, πριν πάρει τις τελικές του αποφάσεις, θα μετρήσει τις δυνάμεις του, έχοντας την αμέριστη υποστήριξη σημαντικής μερίδας της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας.

Ζόρια στο Μαξίμου

Μια ανακοίνωση 65 λέξεων εξέδωσε η ΝΔ, με non paper 1.015 λέξεων απάντησε το Μαξίμου. Η ανακοίνωση της ΝΔ έλεγε πως ο Κούλης έκανε περιοδεία στη Θεσσαλία και εκεί «διαπίστωσε τη βαθιά απομόνωση του ΣΥΡΙΖΑ και του Αλέξη Τσίπρα και το ισχυρό πολιτικό προβάδισμα της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό, δηλαδή, που όλοι γνωρίζουν στην Ελλάδα και δεν είναι ανάγκη να αναλύσει ιδιαίτερα τις δημοσκοπήσεις για να το καταλάβει κανείς». Το Μαξίμου απάντησε με το non paper-ποταμό για να «αποδείξει» ότι η ΝΔ «δεν μπορεί να “διαβάσει” σωστά τις δημοσκοπήσεις». Αναλαμβάνει, λοιπόν, ο υπουργός Μαξίμου, Βερναρδάκης, δημοσκοπός μέχρι να γίνει στέλεχος της κυβέρνησης, να μας μάθει πώς να «διαβάζουμε» σωστά τις δημοσκοπήσεις.

Κατά τον δημοσκόπο-αρθρογράφο του Μαξίμου, οι τελευταίες δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η ΝΔ, «παρά τη συντριπτική πλειονότητα των media που τη στηρίζουν, παρά τις δύσκολες συνθήκες που βιώνουν μεγάλα κομμάτια του λαού, δεν μπορεί να αποκτήσει ρεύμα νίκης. Μένει καθηλωμένη στα ίδια ποσοστά, με πτωτική μάλιστα τάση». Και αρχίζει η ανάλυση διάφορων «ποιοτικών» στοιχείων των δημοσκοπήσεων, για να βγει στο τέλος το συμπέρασμα: «Ας χαρεί, τώρα, όσο προλάβει, η ΝΔ, με τις δημοσκοπήσεις, γιατί το 2019 θα μιλήσουν οι κάλπες. Και εκεί η χαρά θα της βγει ξινή, γιατί ο λαός έχει και γνώση και κρίση».

Το non paper-ποταμός δε γράφηκε για να πείσει τον ελληνικό λαό. Κανένας δεν κάθεται να παρακολουθήσει τέτοιες σχοινοτενείς «αναλύσεις», οι οποίες είναι έξεχλεις με σοφιστείες. Γράφηκε για να τονώσει το πεσμένο ηθικό του κομματικού μηχανισμού του ΣΥΡΙΖΑ.

Φυσικά, τα γκάλοπ δε σημαίνουν τίποτα, ειδικά όταν βρισκόμαστε τόσο μακριά από τις εκλογές. Και όταν ξέρουμε ότι δεν έχουν ούτε τη στοιχειώδη αντικειμενικότητα που απαιτείται. Όμως τα γκάλοπ φτιάχνουν κλίμα κι αυτό είναι που ενοχλεί τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δε βρίσκεται και στα καλύτερά του (το αντίθετο). Γι' αυτό και το Μαξίμου καταβάλλει τόσο κόπο για να συγγράψει... πραγματείες περί ανάγνωσης των δημοσκοπήσεων.

Εξ οικείων τα βέλη

Ο Βερναρδάκης δε συνέγραψε ανάλογη πραγματεία για να μας εξηγήσει πώς να «διαβάσουμε» τα δεδομένα δημοσκοπήσης της Prorata που παρήγγειλε και δημοσίευσε η συριζαϊκή ΕφΣυν. Και δεν αναφερόμαστε τόσο στη μέτρηση της «εκλογικής επιρροής» των κομμάτων, που φέρνει τη ΝΔ να αυξάνει κατά 6% τη διαφορά από τον ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με την ίδια έρευνα το Μάη (η διαφορά στην «εκλογική επιρροή» εκτινάσσεται στο 16%: ΝΔ 36% - ΣΥΡΙΖΑ 20%) όσο στα αγαπημένα στον Βερναρδάκη «ποιοτικά στοιχεία». Διαβάζουμε για παράδειγμα, ότι στο ερώτημα «πώς κρίνετε τη συμφωνία στο Eurogroup σχετικά με την αξιολόγηση και το χρέος;», το 67% απαντά «κακή» και «μάλλον κακή» και μόλις το 19% απαντά «καλή» και «μάλλον καλή». Ακόμα και το 55% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ τον Σεπτέμβρη του 2015 απαντά «κακή» και «μάλλον κακή», με το 30% να απαντά «καλή» και «μάλλον καλή». Στο δε ερώτημα «τι σας προκαλεί κυρίως η συμφωνία αυτή;», το 35% απαντά «απογοήτευση», το 12% «θυμό», το 15% «άγχος», το 16% «αδιαφορία», μόλις το 10% «ανακούφιση», το 4% «αισιοδοξία» και το 1% «ενθουσιασμό»!

Όπως φαίνεται, τα διαγγέλματα του Τσίπρα, οι ομιλίες στο υπουργικό συμβούλιο σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, οι συνεντεύξεις και τα άρθρα των υπουργών και η εκκωφαντική προπαγάνδα της κρατικής τηλεόρασης (αυτή ξεπέρασε σε χοντροκοπιά τους υπουργούς) δε στάθηκαν ικανά να πείσουν τον κόσμο να αισιοδοξεί έστω και μια σταλιά. Η παραμύθα δεν έφερε αποτελέσματα. Πώς μπορεί, λοιπόν, να αισιοδοξεί ο ΣΥΡΙΖΑ για τις επόμενες εκλογές; Αυτά που θ' αλλάξουν μέχρι τότε θα κάνουν την κατάσταση περισσότερο αφόρητη για τις λαϊκές μάζες, αφού το 2019 θα πετσοκοπούν παραπέρα οι συντάξεις και το πιθανότερο είναι πως την ίδια χρονιά θ' αρχίσει και το πετσόκομμα του αφορολόγητου.

Στα ίδια ο Θεοδωράκης

Στην ίδια γραμμή με το ΠΑΣΟΚ κρατάει και ο Θεοδωράκης το Ποτάμι έναντι του ΣΥΡΙΖΑ. Κρατά κομμένες τις γέφυρες για συνεργασία σε οποιοδήποτε επίπεδο. Δεν αλλάζει, όμως, και γραμμή έναντι του ΠΑΣΟΚ. Στο συνέδριο της ΔΗΣΥ θα πάει, λέει, αλλά όχι ως σύνεδρος. Θα πάει ως καλεσμένος αρχηγός κόμματος, όπως πήγε και η Γεννηματά στο συνέδριο του Ποταμιού. «Το Ποτάμι δεν είναι Κεντροαριστερά. Είναι το προοδευτικό Κέντρο. Έχει Κεντροαριστερούς, έχει Κεντροδεξιούς, αλλά όλοι δεχόμαστε ότι οι προτεραιότητες δεν είναι Δεξιά ή Αριστερά» λέει ο Θεοδωράκης. Και συμπληρώνει: «Πρέπει να πάψουμε να σκεφτόμαστε με τον παλιό τρόπο. Και τα νέα κόμματα δεν γεννιούνται με στημένα συνέδρια, των εκλεκτών και των ευνοημένων. Εμείς από νωρίς προτείναμε σύγκρουση μέσα στην κοινωνία. Αντιπαράθεση για τις λύσεις που προτείνει ο καθένας. Ετσι θα εμπλακούν νέες δυνάμεις, όχι μόνο οι μηχανισμοί. Αλλά η κ. Γεννηματά τότε δεν τόλμησε».

«Γύρισα, κι αυτό φαίνεται!»

Οχι δεν είναι κέρνιο ομοίωμα στο μουσείο της μαντάμ Τισό. Αυτοπροσώπως ο 80χρονος «καβαλιέρε» είναι (γυψαρισμένος... ελαφρώς από τις πλαστικές επεμβάσεις), γνήσιο και το Μαλτές που κρατάει στα χέρια του για να πανηγυρίσει την εκλογική του νίκη στις τοπικές εκλογές. «Γύρισα, κι αυτό φαίνεται» ανέκραξε από το τηλεοπτικό στούντιο. Ίσως οι απογοητευμένοι οπαδοί του να αναθάρρησαν λιγούλακι, όμως οι ψυχραιμοί πολιτικοί αναλυτές του ιταλικού αστικού Τύπου αντιμετώπισαν το ζήτημα ως μάλλον αδιάφορο πολιτικά. «Χέστηκε η Φατμέ στο Γενί Τζαμί» όπως θα λέγαμε στα ελληνικά.

Η συμμαχία της «Φόρτσα Ιτάλια» του Μπερλουσκόνι με την ακροδεξιά «Λέγκα του Βορρά» κέρδισε τη δημαρχία σε 79 πόλεις (αυξάνοντας κατά 25 τον αριθμό σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές), μεταξύ των οποίων ήταν και 15 μεγάλες πόλεις, όπως η Γένοβα, η Βερόνα, η Μόντσα, το Κόμο, η Πιασέντσα και η Πιστόια, ενώ το Δημοκρατικό Κόμμα του Ρέντσι κέρδισε 76 πόλεις (χάνοντας 30).

Ο Μπερλουσκόνι βγήκε μετά από καιρό στην τηλεόραση προσπαθώντας να αναβιβάσει αυτή τη νίκη σε ένδειξη για την επάνοδό του με αξιώσεις πρωθυπουργού. Αντίθετα, ο Ρέντσι, προσπάθησε να υποβαθμίσει την ήττα. «Θα μπορούσαμε να είχαμε πάει και καλύτερα» είπε, συμπληρώνοντας ότι «κάποιες ήττες μας πονούν, ξεκινώντας από τη Γένοβα και την Λ' Ακουίλα». Το ίδιο και ο Μπέπε Γκρίλο, του οποίου το Κίνημα 5 Αστέρων δε φάνηκε καθόλου στον εκλογικό χάρτη: «Εχουμε πλέον 45 δημάρχους από 37 που είχαμε, κι αυτό σημαίνει αύξηση 20%» είπε, ενώ το κόμμα του δεν πήρε ούτε ένα σημαντικό Δήμο (την προηγούμενη φορά είχε καταφέρει να κερδίσει τη Ρώμη και το Τορίνο).

Το κόμμα του Γκρίλο δεν έχει μηχανισμό με ρίζες σε τοπικό επίπεδο. Λογικό είναι να μην μπορεί να παίξει ιδιαίτερο ρόλο στις δημοτικές εκλογές, οι οποίες γίνονται με πλειοψηφικό σύστημα σε δύο γύρους. Επαθε ό,τι είχε πάθει και ο ΣΥΡΙΖΑ στις τοπικές εκλογές του 2014 στην Ελλάδα. Μερικούς μήνες μετά, όμως, «πάτησε» κανονικά τη ΝΔ. Επομένως -κι αυτό τόνισαν οι πολιτικοί αναλυτές- οι τοπικές εκλογές δεν μπορούν να θεωρηθούν σε καμία περίπτωση πρόκριμα για τις βουλευτικές.

Το Κίνημα 5 Αστέρων εξακολουθεί να είναι ψηλά σε όλες τις δημοσκοπήσεις (μεταξύ 27% και 30%). Ο Ρέντσι προσπαθεί να ξαναστηλώσει στα πόδια του το PD, ενώ ο Μπερλουσκόνι συνεργάζεται κυβερνητικά με το κόμμα του Ρέντσι και όχι με τη νεοφασιστική «Λέγκα του Βορρά», με την οποία συνεργάστηκε στις τοπικές εκλογές για να μπορέσει να κερδίσει δήμους στο Βορρά. Επομένως, αν η Ιταλία βαδίσει σε εκλογές στα τέλη του χρόνου, όποιος κι αν έρθει πρώτος θα χρειαστεί συμμάχους για να σχηματίσει κυβέρνηση. Και ο επικρατέστερος κυβερνητικός συνδυασμός είναι αυτός των Ρέντσι, Μπερλουσκόνι και Αλφάνο (διάσπαση από το κόμμα του Μπερλουσκόνι). Ιδεολογική βάση για το σχηματισμό μιας τέτοιας συγκυβέρνησης έχουν: «να απομονώσουμε τα λαϊκιστικά άκρα του Γκρίλο και της Λέγκας».

Αλλοι οι ιταλικές τράπεζες

Στο μεταξύ, το υπουργικό συμβούλιο της κυβέρνησης Τζεντιλόνι συνεδρίασε κυριακάτικα στις 25 Ιούνη και ενέκρινε νομοθετικό διάταγμα με το οποίο τέθηκαν σε αναγκαστική εκκαθάριση οι τράπεζες Veneto Banca και Banca Popolare di Vicenza. Η κυριακάτικη συνεδρίαση κρίθηκε απαραίτητη προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα τραπεζικής κατάρρευσης τη Δευτέρα.

Οι δυο υπό χρεοκοπία τράπεζες χωρίστηκαν σε «καλό» και «κακό» κομμάτι και το «καλό» κομμάτι πέρασε -έναντι συμβολικού τιμήματος- στην τράπεζα Intesa Sanpaolo, το ΔΣ της οποίας συνεδρίασε επίσης κυριακάτικα για να εγκρίνει την «αγορά». Όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Οικονομικών Περ Κάρλο Παντοάν, στην Intesa Sanpaolo δόθηκαν κρατικοί πόροι ύψους 4,785 δισ. ευρώ για να ενισχύσει την κεφαλαιοποίηση των δύο τραπεζών, συν άλλα 400 εκατ. για την κάλυψη των εγγυήσεων. Παρά το ισχύον ευρωπαϊκό πλαίσιο, δε θα γίνει «κούρεμα» μετόχων, ομολογιούχων και μεγαλοκαταθετών. Κι ας λένε ό,τι θέλουν στις Βρυξέλλες. Οι ιταλικές τράπεζες δεν είναι σαν τις κυπριακές. Ήδη το παζάρι μεταξύ Ρώμης και Βρυξελλών άρχισε.

Συνεχίζεται η κρίση στο Κατάρ

Λίστα με δεκατρία αιτήματα κατέθεσε την προηγούμενη Πέμπτη η Σαουδική Αραβία με την απαίτηση να γίνουν αποδεκτά εντός δέκα ημερών (!) από το Κατάρ προκειμένου να τερματιστεί η διπλωματική απομόνωσή του. Τα αιτήματα αυτά είναι τα εξής:

1. Διακοπή διπλωματικών σχέσεων με το Ιράν, κλείσιμο ιρανικών διπλωματικών αποστολών στο Κατάρ, απέλαση μελών της Ιρανικής Επαναστατικής Φρουράς και διακοπή των στρατιωτικών σχέσεων και των σχέσεων ανταλλαγής πληροφοριών με το Ιράν. Οι εμπορικές σχέσεις με το Ιράν θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν με τις διεθνείς και αμερικάνικες κυρώσεις.

2. Αμεσο κλείσιμο της τουρκικής στρατιωτικής βάσης στο Κατάρ και αναστολή της στρατιωτικής συνεργασίας με την Τουρκία στα εδάφη του Κατάρ.

3. Διακοπή όλων των σχέσεων με «τρομοκρατικές, σχεταριστικές και ιδεολογικές οργανώσεις» και ειδικότερα με την Μουσουλμανική Αδελφότητα, την Αλ Κάιντα, την Φατάχ Αλ Σαμ (πρώην Νούσρα, που δραστηριοποιείται στη Συρία) και τη Χεζμπολά του Λιβάνου. Να χαρακτηριστούν τρομοκρατικές όλες αυτές οι οργανώσεις βασισμένες στη λίστα περί «τρομοκρατών» που έχουν συντάξει η Σαουδική Αραβία, το Μπαχρέιν, η Αίγυπτος και τα Εμιράτα.

4. Τερματισμός όλων των μέσων χρηματοδότησης ατόμων, ομάδων και οργανώσεων που έχουν χαρακτηριστεί τρομοκρατικές από τη Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα, την Αίγυπτο, το Μπαχρέιν, τις ΗΠΑ και

άλλες χώρες. Σ' αυτό μπορεί άνετα να ενταχθεί και η Χαμάς που διατηρεί σχέσεις με το καθεστώς του Κατάρ και κατά τον Τραμπ είναι «τρομοκρατική».

5. Παράδοση στις χώρες καταγωγής τους των χαρακτηρισμένων ως «τρομοκρατών» και ατόμων που καταζητούνται από τη Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα, την Αίγυπτο, το Μπαχρέιν. Πάγωμα όλων των περιουσιακών τους στοιχείων και πλήρης ενημέρωση γι' αυτούς (οικονομικά, κατοικία κτλ).

6. Κλείσιμο του δικτύου Αλ Τζαζίρα και όλων των θυγατρικών του σταθμών.

7. Τερματισμός της ανάμειξης στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων κρατών. Να μη δίνεται υπηκοότητα σε καταζητούμενους από τη Σαουδική Αραβία, τα Εμιράτα, την Αίγυπτο και το Μπαχρέιν. Να ανακληθεί η υπηκοότητα σε άτομα που έχουν παραβιάσει τους νόμους των τεσσάρων παραπάνω κρατών.

8. Πληρωμή από το Κατάρ αποζημιώσεων για τις απώλει-

ες ζωής και άλλες οικονομικές ζημιές που προκλήθηκαν από τις πολιτικές του τα τελευταία χρόνια. Το ποσό θα καθοριστεί σε συνεργασία με το Κατάρ.

9. Πλήρης ευθυγράμμιση του Κατάρ με τα υπόλοιπα αραβικά κράτη και τα κράτη του Κόλπου στον στρατιωτικό, πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό τομέα, βάσει της συμφωνίας που υπογράφηκε με τη Σαουδική Αραβία το 2014.

10. Πλήρης παράδοση όλων των προσωπικών δεδομένων των μελών της αντιπολίτευσης, που υποστήριζε το Κατάρ, διακοπή των σχέσεων με την αντιπολίτευση της Σαουδικής Αραβίας, της Αιγύπτου, των Εμιράτων, του Μπαχρέιν και παράδοση όλων των αρχείων επικοινωνίας του Κατάρ με αυτές τις αντιπολιτευόμενες ομάδες.

11. Κλείσιμο όλων των καναλιών που χρηματοδοτεί, είτε άμεσα είτε έμμεσα, όπως Arabi21, Rassd, Al Arabby Al Jadeed, Mekameleen and Middle East Eye κτλ.

12. Η συμφωνία θα γίνει εντός δέκα ημερών, διαφορε-

τικά δε θα ισχύσει η πρόταση.

13. Δεκαετής επιτήρηση του Κατάρ για το αν εφαρμόζει τη συμφωνία. Η επιτήρηση θα είναι μηνιαία (με μηνιαίους ελέγχους) για τον πρώτο χρόνο, τριμηνιαία τον δεύτερο και ετήσια από τον τρίτο μέχρι τον δέκατο χρόνο.

Ήταν επόμενο αυτές οι απαιτήσεις να μη γίνουν δεκτές από το Κατάρ, το οποίο με ανακοίνωση του εκπροσώπου Τύπου της κυβέρνησης επεσήμανε το προφανές: «Η λίστα με τα αιτήματα επιβεβαιώνει αυτό που λέει από την αρχή το Κατάρ, ότι ο παράνομος αποκλεισμός δεν έχει να κάνει σε τίποτα με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας αλλά είναι για τον περιορισμό της κυριαρχίας του Κατάρ και την επιτήρηση της εξωτερικής μας πολιτικής».

Σαν «καλός πατέρας» ο αμερικανός υπουργός Εξωτερικών, Ρεξ Τίλερσον, ανακοίνωσε ότι το Κατάρ εξετάζει τη λίστα των αιτημάτων που του δόθηκαν και υποστήριξε ότι υπάρχουν «σημαντικοί τομείς που αποτελούν βάση για διάλογο που θα επιλύσει την κρίση». Κάλεσε δε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να συνεχίσουν αυτόν τον «διάλογο» ρίχνοντας τους τόνους για να μειωθεί η ένταση.

Η μόνη κοινή βάση όλων τους είναι η προσκόλληση στην αμερικάνικη κυριαρχία, όμως αυτή δεν είναι αρκετή για να σταματήσει τον μεταξύ τους ανταγωνισμό. Με τόσες αντιθέσεις στην περιοχή ο γόρδιος δεσμός της κρίσης του Κατάρ δε θα λυθεί ούτε εύκολα ούτε ανώδυνα, όπως φαίνεται.

Καραγκιόζ μπερντές

Πρώτη είδηση στην εναρκτήρια συνεδρίαση της νέας γαλλικής Βουλής ήταν η ανεξαρτητοποίηση του πρώην πρωθυπουργού Μανουέλ Βαλς από το Σοσιαλιστικό Κόμμα, του οποίου ήταν μέλος επί 37 χρόνια. «Εγκαταλείπω το Σοσιαλιστικό Κόμμα ή το Σοσιαλιστικό Κόμμα με εγκαταλείπει» δήλωσε ο Βαλς, ανακοινώνοντας ότι θα συνεργάζεται με το LRN του Μακρόν. Σιγά την είδηση. Αποτυχημένος πρωθυπουργός, αποτυχημένος υποψήφιος στα προκριματικά των σοσιαλδημοκρατών, εκλεγμένος βουλευτής με διαφορά μόνον 139 ψήφων με αντίπαλο μια άγνωστη υποψήφια της «Ανυπότακτης Γαλλίας» του Μελανσόν, μόνο ως γαργαλιστική είδηση μπορούσε να απασχολήσει.

Κατά τα άλλα, οι 29 εναπομείναντες σοσιαλδημοκράτες δημιούργησαν κοινοβουλευτική ομάδα με το όνομα «Νέα Αριστερά», ενώ οι 130 δεξιοί Ρεπουμπλικανοί διασπάστηκαν «με το καλημέρα» σε δυο ομάδες, τους «εποικοδομητικούς» που θέλουν συνεργασία με τον Μακρόν (καμιά σαρανταριά νοματαίοι) και τους «γνήσιους» Ρεπουμπλικανούς, που θέλουν σκληρή αντιπολίτευση στην προεδρική πλειοψηφία.

Ο γαλλικός Τύπος εξακολουθεί να πλέκει το εγκώμιο του Μακρόν. «Γεννάνε και τα κοκόνια του» που λέει η παροιμία μας. Ας θυμηθούμε, όμως, ότι κάπως έτσι ξεκίνησε και ο Σαρκοζί το 2007, όμως το 2012 έφαγε τη σκόνη του Ολάντ. Το παιχνίδι δε θα παιχτεί στον καραγκιόζ μπερντέ της γαλλικής εθνοσυνέλευσης, όπου το LRN έχει άνετη πλειοψηφία με 308 βουλευτές συν 42 του κεντρώου συμμάχου του MoDem, αλλά στους δρόμους των γαλλικών εργατοπόλεων, όπου αναμένεται η αντίσταση του γαλλικού προλεταριάτου στη νεοφιλελεύθερη επίθεση που αναμένεται να εξαπολύσει ο Μακρόν.

«Στρώνει» ο Τραμπ

«Καθόλη τη διάρκεια της καμπάνιας του Ντόναλντ Τραμπ το βασικό ερώτημα που είχα από τους μη αμερικανούς φίλους μου ήταν αν πραγματικά εννοεί αυτά που λέει. Η απάντηση δεν είναι ξεκάθαρη. Θα πρέπει να τη δούμε με το πέρασμα του χρόνου και κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες και γεγονότα». Αυτός που μιλάει είναι ο Τζον Νεγκροπόντε, που ήρθε στην Ελλάδα για το συνέδριο του Economist. Ενα από τα πιο σκοτεινά πρόσωπα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Ο «κατάσκοπος των κατασκοπών». Καμπότζη, Λάος, Ονδούρα, Βιετνάμ, Νικαράγουα, Ιράκ, πότε ως πρεσβευτής, πότε ως ειδικός απεσταλμένος, είναι ο άνθρωπος που οργάνωνε πραξικοπήματα, τάγματα θανάτου, εμπόριο όπλων, πολέμους. Ο Μπους ο νεότερος τον έκανε πρώτα αντιπρόσωπο των ΗΠΑ στον ΟΗΕ (η τοποθέτησή του θεωρήθηκε πρόκληση), μετά αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών και μετά επικεφαλής όλων των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ.

Η γνώμη του παλαίμαχου μαθητή του Κίσιντζερ έχει βάρος. Λέει, λοιπόν, ότι ο Τραμπ είναι ένας πρόεδρος που δεν έχει καθόλου πολιτική ή στρατιωτική εμπειρία και που προσπαθεί να διευθετήσει τα ζητήματα εθνικής ασφάλειας πέραν του συστήματος που έχει εδραιωθεί εδώ και τόσα χρόνια στις ΗΠΑ, ότι ανακατεύει συγγενείς του, όπως ο γαμπρός του σε ζητήματα εθνικής ασφάλειας. «Είναι πρωτόγνωρο για την ιστορία μας και πρέπει να αναρωτηθούμε πόσο θα διαρκέσει αυτή η εκπαιδευτική περίοδος, ώσπου ο πρόεδρος να μάθει τη δουλειά του», λέει ο Νεγκροπόντε, όμως δεν παραλείπει να σημειώσει αυτό που όλοι οι παράγοντες (ακόμα και του Δημοκρατικού Κόμματος) λένε τελευταία: «Σιγά-σιγά [ο Τραμπ] αρχίζει να προσαρμόζεται στον τρόπο που λειτουργεί η κυβέρνηση: Βλέπουμε τις επιλογές των ανθρώπων πλέον στην εθνική ασφάλεια, στην ενεργειακή πολιτική. Η αρχική ένταση μετεξελισσεται σε κάτι πιο φυσιολογικό».

Δέκα χρόνια πολιορκίας της Γάζας

Στις 15 Ιούνη συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια αποκλεισμού της Γάζας από τους σιωνιστές και την αιγυπτιακή χούντα που συνεχίζει επάξια, ό,τι ξεκίνησε το καθεστώς του έκπτωτου δικτάτορα Μουμπάρακ. Η δραστική μείωση της ηλεκτροδότησης της περιοχής είναι μόνο το πιο πρόσφατο κομμάτι, που συμπληρώνει το παζλ του αποκλεισμού των δύο εκατομμυρίων Παλαιστινίων της Γάζας, που τους καταδικάζει στην εξαθλίωση και τον αργό θάνατο, όταν οι βόμβες των σιωνιστών δεν τους αφαιρούν τη ζωή με πιο βίαιο τρόπο.

Η σταδιακή διάλυση της ντόπιας οικονομίας έχει οδηγήσει την ανεργία στο ποσοστό του 41,1%, ενώ η ανεργία των νέων φτάνει το 64%. Πάνω από το 20% του πληθυσμού ζει σε συνθήκες απόλυτης ένδειας, ενώ το 80% των κατοίκων εξαρτάται διατροφικά, σε μικρό ή σε μεγάλο βαθμό, από τη διεθνή επισιτιστική βοήθεια. Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα παλαιστινιακή ΜΚΟ με έδρα την Πόλη της Γάζας και την Χαν Γιούνις, το ποσοστό των παιδιών μέχρι πέντε ετών που υποφέρει από χρόνιο υποσιτισμό φτάνει το 13,4%. Ο χρόνιος υποσιτισμός δημιουργεί ανεπανόρθωτες βλάβες στο ανθρώπινο σώμα, όταν αυτό βρίσκεται στο στάδιο της ανάπτυξης, πλήττοντας το ανοσοποιητικό του σύστημα και την παραπέρα ανάπτυξή του. Παράλληλα, προκαλεί νοητικές ασθένειες και περιορίζει δραστηρικά τη σωστή σωματική ανάπτυξη των παιδιών.

Ταυτόχρονα, οι ελλείψεις σε ιατρικό υλικό είναι τεράστιες, προκαλώντας τη σταδιακή κατάρρευση του συστήματος υγείας σε όλες τις βαθμίδες. Τα 14 δημόσια νοσοκομεία και οι 16 μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας της Γάζας κινδυνεύουν να κλείσουν μερικές ή πλήρως, λόγω των διακοπών ρεύματος και της έλλειψης ντίζελ για την τροφοδοσία των ηλεκτρογεννητριών τους, σύμφωνα με έκθεση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Μια τέτοια εξέλιξη θα θέσει σε θανάσιμο κίνδυνο νεογέννητα που βρίσκονται σε θερμοκοιτίδες, ασθενείς σε μονάδες εντατικής θεραπείας και μονάδες αιμοκάθαρσης. Οι ελλείψεις σε φάρμακα πρώτης ανάγκης και σε βοηθητικό ιατρικό υλικό είναι τεράστιες, ενώ οι γιατροί που θέλουν να φύγουν εκτός Γάζας, προκειμένου να κάνουν την ειδικότησή τους σε κάποιο νοσοκομείο της Δυτικής Οχθης, της Ανατολικής Ιερουσαλήμ ή στο εξωτερικό, εμποδίζονται συστηματικά από τους σιωνιστές που δεν τους δίνουν άδειες εξόδου. Σύμφωνα με την την ετήσια έκθεση του ΠΟΥ για το 2016, το 50% των ιατρικών μηχανημάτων των νοσοκομείων της Γάζας είναι απαρχαιωμένα, ενώ ο χρόνος αναμονής για την παραλαβή ανταλλακτικών για

αυτά τα μηχανήματα ξεπερνά τους έξι μήνες. Παράλληλα, οι σιωνιστές -σε ρόλο μαζί δημίων- αποφάσισαν να μην εκδώσουν νέες άδειες εξόδου από τη Γάζα για καρκινοπαθείς στο τελευταίο στάδιο, προκειμένου να αναζητήσουν θεραπεία σε κάποιο νοσοκομείο του Ισραήλ ή της Δυτικής Οχθης, καταδικάζοντάς τους σε βασανιστικό θάνατο.

Στις συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης που βιώνουν οι Παλαιστίνιοι της Γάζας έρχονται να προστεθούν οι ψυχικές διαταραχές και οι καταστάσεις που συνδέονται με αυτές. Σύμφωνα με τον Σάμι Ουέιντ, ψυχιατρικό σύμβουλο στο Πρόγραμμα Ψυχικής Υγείας της Γάζας, η χρήση ουσιών, οι αυτοκτονίες, η ενδοοικογενειακή βία, η κατάθλιψη και το σύνδρομο μετατραυματικού άγχους έχουν αυξηθεί κατακόρυφα στον ενήλικο πληθυσμό της Γάζας, ενώ πολλά παιδιά πάσχουν από σοβαρή διάνοια, άσπαση προσοχής, εφιάλτες, φόβο και χρόνιο άγχος. Παράλληλα, αυξάνονται οι άνθρωποι που βιώνουν ψυχοσωματικές διαταραχές που τους προκαλούν σωματικό πόνο χωρίς σωματικό υπόβαθρο. Σύμφωνα με έκθεση που δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό PLOS ONE, ο παλαιστινιακός λαός έχει τα μεγαλύτερα ποσοστά ψυχικών διαταραχών ανά μονάδα πληθυσμού ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου, λόγω των δεκαετιών της κατοχής, της βίας και της καταπίεσης που αντιμετωπίζει καθημερινά από τους σιωνιστές.

Κυβέρνηση του 1 δισ. στερλινών

Ενα δισ. στερλίνες ήταν αρκετά, σπό τη μια για να επισφραγίσουν την κυβερνητική συμφωνία ανάμεσα στο Συντηρητικό Κόμμα και το Ενωτικό Δημοκρατικό Κόμμα της Βόρειας Ιρλανδίας, και από την άλλη για να πυροδοτήσουν μια εθνικιστική αντιπαράθεση στο εσωτερικό του Ηνωμένου Βασιλείου, που ενόψει Brexit δεν είναι και τόσο «ηνωμένο».

Η Τερίζα Μέι έκλεισε το «ντιλ» με την Αρλίν Φόστερ σε μια πανηγυρική τελετή στο 10 της Ντάουνινγκ Στριτ: στη Βόρεια Ιρλανδία θα δοθεί πρόσθετη χρηματοδότηση ύψους 1 δισ. στερλινών για την επόμενη διετία, που θα δοθούν για αύξηση των συντάξεων κατά 2,5%, για συνέχιση της επιδότησης του πετρελαιοι θέρμανσης στους ηλικιωμένους και για έργα υποδομής. Επειδή όλοι «υποψιάστηκαν» ότι τα κονδύλια θα χρησιμοποιηθούν από το DUP για ρουσφετολογικούς σκοπούς,

Οι σιωνιστές έχουν βρει στον αδιάστατο εξουσιομανή Αμπάς έναν πιστό σύμμαχο στην προσπάθειά τους για εξανδραποδισμό και υποδούλωση του παλαιστινιακού λαού. Το αίτημά του προς τους σιωνιστές για δραστικό περιορισμό της ηλεκτροδότησης της Γάζας είναι απλά το κερασάκι στην τούρτα. Από τον περασμένο Απρίλη, η Παλαιστινιακή Αρχή έχει προχωρήσει σε μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων της Γάζας κατά 50%, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την τοπική οικονομία, αλλά και στην αναστολή της αποστολής φορτίων ιατρικού υλικού πρώτης ανάγκης στην Γάζα, με στόχο να ασκήσει πίεση στην κυβέρνηση της Χαμάς θέτοντας τον παλαιστινιακό λαό όμηρο των επιδιώξεών της. Αποτέλεσμα της παύσης της αποστολής φορτίων φαρμάκων στη Γάζα είναι η παντελής έλλειψη 17 τύπων αντικαρκινικών φαρμάκων από τον περασμένο Μάη. Ταυτόχρονα, σύμφωνα με στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, η ΠΑ αρνείται συστηματικά να κάνει δεκτά τα αιτήματα για νοσηλεία ασθενών από την Γάζα σε νοσοκομεία της Δυτικής Οχθης, απαραίτητη προϋπόθεση για να τους δώσουν οι σιωνιστές άδεια εξόδου από τη Γάζα, με αποτέλεσμα πολλοί ασθενείς να πεθαίνουν λόγω της έλλειψης νοσηλείας. Τον περασμένο μήνα, μόλις δέκα αιτήσεις για νοσηλεία, από τις 120 που κατετίθεντο καθημερινά κατά μέσο όρο, γίνονταν δεκτές από την αρμόδια υπηρεσία της ΠΑ. Αξιοματούχος της ΠΑ δήλωσε κυνικά στην ισραηλινή εφημε-

ρίδα Haaretz, ότι η ΠΑ θα συνεχίσει να πληρώνει μόνο τους μισθούς του ιατρικού προσωπικού και όχι για την τροφοδοσία και τη διαχείριση ολόκληρου του συστήματος υγείας της Γάζας, ενώ κάλεσε τη Χαμάς είτε να αναλάβει πλήρως της ευθύνες διακυβέρνησης στη Γάζα είτε να αποσυρθεί.

Οι δηλώσεις του αξιωματούχου της ΠΑ καταδεικνύουν πλήρως τα κίνητρα του Αμπάς πίσω από την απόφασή του να υποβάλλει σε συνθήκες ασφυξίας τον παλαιστινιακό λαό στη Γάζα, που δεν είναι η έλλειψη χρημάτων, όπως αρχικά ισχυριζόταν, αλλά το να αναγκάσει τη Χαμάς να αποσυρθεί από την εξουσία στην περιοχή. Η εξόφθαλμη απόπειρα του Αμπάς να ανατρέψει την κυβέρνηση της Χαμάς στη Γάζα προκάλεσε τη σπέκουλα από τον διάβητο φασίστα υπουργό Πολέμου του Ισραήλ, Αβιγκνόρ Λίμπερμαν, που κατηγορήσε τον Αμπάς ότι βυθίζει συνειδητά τη Γάζα σε ανθρωπιστική κρίση.

Σαν να μην έφτανε ο αποκλεισμός, φαίνεται να πυκνώνουν τα σύννεφα μια νέας σιωνιστικής εισβολής στη Γάζα. Ισραηλινά μαχητικά αεροσκάφη βομβάρδισαν δυο φορές περιοχές στην πόλη της Γάζας τα ημερώματα της Τρίτης 28 Ιούνη, σαν απάντηση σε ρουκέτα που όπως ισχυρίζεται ο ισραηλινός στρατός εκτοξεύτηκε από τη Γάζα και εξερράγη σε χωράφια στο νότιο Ισραήλ χωρίς να προκαλέσει ζημιές ή τραυματισμούς. Η Χαμάς αρνείται ότι εκτοξεύτηκε ρουκέτα από τη Γάζα και κατηγορεί το Ισραήλ ότι χρησιμοποιεί ψευδή γεγονότα προκειμένου να στοχοποιήσει την Αντίσταση και τον παλαιστινιακό λαό. Από το τέλος της τελευταίας ισραηλινής εισβολής στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014, η Χαμάς δεν έχει προχωρήσει σε εκτόξευση ρουκετών από τη Γάζα προς το Ισραήλ και παράλληλα έχει εμποδίσει τις υπόλοιπες οργανώσεις της Αντίστασης να προχωρήσουν σε τέτοιες ενέργειες, τηρώντας τους όρους της εκεχειρίας που έχει υπογράψει με τους σιωνιστές.

Θα ξανασμίξουν τ' αηδόνια;

Μετά από μια μακρά περίοδο ψυχρότητας, ο Πέδρο Σάντσεθ και ο Πάμπλο Ιγκλέσιας συναντήθηκαν στα γραφεία του PSOE (σοσιαλδημοκρατικό κόμμα της Ισπανίας), προκειμένου να συζητήσουν για τον συντονισμό της αντιπολιτευτικής δράσης των κομμάτων τους απέναντι στην κυβέρνηση μειοψηφίας του Μαριάνο Ραχόι. Οι σχέσεις ανάμεσα στους δύο είχαν διαταραχτεί όταν ο ηγέτης του Podemos αρνήθηκε να συμμετάσχει σε μια κυβέρνηση συνεργασίας με το PSOE και τους κεντρικούς Ciudadanos. Προκλήθηκαν εκλογές, ο Ραχόι εκμεταλλεύτηκε την αδυναμία των υπόλοιπων να συνεργαστούν, το δεξιό PP ενίσχυσε την εκλογική του δύναμη και ο Σάντσεθ έπεσε από την ηγεσία του PSOE, ανοίγοντας το δρόμο στην τακτική της αποχής από την ψηφοφορία στη Βουλή, ώστε ο Ραχόι να καταφέρει να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης σχηματίζοντας κυβέρνηση μειοψηφίας.

Ολη εκείνη την περίοδο των ανά εξάμηνο εκλογικών αναμετρήσεων, το Podemos, παρά τη φιλοδοξία του Ιγκλέσιας να μιμηθεί το παράδειγμα του Τσίπρα και να συγκεντρώσει τους δυσαρεστημένους ψηφοφόρους της σοσιαλδημοκρατίας, δεν κατάφερε να ενισχύσει τις δυνάμεις του και ο Ιγκλέσιας αμφισβητήθηκε από τους «μετριοπαθείς» του κόμματός του. Ετσι, όταν ο Σάντσεθ κατάφερε να ξαναεκλεγεί στην αρχηγία του PSOE, νικώντας την εκλεκτή των κομματικών βαρόνων, Σουσάνα Ντίαθ, ο Ιγκλέσιας έσπευσε αμέσως να του κάνει «επίθεση φιλίας», αναγνωρίζοντας έτσι ότι η παλιά του τακτική, της πολιτικής απομόνωσης και της λεηλασίας του PSOE από το Podemos, δεν μπορεί πια να αποδώσει.

Πριν πάει στη συνάντηση με τον Σάντσεθ, ο Ιγκλέσιας υποχρεώθηκε να δηλώσει ότι δεν προτίθεται να πιέσει τον ηγέτη του PSOE να συμφωνήσει στην από κοινού κατάθεση πρότασης μορφής, ώστε να ρίξουν τον Ραχόι. Αυτό προφανώς του τέθηκε ως όρος, γιατί ο Σάντσεθ ούτε τη διάσπαση του κόμματός του θέλει να ρισκάρει (η λεγόμενη «δεξιά πτέρυγα» είναι πανέτοιμη για κάτι τέτοιο) ούτε με την αστική τάξη της Ισπανίας θέλει να συγκρουστεί. Γιατί η αστική τάξη δε θέλει αυτή την περίοδο εκλογικές περιπέτειες, καθώς προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη φάση της ανάπτυξης στην οποία έχει μπει ο ισπανικός καπιταλισμός.

Εδωσε και συνέντευξη στην El Publico ο Ιγκλέσιας, στην οποία εξήγησε ότι προτίθεται να συζητήσει με τους σοσιαλδημοκράτες για αντιπολιτευτική συνεργασία, από κοινού κατάθεση φιλεργατικών νόμων κτλ. Μ' άλλα λόγια, τα δυο κόμματα αναζητούν κοινό αντιπολιτευτικό βηματισμό, που δε θα εμποδίσει την κυβέρνηση Ραχόι να κυβερνά και κυρίως δε θα τη γκρεμίσει, τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον. Δεν προτίθενται να έρθουν σε σύγκρουση με την ισπανική αστική τάξη.

Θα βαδίσουν σε εκλογική συνεργασία; Είναι πολύ νωρίς να ειπωθεί κάτι τέτοιο. Αλλωστε, κανείς δεν ξέρει πότε θα γίνουν εκλογές. Ο δεξιός Ραχόι, πάντως, κατάφερε να «λευκανθεί» από τη βρομιά του σκανδάλου των «μαύρων ταμείων» του PP.

Καταριούνται το Brexit

«Δεν θυμάμαι τα τελευταία 200 ή 300 χρόνια η βρετανική κυβέρνηση να έχει μια τόσο ασαφή θέση για ένα ζήτημα που είναι τόσο κρίσιμης σημασίας για το πολιτικοοικονομικό της μέλλον» είπε ο πρώην υπουργός Οικονομικών της Βρετανίας λόρδος Αλιστερ Ντάρλινγκ, που βρέθηκε στην Αθήνα για το συνέδριο του Economist. Αναφερόμενος στις προοπτικές των διαπραγματεύσεων για το Brexit, ο βετεράνος βρετανός πολιτικός είπε: «Υπάρχουν 30% πιθανότητες να καταλήξουμε σε μια μετωπική σύγκρουση τον Μάρτιο του 2019. Από την άλλη πλευρά, είναι πιθανό να κάνουμε μια κουβέντα μεταξύ ενηλίκων, με στόχο μια νέα σχέση προς όφελος και των δύο μερών». Για τον ίδιο, θα ήταν προς όφελος του Ηνωμένου Βασιλείου να παραμείνει μέρος της ΕΕ, όμως «αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει καμία περίπτωση ν' αναθεωρήσουμε το δημοψήφισμα, οπότε θα φύγουμε από την ΕΕ αναμφίβολα». Γι' αυτό και η λύση θα ήταν «μια εκτεταμένη μεταβατική περίοδος» προκειμένου «να βάλουμε τα πράγματα στη σειρά». Δεν παρέλειψε, πάντως, να χαρακτηρίσει «γελοία» την άποψη ότι για να φύγει από την ΕΕ «πρέπει να πληρώσεις ένα τίμημα».

αναφέρθηκε ότι τα κονδύλια θα τα διαχειριστεί ειδική διακομματική επιτροπή. Πλην όμως, αυτό δεν το πίστεψαν ακόμα και στελέχη των Τόρηδων, όπως ο πρώην πρωθυπουργός Τζον Μέιτζορ που εξέφρασε την ανησυχία του για το ενδεχόμενο αναβίωσης του εμφύλιου πολέμου στη Βόρεια Ιρλανδία, καθώς -όπως είπε- και στις δυο πλευρές υπάρχουν «σκληροί».

Εκείνοι που ανέβηκαν στα κάγκελα ήταν οι πολιτικοί παράγοντες της Σκωτίας και της Ουαλίας, που κατηγορήσαν τη Μέι ότι για δικούς της λόγους διασπά τη χώρα, ευνοώντας μια περιοχή σε βάρος άλλων. Το δε Σιν Φέιν δε δίστασε να καταγγείλει ότι η Μέι ζητά «λευκή επιταγή» για ένα Brexit που απειλεί την εύθραυστη ειρήνη στη Βόρεια Ιρλανδία. Όλα δείχνουν ότι η πολιτική κρίση θα βαθύνει. Κανείς δε στοιχηματίζει πια για το διάστημα που η Μέι θα μείνει στην πρωθυπουργία.

στο ψαχνό

Μπόχα και ευωδία

Το βαθύ σκοτάδι της νύχτας είναι απαλό και υπέροχο σαν βελούδο - αρκεί να το δει κανείς με το σωστό τρόπο. Το τρίξιμο του βρεγμένου χαλκιού κάτω από το αργό και βαρύ πάτημα του δεσμοφύλακα είναι ένα υπέροχο μικρό τραγουδί της ζωής - αν έχεις αυτιά ν' ακούσεις.

Ρόζα Λούξεμπουργκ

Οι κήρυκες του νεοφιλελεύθερου φασισμού έπιασαν δουλειά εδώ και μέρες. Όλα τα σφυριά χτυπούν στο ίδιο αμόνι: «η μπόχα των σκουπιδιών σκεπάζει τις πόλεις», «ανυπόφορη η ζωή των πολιτών», «κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία». Ούτε ένας τους δεν είπε: «κυβέρνηση, ικανοποίησε το αίτημα των απεργών εργαζόμενων, μετέτρεψε τις συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου, για να μαζέψουν τα σκουπίδια». Αυτό είναι έξω από τη λογική τους.

Σύμφωνα με την αστική λογική, σε κάθε κρίση που έχει στη βάση της μια απεργία με κοινωνικό αντίκτυπο, υπάρχει ένα τρίγωνο: απεργοί - κυβέρνηση - πολίτες. Αυτό το τρίγωνο είναι εξολοκλήρου ψεύτικο. Γιατί οι πολίτες είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία εργαζόμενοι κι αυτοί. Επομένως, έχουν κάθε λόγο να είναι μαζί με τους απεργούς, ώστε το τρίγωνο να γίνει άξονας: απεργοί + εργαζόμενοι - κυβέρνηση + αστική πλουτοκρατία.

Οι επαγγελματίες της προπαγάνδας είναι έτοιμοι ν' αναγνωρίσουν τα «δίκια» των απεργών (ειδικά όταν πρόκειται για απεργούς όπως οι εργάτες καθαριότητας), όμως την ίδια στιγμή εμφανίζονται ως υπερασπιστές των «συμφερόντων των πολιτών», κατηγορώντας με δριμύτητα την κυβέρνηση επειδή δεν καταφέρνει να καταστείλει - με όποιο μέσο - την απεργία που «ταλαιπωρεί τους πολίτες». Κι αφού καταγγείλουν την κυβέρνηση, ρίχνουν και το δηλητηριό τους στους απεργούς, κατηγορώντας τους για «ανευθυνότητα» και για «ομηρία των πολιτών».

Ναι, τα σκουπίδια αναδίδουν μπόχα. Κι αυτό συμβαίνει στις γειτονιές που κατοικούν οι άνθρωποι του μόχθου (μαζί και οι απεργοί). Δε συμβαίνει στις περιοχές των βορείων και των νοτίων προαστίων με τις βίλες των καπιταλιστών, γιατί αυτοί βάζουν το υπηρετικό τους προσωπικό να πετάει μακριά τα σκουπίδια.

Αυτή τη μπόχα, όμως, μπορούμε, πρέπει, οφείλουμε να την υποδεχτούμε σαν ευωδιά. Την ευωδιά που αναδύεται από την πραγματοποίηση ενός ταξικού αγώνα, μετά από πολύ καιρό. Στις συνθήκες της μνημονιακής βαρβαρότητας, στο κλίμα της απογοήτευσης και της ηττοπάθειας, ένας κλάδος εργαζόμενων απεργεί και δημιουργεί όρους νίκης. Με το σύνολο του αστισμού απέναντί του. Με μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία έτοιμη να σαλπίζει υποχώρηση στον πρώτο κυβερνητικό ελιγμό.

Όπως η Ρόζα Λούξεμπουργκ, κλεισμένη στη φυλακή, έβλεπε σαν απαλό βελούδο το σκοτάδι της νύχτας και άκουγε σαν υπέροχη μελωδία το τρίξιμο του χαλκιού κάτω από τη μπότα του δεσμοφύλακα, γιατί -όπως έγραφε η μεγάλη επαναστάτρια- «αυτή είναι η ζωή και πρέπει να τη ζήσουμε όπως είναι, θαρραλέα, ανυποχώρητα, χαμογελαστά», έτσι κι εμείς μέσα από τη μπόχα των σκουπιδιών πρέπει να «μυρίσουμε» την ευωδιά του ταξικού αγώνα (όποια κι αν είναι η κατάληξη της απεργίας).

Κι αυτό πρέπει να κάνουμε σε κάθε απεργία. Να μην επιτρέπουμε στους αστούς να μας μετατρέπουν σε «πολίτες» χωρίς πολιτική συνείδηση, σε αθύρματα της αστικής εξουσίας, αλλά να συμπεριφερόμαστε ως μέλη μιας τάξης, της εργατικής τάξης, που μόνο αν συνειδητοποιήσει την ιστορική της αποστολή και οργανωθεί πολιτικά, θα μπορέσει να νικήσει στις μικρές μάχες και στην τελική μάχη.

Πανηγυρίζουν οι νεοναζί: ο Κυριάκος Μητσοτάκης τους «ξεπλύνε», με τον ίδιο τρόπο που ο πατέρας του είχε «ξεπλύνει» τη μοναρχία των Γκλιξμπουργκ (το περιβόητο «unfair», όπως θα θυμούνται οι παλαιότεροι). Μιλώντας σε δημοσιογράφους του Politico στις Βρυξέλες, ο Μητσοτάκης υποστήριξε ότι η Χρυσή Αυγή «ήταν τόσο ακραία και χυδαία, που περιθωριοποιήθηκε. Είναι σαν να μην υπάρχουν... Η βία προέρχεται σχεδόν αποκλειστικά από την Αριστερά τα τελευταία χρόνια!» Φυσικά, συνέχισε με τη γνωστή προβοκατόρικη θεωρία για τον ΣΥΡΙΖΑ που «εξεθρεψε μια κουλτούρα μίσους όταν ήταν στην αντιπολίτευση και δεν έχει κάνει σχεδόν τίποτα για αυτή τη βία όσο κυβερνά», όμως αυτό ήταν απλά το κερασάκι στην τούρτα. Η τούρτα ήταν η προσπάθειά του να «ξεπλύνει» τους νεοναζί και το δολοφονικό ναζιστικό και ρατσιστικό όργιό τους. Είναι σίγουρο πως οι συνήγοροι των νεοναζί θα κάνουν σημαία τους τις δηλώσεις Μητσοτάκη στην εν εξελίξει δίκη τους.

KONTRES

Στο βούρκο

Να μην κοροϊδευόμαστε τώρα. Σε οποιαδήποτε αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, ο Καμμένος θα είχε υποχρεωθεί σε παραίτηση, μετά τις αποκαλύψεις για τα νταλαβέρια του με έναν ισοβίτη, καταδικασμένο για εμπόριο ναρκωτικών, με ενδιαμέσο τον Ζούγκλα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν έχει σημασία ποια είναι η πρόθεση του υπουργού (αν υποθέσουμε ότι ο Καμμένος είχε αγαθή πρόθεση). Σημασία έχει ότι παραβιάζει με ωμό τρόπο τη διάκριση των εξουσιών και παρεμβαίνει σε μια ανοιχτή ποινική υπόθεση με τρόπο που ούτε ο υπουργός Δικαιοσύνης δεν επιτρέπεται να παρέμβει. Όταν αποκαλύπτονται τέτοιες παρεμβάσεις, είναι ζήτημα αυτοπροστασίας του πολιτικού προσωπικού να απομακρύνεται ο φταίχτης υπουργός, για να αποκατασταθούν οι ισορροπίες.

Ο Καμμένος όχι μόνο δεν υποχρεώθηκε σε παραίτηση, αλλά έχει κάλυψη στο ανώτατο δυνατό επίπεδο: από τον ίδιο τον πρωθυπουργό, που μίλησε μέσω του Γραφείου Τύπου του. Ο λόγος αυτής της κάλυψης δεν είναι μόνο η ανάγκη διατήρησης της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αν ήταν μόνο αυτό, ο Τσίπρας θα κρατιόταν μακριά. Ο Καμμένος ενεργούσε σε συνεννόηση με το Μαξίμου, το οποίο ήταν απολύτως ενήμερο. Γι' αυτό και ο Καμμένος απαίτησε (και πήρε) κάλυψη από τον ίδιο τον Τσίπρα και όχι μόνο από τον Κοντονή.

Αφόρητα φτηνιάρης

«Η δική μας Αριστερά δεν τα παράτησε το καλοκαίρι του 2015 γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο. Όχι μόνο γιατί δεν μπορούσαμε να αφήσουμε τα λαϊκά στρώματα στο έλε-

ος των δεξιών δυνάμεων. Αλλά επειδή θέλαμε να επηρεάσουμε τα πράγματα, και στη Ελλάδα και στην Ευρώπη. Αυτό είναι που διακυβεύεται στις μεγάλες κρίσεις».

Πόσο φτηνιάρης μπορεί να καταντήσει ένας ακαδημαϊκός (τρομάρα του), που δηλώνει και μαρξιστής (δυστυχώς τρομάρα του); Λάθος ερώτημα. Άνθρωποι σαν τον Τσακαλώτο, που έγραψε τα παραπάνω σε άρθρο του στην ΕφΣυν, μπορούν και «κλυμπούν» άνετα όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση. Όταν, όμως, βρεθούν στην κυβέρνηση, τότε παθαίνουν... κράμπες από τα πόδια μέχρι τον εγκέφαλο.

Δε θέλαμε ν' αφήσουμε το λαό στο έλεος των δεξιών δυνάμεων, λέει ο Τσακαλώτος, όταν όλοι γνωρίζουμε πως τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015 ψήφισαν το τρίτο Μνημόνιο και τρία πολυνομοσχέδια με αντιλαϊκά προαπαιτούμενα **μαζί με τις δεξιές δυνάμεις**. Μείναμε στην κυβέρνηση επειδή θέλαμε να επηρεάσουμε τα πράγματα, και στη Ελλάδα και στην Ευρώπη, λέει ο ίδιος. Δυστυχώς, δύο χρόνια πέρασαν από τότε, μήπως μπορεί να μας δείξει ένα μικρό σημάδι για το πώς επηρέασαν τα πράγματα, είτε στην Ελλάδα είτε στην Ευρώπη; Ο μόνος που... επηρέασαν είναι ο ελληνικός λαός, στον οποίο φόρτωσαν νέα βάρη, χωρίς να του αφαιρέσουν το παραμικρό από τα παλιά.

Ταράκουλο

Στο πρωτοσέλιδο κύριο άρθρο της η «Εποχή» κατηγορεί τη ΝΔ ότι για να πλήξει την κυβέρνηση «δεν διστάζει να βάλει στον πολιτικό ανταγωνισμό όχι μόνο μεγαλοσχήμονες της οικονομικής ολιγαρχίας, αλλά και κατάδικους για μεταφορά και εμπορία τόνων ηρωίνης». Κι ότι για να πλήξει τον υπουργό

Αμυνας (ναι, ναι, η «Εποχή» υπερασπίζεται τον Καμμένο!) «δίνει λόγο και αξιοπιστία, μέσα από τα media του κιτρινισμού σε ισοβίτες που εκπαιδεύονται στο ρόλο του "διπλού πρά-

Νέο αφήγημα

«Η ένταξη στο QE δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη δοκιμαστική έξοδο στις αγορές» δήλωσε στο Reuters ο Χουλιαράκης. Για κάτσε, ρε μεγάλε, που το παίζεις και σοβαρός, εσείς δεν ήσασταν που λέγατε ότι χωρίς το QE (ποσοτική χαλάρωση) δεν πρόκειται να κλείσετε τη δεύτερη αξιολόγηση, γιατί η είσοδος στο QE θα είναι το διαβατήριο για να βγείτε στις «αγορές»;

«Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η εμπιστοσύνη και η αξιοπιστία στις αγορές, που αυτό επιτυγχάνεται με την επιτυχημένη δημοσιονομική πολιτική», συνέχισε ο Χουλιαράκης. Είναι προφανές ότι φτιάχνουν νέο αφήγημα (εδώ ταιριάζει η λέξη, γιατί πρόκειται για αφήγημα, δηλαδή παραμύθι), όμως εμείς θυμόμαστε ότι και οι Σαμαροβενιζέλοι βγήκαν δυο φορές στις «αγορές» το 2014, για να δώσουν αληθοφάνεια στο δικό τους αφήγημα, το success story. Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε όλοι.

Από τη δήλωση Χουλιαράκη το μόνο ψήγμα αλήθειας είναι η φράση «επιτυχημένη δημοσιονομική πολιτική», που όμως χρειάζεται αποκρυπτογράφηση. Τι σημαίνει «επιτυχημένη δημοσιονομική πολιτική»; Σημαίνει σκληρή λιτότητα για πολλά χρόνια, προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι που συναποφασίστηκαν με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Μέχρι το 2060 (μετά θα δουν)!

κτορα“ **με το αζημίωτο** για τους ίδιους, επί ζημία της δημοκρατικής ομαλότητας όμως».

Παιδιά, σας βάρωσε η ζέστη στο κεφάλι; Αυτά που αποδίδετε στη ΝΔ σε σχέση με τον ισοβίτη Γιαννουσάκη, αποδίδονται κάλλιστα και στη δική σας κυβέρνηση. Αν ο Γιαννουσάκης είναι «διπλός πράκτορας» με το αζημίωτο, το ένα πρακτοριλίκι το έκανε σ' εσάς. Με Καμμένο, Τριανταφυλλόπουλο, Χριστοφορίδη, Τζίβα. Το άλλο πρακτοριλίκι το έκανε με τον Μαρινάκη και τη ΝΔ. Επομένως, μόνοι σας παραδέχεστε ότι κι εσείς κολυμπάτε στον ίδιο βόθρο, στα ίδια σκατά.

Οχι χωρίς την άδεια του υπουργού

Ο Σπίρτζης έστειλε επιστολή στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου με την οποία της ζητά να παρέμβει ενάντια σε άτομα που κάνουν ατεκμηρίωτες και ανακριβείς δημόσιες δηλώσεις και εκτιμήσεις, επικαλούμενα την επιστημονική τους ιδιότητα, και δημιουργούν αδικαιολόγητο πανικό και αναστάτωση στους κατοίκους, πλήττοντας το δημόσιο συμφέρον και ζημιώνοντας περαιτέρω ανεπανόρθωτα την οικονομία των νησιών, εν μέσω μάλιστα τουριστικής περιόδου.

Σε δηλώσεις σεισμολόγων αναφέρεται κι απ' όσο μπορούμε να θυμηθούμε είναι η πρώτη φορά που υπουργός ζητά από τον δικαστικό μηχανισμό να επιβάλει σιωπή σε ειδικούς, οι οποίοι θα πρέπει να μιλούν μόνο εφόσον έχουν πάρει άδεια από τον υπουργό και αφού προηγουμένως δεσμευτούν ότι θα πουν ό,τι θέλει ο υπουργός!

Οχι άσχημα

Δεν ξέρουμε αν το πήρατε χαμπάρι, αλλά από χτες «χάσαμε» τη Βασιλική Θάνου-Θεοφιλή. Δεν αναφερόμαστε, φυσικά, στην ανεπανάληπτη κόμμωσή της, αλλά στην πολιτική της παρουσία. Η πρόεδρος του Αρείου Πάγου, παρά τις προσπάθειες που κατέβαλε, δεν κατάφερε να πείσει τους Τσιπραίους να κάνουν συνταγματικό πραξικόπημα, υιοθετώντας την ερμηνεία της ότι ο κοινός νομοθέτης μπορεί να παραβλέψει τη ρητή συνταγματική πρόβλεψη και να παρατείνει για καναδυό χρόνια το όριο υποχρεωτικής εξόδου των ανώτερων και ανώτατων δικαστών στη σύνταξη. Πάντως, δεν της έκατσε και άσχημα ο «συγχρωτισμός» με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ της κ. Θάνου. Δυο χρόνια στην προεδρία του Αρείου Πάγου και μια υπηρεσιακή πρωθυπουργία (ex officio, αφού οι συριζαίοι είχαν φροντίσει να κάνουν μόνο τη δική της τοποθέτηση, αφήνοντας χηρέουσες τις θέσεις των προέδρων στα άλλα δύο ανώτατα δικαστήρια, ΣτΕ και Ελεγκτικό Συνέδριο) δεν είναι και λίγο. Δεν αποκλείεται, μάλιστα, να τη δούμε να κοσμήι και κάνα ψηφοδέλτιο Επικρατείας σε εκλόγιμη θέση στις επόμενες εκλογές.

Ο βήχας και ο έρωτας...

Την περασμένη Τρίτη το βράδυ ο Κούλης είχε μια... μη πολιτική εμφάνιση. Στο καφέ γνωστής αλυσίδας ηλεκτρονικών ειδών και... βιβλίων, θα συζητούσε για μουσική, για ταινίες, για βιβλία. Με ποιους; Με έναν ραδιοφωνικό παραγωγό του Βήμα FM και με έναν συγγραφέα και αρθρογράφο των «Νέων». Το Συγκρότημα Μαρινάκη δείχνει τη... γενναιοδωρία του σ' εκείνον που στηρίζει τα συμφέροντα του αφεντικού, ιδιαίτερα στη μάχη που έχει ανοίξει ο Μαρινάκης με τους Τσιπροκαμμένους (που πήγαν να τον «στήσουν» αλλά πιάστηκαν στην ίδια τους τη φάκα). Θα κάνει ό,τι χρειάζεται για να χτίσει το προφίλ του... διανοούμενου και τρέντι και... λαϊκού Κούλη.

Τα «Νέα» το έγραψαν αποκάλυπτα: «*Η συζήτηση μπορεί να μην είναι πολιτική (όπως σημείωσε και η ανακοίνωση της ΝΔ), η συμμετοχή του Μητσοτάκη όμως δεν είναι ξεκομμένη από τον γενικότερο στρατηγικό σχεδιασμό, να έχει δηλαδή συχνή επαφή με τον κόσμο και την κοινωνία*». Όπως λέει ο λαός μας, ο βήχας, το χρήμα και ο έρωτας δεν κρύβονται.

Αποστασάρεις

«Αρμόδια για να δικάσει το θέμα είναι η ελληνική δικαιοσύνη και χαίρετιζω το γεγονός ότι με πρωτοβουλία της δικαιοσύνης ανοίγει ξανά αυτός ο φάκελος και περιμένω αποτελέσματα, που να ανταποκρίνονται στο κοινό περί δικαίου αίσθημα. Όλα τα υπόλοιπα -**τις παρεμβάσεις του κ. Καμμένου** και την αξιοπιστία των μαρτύρων- αρμόδιοι να τα κρίνουν είναι οι έλληνες δικαστές». Ο πονηρός Δημήτρης Παπαδημούλης κρατάει όχι απλώς αποστάσεις αλλά αποστασάρεις και από τον Καμμένο και από τον Τσίπρα, τον Κοντονή και τον Τζανακόπουλο, που έχουν προσφέρει πλήρη κάλυψη στη δράση του ακροδεξιού κυβερνητικού εταίρου.

Τις ίδιες αποστάσεις, με πιο προσεχτικό τρόπο, κράτησε και ο Νίκος Βούτσης. Προήδρευσε στη συνεδρίαση της Βουλής όσο κράτησε η συζήτηση τριών επίκαιρων ερωτήσεων για το θέμα (προφανώς για να ελέγξει την κατάσταση αν τυχόν παρεκτρέπoταν), όμως -παρά το συνήθειο του- δεν έκανε το παραμικρό σχόλιο για την ουσία. Δεν υπερασπίστηκε τον Καμμένο και όταν του την έπεσε ο Μπουμπούκος, προκαλώντας τον να πάρει θέση, παρέμεινε... Βούδας. Ούτε τότε είπε κάτι προς υπεράσπιση του Καμμένου.

Καταργήθηκε στη Βουλή ο «νόμος Παππά»

Εξευτελισμός μέχρι τέλους

Μέχρι τέλους ήπια το πικρό ποτήρι του εξευτελισμού ο άλλοτε πανίσχυρος Νίκος Παππάς. Με τροπολογία που κατέθεσε σε άσχετο νομοσχέδιο, καταργήθηκε το άρθρο 2Α του νόμου περί αδειοδότησης των καναλιών, όπως ακριβώς απαιτούσε το ΕΣΡ, που νίκησε κατά κράτος τον αλαζόνα Διόσκουρο του Τσίπρα.

Θυμίζουμε ότι με άλλη τροπολογία, που ψηφίστηκε το Νοέμβριο του 2016, μετά από τη συμφωνία που έκλεισε ο Βούτσης με τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης, προκειμένου να καταστεί δυνατή η τοποθέτηση των μελών του ΕΣΡ, η εφαρμογή του συγκεκριμένου άρθρου είχε ανασταλεί μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τότε, ο Παππάς έλεγε πως ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες θα γίνει και πάλι σύμφωνα με το νόμο του. Και μολονότι η απόφαση του ΣτΕ δημοσιεύτηκε το Γενάρη του 2017, απέφευγε να καταργήσει οριστικά τη συγκεκριμένη διάταξη, η οποία είχε επανέλθει από το παράθυρο, αφού η αναστολή είχε αρθεί μόλις δημοσιεύτηκε η απόφαση του ΣτΕ.

Εκτοτε, ο Παππάς προσπάθησε απεγνωσμένα να στήσει μια προπαγανδιστική εκστρατεία ενάντια στο ΕΣΡ, το οποίο κατηγορούσε ότι καθυστερεί αδικαιολόγητα να προκηρύξει το διαγωνισμό, υπαινισσόμενος ακόμα και ποινικές ευθύνες

των μελών του, επειδή το κράτος χάνει τα λεφτά που θα έπαιρνε από τους καναλάρχες. Εστειλε και επιστολή στο ΕΣΡ, για να στηρίξει την επικοινωνιακή του εκστρατεία, πλην όμως οι εσουρούδες τον «έγραψαν» κανονικά (δεν είναι τίποτα «παιδάκια» αυτοί που τοποθετήθηκαν στο «ανεξάρτητο» κρατικό όργανο, με τη σύμφωνη γνώμη της ΝΔ που υπέδειξε τον πρόεδρο). «Ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες έπρεπε να είχε γίνει χτες. Ουδείς είναι υπεράνω των νόμων, ούτε εγώ, ούτε τα μέλη του ΕΣΡ που οφείλουν να εφαρμόσουν την κείμενη νομοθεσία», έλεγε ο Παππάς στη Βουλή, στις 7 Απρίλη. «Θα ήθελα να στείλω ένα μήνυμα (σ.σ. στα μέλη του ΕΣΡ) ότι υπάρχουν τα πάντα στη θέση τους για να διεξαχθεί αυτός ο διαγωνισμός. Τα πάντα είναι έτοιμα. Ξεκινήστε», έλεγε -πάλι στη Βουλή- στις 11 Μάη. Κι ανέβαζε τους τόνους, σε βαθμό υστερίας: «Και τα μέλη του ΕΣΡ έχουν τις σχετικές πειθαρχικές, αστικές και ποινικές ευθύνες εάν δεν τηρούν τα καθήκοντά τους, τους νόμους και το Σύνταγμα».

Τη λύση ανέλαβε να δώσει και πάλι ο Βούτσης, που κάλεσε το προεδρείο του ΕΣΡ στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής (είναι το όργανο που αποφασίζει και το διορισμό τους) και βγαίνοντας άφησε εντελώς ακάλυπτο τον Παππά, που λίγες ώρες πριν απειλούσε με πειθαρχικές, αστικές και ποινικές ευθύνες,

Ο Σαββίδης προσπαθεί να μπλοκάρει τον Μαρινάκη

Ξεσηκώθηκαν τα στελέχη του ΔΟΛ: ο Σαββίδης προσπαθεί να μπλοκάρει την έγκριση της πώλησης του Συγκροτήματος στον πλειοψηφίσαντα Μαρινάκη. Κι όπως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις, τα στελέχη βάζουν μπροστά τα «συμφέροντα των εργαζόμενων» που «με βαρύτατες προσωπικές θυσίες διαφύλαξαν και επαύξησαν την αξία του οργανισμού», ενώ «δεν αναμίχθηκαν στη διαδικασία, δεν εκδήλωσαν προτιμήσεις για κανένα εργοδότη, δεν υπέκυψαν στις αόριστες πολιτικές πιέσεις».

Θυμίζουν, ακόμα, πως ο Σαββίδης δεν αμφισβήτησε τον διαγωνισμό όταν προκηρύχτηκε, πήρε μέρος σ' αυτόν και έχασε... πανηγυρικά, αφού η προσφορά του «απείχε σημαντικά από αυτή που πλειοδότησε».

Ο Σαββίδης υπέβαλε ένσταση για το γεγονός ότι στο πακέτο που βγήκε σε πλειστηριασμό, συμπεριλαμβανόταν και μετοχικό ποσοστό 22% του Mega, πράγμα που θεωρεί παράνομο. Οι τράπεζες απαντούν ότι είναι αποκλειστικό τους δικαίωμα να κάνουν τον πλειστηριασμό όπως αυτές κρίνουν σωστό.

Έχει πιθανότητες ο Σαββίδης να μπλοκάρει τη διαδικασία επικύρωσης του διαγωνισμού, που έχει οριστεί για τη Δευτέρα 3 Ιούλη; Δεν το γνωρίζουμε. Το μόνο βέβαιο, όμως, είναι πως ο πόλεμος ανάμεσα στους καπιταλιστές μαίνεται ανελέητος και σ' αυτόν τον πόλεμο κυβέρνηση και αντιπολίτευση είναι απλά πιόνια στη σκακιέρα. Αν ο Μαρινάκης πάρει σε λίγες μέρες τον ΔΟΛ, αυτό μάλλον θα είναι πρόκριμα για τις παραπέρα εξελίξεις.

Το αναμενόμενο φιάσκο με τον Γιάννο

«Εγινε διάκριση των πράξεων που αποδίδονται στον κ. Παπαντωνίου - και για μεν την πράξη της απιστίας κρίθηκε ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο, λόγω της τασσόμενης από το Σύνταγμα ειδικής προθεσμίας, για δε την πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, κρίθηκε ότι αυτή δεν τελέστηκε κατά την διάρκεια των υπουργικών του καθηκόντων. Κατά συνέπεια η διώξή της αποτελεί αρμοδιότητα των κοινών ποινικών δικαστηρίων».

Αυτό αναφέρει το πόρισμα της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής για την υπόθεση Γιάννου, που υπερψηφίστηκε από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και με επιφύλαξη από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Κόμμα Λεβέντη (ο Περισσός και το Ποτάμι καταψήφισαν ζητώντας παραπέρα διερεύνηση της υπόθεσης). Προς τι τότε όλη η φασαρία και οι δηλώσεις Τσίπρα ότι η Προανακριτική μπορεί να βρει στοιχεία που θα βοηθήσουν τη Δικαιοσύνη; Προς τι η καθυστέρηση τόσων εβδομάδων για να δημοσιευτεί ένα πόρισμα, το περιεχόμενο του οποίου ήταν σαφές από την πρώτη κιόλας συνεδρίαση της Επιτροπής; Καθαρά για

λέγοντας ότι «τα πάντα είναι έτοιμα». Ο Βούτσης μίλησε για εκκρεμότητες που πρέπει να επιλυθούν («το ΕΣΡ πρέπει να προχωρήσει στην προκήρυξη και θα το κάνει μέσα από **ενδελεχή μελέτη όλων των εκκρεμοτήτων**» ήταν η ακριβής διατύπωσή του), είπε ότι τα μέλη του ΕΣΡ, «δουλεύουν συστηματικά για το ταχύτερο δυνατόν», ενώ δεν άφησε ακάλυπτη ούτε την αντιπολίτευση, δηλώνοντας ότι **όλες οι πολιτικές δυνάμεις** συμφωνούν στη γρήγορη επίλυση των εκκρεμοτήτων, ώστε να διεξαχθεί ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες.

Ετσι, ο Παππάς έβαλε την ουρά στα σκέλια και κατέθεσε (φροντίζοντας να μην υπάρξει επικοινωνιακός θόρυβος) την τροπολογία με την οποία καταργούνται οριστικά οι ουσιαστικές διατάξεις του νόμου του. Ετσι, το ΕΣΡ αναμένεται να καταθέσει τη γνώμη του για τον αριθμό των τηλεοπτικών αδειών που θα πρέπει να δημοπρατηθούν, όπως και για την ελάχιστη τιμή εκκίνησης για κάθε μία από αυτές.

Το μόνο βέβαιο είναι πως ο Παππάς δε θα έχει κανένα λόγο ούτε στον καθορισμό των τηλεοπτικών αδειών ούτε στην τιμή εκκίνησης του διαγωνισμού. Όλα θα καθοριστούν στο παρασκήνιο, ανάμεσα στους παλιούς και τους νέους «βαρόνους των μίντια», που ήδη έχουν κάνει τις κινήσεις τους και περιμένουν.

λόγους προπαγάνδας. Για να δείξουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ότι τάχα κυνηγούν ανελέητα όλες τις υποθέσεις διαφθοράς του παρελθόντος. Όμως, οι διώξεις κατά Γιάννου ξεκίνησαν από τον δικαστικό μηχανισμό, όχι από την κυβέρνηση. Μπορούσαν, λοιπόν, να μην οργανώσουν το σόου, αλλά να επιστρέψουν αμέσως τους φακέλους στις δικαστικές αρχές.

Ακόμα και τώρα, όμως, προσπαθούν να βγάλουν πολιτική υπεραξία, γράφοντας στο πόρισμα: «Ο πρώην υπουργός θα αντιμετωπίσει επομένως τη Δικαιοσύνη όπως ο κοινός πολίτης, χωρίς τις ειδικές και ευνοϊκές ως προς τη διάρκεια του αξιόποινου, ρυθμίσεις, που ισχύουν κατά το Σύνταγμα για μέλη της κυβέρνησης ή υφυπουργούς». Εννοείται πως δεν υπήρχε περίπτωση να γίνει κάτι διαφορετικό. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όμως, προσπαθούν να δώσουν «πολιτικό βάρος» ακόμα και στο αυτονόητο. Ο Παπαντωνίου ή θα δικαζόταν από την τακτική Δικαιοσύνη για αδικήματα που αφορούν την περίοδο που δεν ήταν υπουργός ή δε θα δικαζόταν καθόλου, λόγω παραγραφής βάσει του νόμου περί ευθύνης υπουργών.

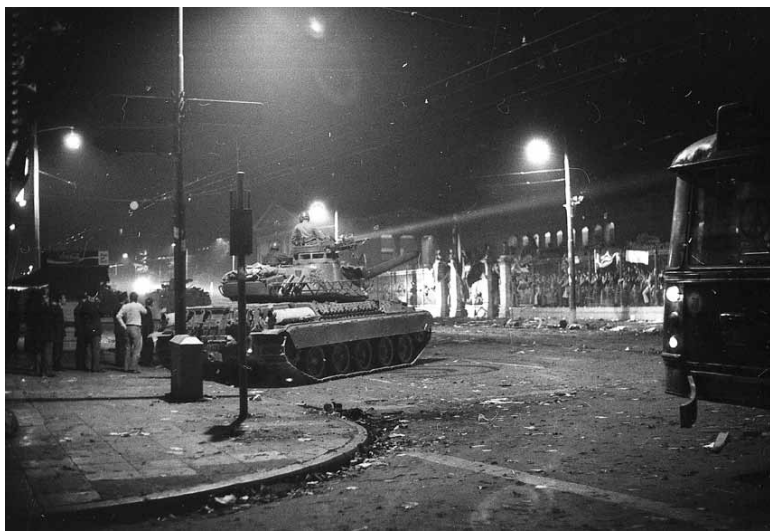
Κι ο μπαμπάς στο πλευρό της κόρης

Την προηγούμενη Τετάρτη, η ομάδα της Ζωής Κωνσταντοπούλου οργάνωσε στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθήνας εκδήλωση στην οποία καλούσε «πολίτες και συλλογικότητες να στηρίξουν αυτές τις ενέργειες (σ.σ. την κατάθεση μηνυτήρι-ας αναφοράς κατά Παυλόπουλου, Τσίπρα, Τσακαλώτου, Στουρνάρα κ.ά. για παράλειψη διεκδίκησης των γερμανικών αποζημιώσεων), καθώς και να συμμετάσχουν έμπρακτα στις κινηματικές μας δράσεις». Δεν παρακολουθήσαμε την

εκδήλωση, όμως στην πρόσκληση που λάβαμε διαβάσαμε: «*Στην εκδήλωση θα μιλήσει ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, δικηγόρος της “Δικαιοσύνης για Όλους” στην υπόθεση των Γερμανικών Οφειλών*».

Καλός δικηγόρος είναι ο Κωνσταντόπουλος, αλλά η παρουσία του δεν είναι νομική, είναι πολιτική (και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί). Ο τέως πρόεδρος του Συνασπισμού στρατεύεται ανοιχτά στο πλευρό της κόρης του, μπας και καταφέρει να τη στείλει στη Βουλή.

Η προβοκάτσια της ΝΔ και η απολογητική όσο και απροκάλυπτη απάντηση Γαβρόγλου

Προβοκάτσια στον ΣΥΡΙΖΑ έστησε η ΝΔ. Τετρακόσιοι εβδομήντα ένας «πρόθυμοι» φοιτητές (εικάζουμε ότι προέρχονται από το χώρο κυρίως της ΝΔ, λόγω της έκτασης που πήρε το ζήτημα στις αντιπολιτευόμενες αστοφυλλάδες και στα αντίστοιχα τηλεοπτικά Μέσα, όσο και λόγω του θορύβου που σήκωσε η ΝΔ) -προπτυχιακοί, μεταπτυχιακοί και διδακτορικοί- από τους δεκάδες χιλιάδες που φοιτούν στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (πάνω από 70.000) έστειλαν «επιστολή» στον κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής και τον πρύτανη του ΑΠΘ αναφέροντας ότι «η διαρκής παρουσία μεγάλου αριθμού χρηστών ναρκωτικών σε χώρους του ιδρύματος π.χ. στο κυλικείο της σχολής - έως τα σοβαρά, δηλαδή την παράνομη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών στους χώρους του πανεπιστημίου, και τα ακόμη κρισιμότερα, όπως ο θάνατος ανθρώπων εντός του πανεπιστημίου, όλα δημιουργούν αίσθηση μόνιμης ανασφάλειας και φόβου για το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας». Τονίζουν επίσης ότι «Αρνούμαστε να προσερχόμαστε για μάθημα σε έναν χώρο όπου "ανθίζει" το εμπόριο ναρκωτικών, γεμάτο χρησιμοποιημένες σύριγγες».

Ευθύς με τη δημοσιοποίηση της «επιστολής» όλος ο εσμός «βγήκε στα κάγκελα», απαιτώντας από τον υπουργό Παιδείας να πάρει άμεσα μέτρα. Τα «άμεσα μέτρα» αφορούν τον «κίνδυνο» να επανα-νομοθετηθεί το πανεπιστημιακό άσυλο με το νομοσχέδιο για την Ανώτατη Εκπαίδευση που αυτόν τον καιρό είναι ήδη στη Βουλή.

Το φαινόμενο της διακίνησης των ναρκωτικών σε πολλούς μάλιστα δημόσιους χώρους, με την ανοχή (και όχι μόνο) των μπάτσων, φαινόμενο σύμφυτο του καπιταλισμού, αφού αποτελεί έναν ακόμη τρόπο εκμαυλισμού της νεολαίας, κυρίως, και απομάκρυνσής της από τα πραγματικά προβλήματα που την ταλανίζουν, άρα και από τον αγώνα διεκδίκησης της επίλυσής τους, δεν είναι καινούργιο. Γιατί, όμως, τώρα πήρε τέτοιες διαστάσεις, με αφορμή την «επιστολή» των φοιτητών, που ενήργησαν καθαρά ως «λαογός»;

Για το λόγο ακριβώς που προαναφέραμε: επειδή επίκειται η ψήφιση του νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και επειδή η ΝΔ βρήκε έτσι «πάτημα» να «την πέσει» στον ΣΥΡΙΖΑ, φθείροντας την εικόνα του στα μάτια των «νοικοκυραίων», αφού στο άλλο πεδίο, αυτό της υπογραφής και νέου Μνημόνιου ως το 2060 δεν έχει να πει τίποτε, τουλάχιστον όσον αφορά την ουσία, αφού συμφωνεί και απλώς η ένστασή της έγκειται στο γεγονός της καθυστέρησης από την πλευρά της συγκυβέρνησης να κλείσει την δεύτερη αξιολόγηση.

Πώς απάντησε ο Γαβρόγλου σ' αυτήν την караμπινάτη προβοκάτσια; Καθαρά απολογητικά και συνάμα απροκάλυπτα. Είπε, δηλαδή, ότι μέχρι σήμερα από το 2011 που ψηφίστηκε ο νόμος Διαμαντοπούλου (ν. 4009/2011), δεν ισχύει το πανεπιστημιακό άσυλο και επομένως οι δυνάμεις καταστολής έχουν το ελεύθερο να μπουκάρουν όποτε το κρίνουν σκόπιμο στους πανεπιστημιακούς χώρους: «Να ξεκινήσουμε από το γεγονός ότι σήμερα δεν υπάρχει καμία διάταξη για το άσυλο, που σημαίνει ότι οι διοικη-

σεις των πανεπιστημίων είχαν από το 2011 την απόλυτη ευθύνη να πάρουν όλα εκείνα τα μέτρα ώστε να μην φτάσουμε στη σημερινή κατάσταση: να καλέσουν την αστυνομία, τον εισαγγελέα, ή οτιδήποτε άλλο όταν διαπιστώνουν τέτοια πράγματα. Γιατί δεν έκαναν τίποτα; Γιατί οι διοικήσεις κρύβονται πίσω από δήθεν δικές μου δηλώσεις, αυτό δεν το έχω καταλάβει» (συνέντευξη Γαβρόγλου στο ΑΠΕ/ΜΠΕ).

Θυμίζουμε εδώ τι ακριβώς προβλέπει το άρθρο 3 του νόμου Διαμαντοπούλου:

Άρθρο 3 - Ακαδημαϊκή ελευθερία

1. Στα Α.Ε.Ι. κατοχυρώνεται η ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και τη διδασκαλία, καθώς και η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών.

2. Σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των χώρων των Α.Ε.Ι. εφαρμόζεται η κοινή νομοθεσία.

3. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται το άρθρο 2 του ν. 1268/1982 (Α' 87) και οι παράγραφοι 1 έως και 7 και 9 του άρθρου 3 του ν. 3549/2007 (ΦΕΚ Α' 69).

Καταργείται δηλαδή η διάταξη του αρχικού νόμου 1268 του ΠΑΣΟΚ, όπως επίσης καταργείται και η διάταξη του νόμου Γιαννάκου (ν. 3549).

Αφού ο Γαβρόγλου πέταξε σκόπιμα τη φράση ότι «στα πανεπιστήμια αυτά τα θέματα λύνονται από μέσα, αν υπάρχει ένα ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα και σύλλογος καθηγητών... Ποτέ δεν έχει φέρει λύση η αντιμετώπιση με αστυνομικούς τρόπους» (σ.σ. σωστό), για να ενισχύσει καταρχάς το αριστερό του προσωπείο, στη συνέχεια φρόντισε να καθησυχάσει όλον τον διαμαρτυρόμενο αστισμό. Δήλωσε ότι στο νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση «υπάρχει μια πεντακάθαρη διάταξη, ότι για πλημμελήματα και κακουργήματα είναι αυτοδίκαιη η παρέμβαση δημόσιας δύναμης και για τα υπόλοιπα, συνεδριάζουν τα όποια όργανα, ή εξουσιοδοτούνται τα όποια πρόσωπα να καλέσουν την αστυνομία. Αρα, όλοι έχουν την ευθύνη του ρόλου τους».

Ποια η διαφορά της διάταξης Γαβρόγλου για το άσυλο από αυτήν του νόμου Διαμαντοπούλου; Για τα πλημμελήματα και κακουργήματα «είναι αυτοδίκαιη η παρέμβαση δημόσιας

δύναμης», ενώ για τα «υπόλοιπα», π.χ. τις καταλήψεις, τις απεργίες των εργαζόμενων στα ΑΕΙ, μιας και όλα αυτά «παρεμποδίζουν» τη διδασκαλία και την έρευνα», καλείται το αρμόδιο πανεπιστημιακό όργανο να αποφασίσει να καλέσει τους μπάτσους. Κοντολογίς, η διάταξη των συριζαίων δίνει τάχα την αίσθηση ότι θέλει και στο σημείο αυτό να ενισχύσει το «αυτοδιοίκητο» των ΑΕΙ: «Τώρα, για την αντιμετώπιση αυτής της παραβατικότητας, να δεχτούμε ότι πρέπει να υπάρχει συνεργασία των πανεπιστημίων -τα οποία είναι αυτοδιοίκητα και θέλουμε αυτό να το κατοχυρώσουμε- με την Πολιτεία; Ο καθένας με τους διακριτούς, αλλά απολύτως αποφασισμένους ρόλους που πρέπει να έχει» (Γαβρόγλου στην ίδια συνέντευξη).

Σημειώνουμε ότι ο υπουργός Παιδείας αποφεύγει εδώ να αναφέρει ακριβώς το αρμόδιο πανεπιστημιακό όργανο που θα αποφασίζει για την άρση του ασύλου. Ισως όχι τυχαία, αφού το υψηλόβαθμο πανεπιστημιακό κατεστημένο, οι πρυτάνεις, αντιδρούν και ζητούν να μπει στο νομοσχέδιο σκέτα-νέτα η φράση: «Σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των χώρων των ΑΕΙ παρεμβαίνει αυτεπάγγελτα η Πολιτεία», ταυτιζόμενοι με το νόμο Διαμαντοπούλου.

Εξ ου και η σύγκλητος του ΑΠΘ, με αφορμή την «επιστολή» των φοιτητών, πήρε αμέσως την «πάσα» και εξέδωσε ανακοίνωση όπου αναφέρονται χαρακτηριστικά τα εξής: «Η Σύγκλητος **συμμερίζεται την πρωτοβουλία των φοιτητών** που αποφάσισαν να εκφράσουν δημόσια την αντίδρασή τους στο πρόβλημα αυτό που είναι γνωστό σε όλους. Η δημόσια ανάδειξή του, και με την επιστολή αυτή, συμβάλλει θετικά στην κινητοποίηση όλων των αρμοδίων για την επίλυσή του. Η Σύγκλητος εκφράζει δημόσια την υποστήριξή της στη θέση που επανειλημμένα έχει διακηρύξει ο Πρύτανης του ΑΠΘ, ότι για τα θέματα διακίνησης ναρκωτικών, παράλληλα με την πρόβλεψη του νόμου για αυτεπάγγελτη παρέμβαση της αστυνομίας, **υπάρχει διαρκής πρόσκληση παρέμβασης της αστυνομίας στους χώρους του ιδρύματος**».

Αξίζει να θυμηθούμε πώς σχολιάζαμε το σχετικό άρθρο (άρθρο 3) του νομοσχεδίου Γαβρόγλου στην Κόντρα,

αρ. φύλ. 919:

Άρθρο 3

Πολύς θόρυβος ξεσηκώθηκε από τη ΝΔ για το άρθρο αυτό, που επαναφέρει τάχα το πανεπιστημιακό άσυλο. Στην πραγματικότητα η ΝΔ επιθυμούσε να παραμείνει ακέρια η λογική του νόμου Διαμαντοπούλου (Ν. 4009/2011), που καταργούσε πλήρως το πανεπιστημιακό άσυλο [καταργούνται οριστικά το άρθρο 2 του Ν. 1268/1982 (ΠΑΣΟΚ) και οι σχετικές παράγραφοι 1 έως και 7 και 9 του άρθρου 3 του Ν. 3549/2007 (Γιαννάκου)]. Οι συριζαίοι, όμως, θέλοντας να δημιουργήσουν επαναφέρουν «για τα μάτια» το άσυλο.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου προβλέπονται τα εξής: **Ακαδημαϊκές ελευθερίες**

1. Στα Α.Ε.Ι. κατοχυρώνεται η ακαδημαϊκή ελευθερία στην έρευνα και στη διδασκαλία, καθώς και η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών. **Το ακαδημαϊκό άσυλο αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση των δημοκρατικών αξιών, των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και στη διδασκαλία, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει.**

2. Επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των Α.Ε.Ι. λαμβάνει χώρα **σε περιπτώσεις πλημμελημάτων και κακουργημάτων αυτεπαγγέλτως και σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση μετά από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου.** Οι ως άνω περιορισμοί δεν ισχύουν για το Πυροσβεστικό Σώμα. (Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Είναι σαφές ότι η έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου στενεύει, αφού το άσυλο «αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση... των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και τη διδασκαλία... την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει». Κοντολογίς, η κατάληψη π.χ. ενός Πανεπιστημίου ακόμη και από τους φοιτητές μπορεί να θεωρηθεί πράξη «κατάλυσης» από τη μεριά τους του πανεπιστημιακού ασύλου, εφόσον με τον τρόπο αυτό παρεμποδίζεται «το δικαίωμα στη μάθηση και την εργασία», εφόσον δηλαδή παρεμποδίζεται η διδασκαλία και η έρευνα ή η εργασία των υπόλοιπων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας (καθηγητών, εργαζόμενων στο Πανεπιστήμιο).

Η επέμβαση των δυνάμεων καταστολής επιτρέπεται σε «περιπτώσεις πλημμελημάτων και κακουργημάτων αυτεπαγγέλτως και σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση μετά από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου». Προφανώς, η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, που αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών, που υποδεικνύεται και προέρχεται από τους νομίμως ορισθέντες φοιτητές που μετέχουν στη Σύγκλητο και τον εκπρόσωπο των διοικητικών υπαλλήλων

που μετέχει στη Σύγκλητο, λαμβάνεται κατά πλειοψηφία.

Σημειώνουμε ότι στο άρθρο 14 προβλέπεται ότι «το Πρυτανικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και αν δεν έχει υποδειχθεί ο εκπρόσωπος των φοιτητών», ενώ «σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης». Αυτό, σε απλά ελληνικά, σημαίνει ότι ο Πρύτανης στην ουσία είναι αυτός που αποφασίζει να επιτρέψει την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής στο Πανεπιστήμιο.

Οι διατυπώσεις των συριζαίων είναι πολύ πονηρές και αφήνουν επίτηδες «κενά» στην ερμηνεία τους. Π.χ. δε γίνεται αναφορά σε ποιους χώρους του Πανεπιστημίου αναφέρεται το άσυλο. Το σημειώνουμε αυτό επειδή ο νόμος Γιαννάκου (Ν. 3549/2007) περιόρισε για πρώτη φορά το άσυλο στους χώρους μόνο που πραγματοποιείται διδασκαλία και έρευνα, ενώ και το σχετικό άρθρο του σχεδίου νόμου αναφέρεται στην αναγνώριση του ασύλου στην έρευνα, τη διδασκαλία, τη μάθηση και την εργασία.

Για να αντιληφθούμε την ψευδή-γραφη επαναφορά του ασύλου από τους συριζαίους θυμίζουμε τι ακριβώς προέβλεπε ο αρχικός νόμος που το αναγνώριζε (Ν. 1268/1982, άρθρο 2). Ο νόμος αυτός είναι πολύ προσεκτικός στις διατυπώσεις για λόγους που αναφέρουμε αμέσως παρακάτω, αν και αφήνει σαφώς περιθώρια για την επέμβαση των κατασταλτικών δυνάμεων:

◆ Η ακαδημαϊκή ελευθερία στη διδασκαλία και την έρευνα, καθώς και η ελευθερία διακίνησης των ιδεών κατοχυρώνεται στα ΑΕΙ.

◆ Δεν επιτρέπεται η επιβολή ορισμένων μόνον μερικών επιστημονικών απόψεων και ιδεών και η διεξαγωγή απόρρητης έρευνας.

◆ Όλοι οι εργαζόμενοι στα ΑΕΙ, όπως και οι φοιτητές είναι ελεύθεροι να εκφράζονται συλλογικά μέσα από τα συνδικαλιστικά τους όργανα, που διευκολύνονται στη λειτουργία τους από τις πανεπιστημιακές αρχές.

◆ Για την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελεύθερης επιστημονικής αναζήτησης και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών αναγνωρίζεται το Πανεπιστημιακό Άσυλο.

◆ Το Πανεπιστημιακό Άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους των ΑΕΙ και συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς χωρίς την πρόσκληση ή άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ, όπως αναφέρεται στη συνέχεια.

◆ Το όργανο αυτό είναι τριμελές και αποτελείται από τον Πρύτανη ή τον νόμιμο αναπληρωτή του και ανά ένα εκπρόσωπο των Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) και των φοιτητών.

◆ Το όργανο αυτό αποφασίζει μόνο με ομοφωνία όλων των μελών του. Σε περίπτωση διαφωνίας συγκαλείται έκτακτα η Σύγκλητος του ΑΕΙ την ίδια μέρα προκειμένου να αποφασίσει σχετικά. Η τελική απόφαση παίρνεται με πλειοψηφία των 2/3 του συνόλου των παρόντων.

◆ Επέμβαση δημόσιας δύναμης χωρίς την άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ επιτρέπεται μόνον εφόσον διαπράττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή αυτόφωρα εγκλήματα κατά της ζωής.

Σημειώσαμε πιο πάνω ότι ο αρχικός

νόμος (Ν. 1268/1982, άρθρο 2) είναι πολύ προσεκτικός στις διατυπώσεις. Ο λόγος είναι ότι το ΠΑΣΟΚ το 1982 εξαναγκάστηκε να θεσπίσει το πανεπιστημιακό άσυλο, στο περιβάλλον ενός ισχυρού, μαζικού και διεκδικητικού κινήματος στα Πανεπιστήμια και τους χώρους εργασίας, που έβγαине απειλητικό μετά το τέλος της δικτατορίας και στον απόηχο της ηρωικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973. Προσπάθησε, λοιπόν, να ισορροπήσει ανάμεσα σε αυτό το κίνημα και την ανάγκη του αστικού συστήματος να υπάρξει έλεγχος των πρακτικών διεκδικητικής τακτικής του κινήματος που πραγματοποιούνταν στο έδαφος των πανεπιστημιακών χώρων (καταλήψεις από φοιτητές, εργαζόμενους στο πανεπιστήμιο, αλλά και από τάσεις του κινήματος εκτός των τειχών της πανεπιστημιακής κοινότητας).

Το πανεπιστημιακό άσυλο καταγράφηκε στη μνήμη του ελληνικού λαού (ιδίως με την κατάληψη της Νομικής και την εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73, στην οποία πήραν μέρος όχι μόνο φοιτητές, αλλά και μαθητές και εργαζόμενοι) ως μια ιερή έννοια και συνθήκη, την οποία δεν μπορούσαν να παραβιάσουν οι δυνάμεις καταστολής του κράτους.

Παρά το γεγονός ότι στη συνέχεια υπήρξαν περιπτώσεις που το άσυλο καταλύθηκε από τους μπάτσους [το Νοέμβριο του 1985 στο Χημείο Αθηνών στο οποίο έγινε κατάληψη μετά τη δολοφονία του μαθητή Μιχάλη Καλτεζά από τον αστυνομικό Μελίστα, η Επιτροπή Ασύλου, επί πρυτανείας Σταθόπουλου, αποφάσισε την άρση του και την εκκένωση του κτιρίου. Το 1991 επί πρυτανείας Μαρκάτου, μετά το κάψιμο του κτιρίου της πρυτανείας του ΕΜΠ (από δακρυγόνα που έριξαν τα ΜΑΤ). Το 1995, πάλι επί πρυτανείας Μαρκάτου, του γνωστού πλέον και ως πρύτανη των ΜΑΤ, το πανεπιστημιακό άσυλο ήρθη στον χώρο εντός του ΕΜΠ και στους γύρω δρόμους, με αποτέλεσμα να γίνουν μαζικές συλλήψεις και να φακελωθούν (και επομένως να κρατηθούν σε ομηρία) χιλιάδες νέοι], εν τούτοις οι κυβερνώντες δεν τόλμησαν να θεσμοθετήσουν την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Για πρώτη φορά γίνεται τέτοια προσπάθεια επί κυβέρνησης Καραμανλή, με τον νόμο Γιαννάκου. Είναι η δεκαετία που το ελληνικό αστικό σύστημα προσπαθεί να προσαρμοστεί στις κατευθύνσεις που επικρατούν στον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και στα αγγλοσαξωνικά πανεπιστήμια, με την επέλαση του νεοφιλελευθерισμού και στην Παιδεία. Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο απαιτεί ταυτόχρονα την επιβολή της σιωπής των αμνών. Εξ ου και η προώθηση και με το νομοθέτημα της Γιαννάκου των διακηρύξεων της Μπολόνια.

Γιούλα Γκεσούλη

Την ώρα που ο Σόμπλε διαββαίωνε την Επιτροπή Προϋπολογισμού της Μπούντεσταγκ ότι θα ασκηθεί η μέγιστη πίεση στην ελληνική κυβέρνηση για να υλοποιήσει τις συμφωνημένες «μεταρρυθμίσεις», τα στελέχη της τρόικας επαναλάμβαναν τα ίδια στην Αθήνα, όπου βρέθηκαν για να συμμετάσχουν στην 21η Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης με την Ελληνική Κυβέρνηση του Economist.

«Μεταρρυθμίσεις, μεταρρυθμίσεις, μεταρρυθμίσεις. Αυτό είναι που πρέπει να θεθεί στο επίκεντρο της συζήτησης για την Ελλάδα, με στόχο, τι άλλο, την ανάπτυξη» έλεγε ο Νικόλα Τζιαμαρόλι, εκπρόσωπος του ESM στην τρόικα. Και εξηγούσε τι εννοεί: «Υπάρχει ένας καθαρός δρόμος μέχρι το τέλος του προγράμματος. Εχουμε ένα καλό πλαίσιο για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Τώρα πρέπει να μειωθούν τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Εχουμε ένα **ταμείο ιδιωτικοποιήσεων**. Τώρα είναι η ώρα να γίνουν ιδιωτικοποιήσεις». Όσο για την «έξοδο στις αγορές», ο Τζιαμαρόλι είπε ότι το Eurogroup είναι έτοιμο να αποφασίσει περαιτέρω ελάφρυνση του χρέους, **εφόσον χρειαστεί**, όμως προκειμένου να επιστρέψει στις αγορές, η Ελλάδα θα πρέπει να αναλάβει την ιδιοκτησία του μεταρρυθμιστικού προγράμματος.

«Η εφαρμογή του προγράμ-

ματος είναι το κλειδί» τόνισε ο εκπρόσωπος της ΕΚΤ στην τρόικα, Φραντσέσκο Ντρούντι, που μίλησε μέσω τηλεδιάσκεψης, που δεν παρέλειψε να αποκλείσει -εμμέσως πλην σαφώς- την ένταξη των ελληνικών ομολόγων στην «ποσοτική χαλάρωση» με το επιχείρημα ότι «τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος δεν έχουν ακόμη εξειδικευτεί επαρκώς».

Αν και πιο προσεκτικός στις εκφράσεις του, ο Ντέκλαν Κοστέλο, εκπρόσωπος της Κομισιόν στην τρόικα, θύμισε ότι η Ελλάδα ξαναβρέθηκε στο σημείο να μπορεί να βγει στις «αγορές» το 2014 και «είναι πολύ σημαντικό να μη χαθεί ξανά αυτή η ευκαιρία» (αυτό λέγεται και σφαγή των συριζαίων με το βαμβάκι). Για τον Κοστέλο, η Αθήνα πρέπει «απλώς να εφαρμόσει ό,τι έχει συμφωνηθεί», ενώ «η Ευρώπη είναι εδώ για να βοηθήσει».

Ακολούθησε η λατρεμένη Ντέλια, μέσω τηλεδιάσκεψης. «Χρειάζεται πλήρης εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων» ήταν το μήνυμά της. Εδωσε και παραδείγματα: οι συντάξεις πρέπει να πετσοκοπούν, γιατί το συ-

νταξιοδοτικό έλλειμμα στην Ελλάδα είναι τέσσερις φορές υψηλότερο σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη. Η διεύρυνση της φορολογικής βάσης (έτσι ονομάζεται το πετσόκομμα του αφορολόγητου) είναι καίριας σημασίας.

Η σεμνή τελετή ολοκληρώθηκε με τον «πολύ» Κλάους Ρέγκλινγκ, που πριν ανέβει στο βήμα του Economist είχε συναντηθεί με Τσακαλώτο και Τσίπρα και είχε φροντίσει να στείλει το μήνυμα: η Ελλάδα μπορεί να βγει στις αγορές «αργότερα φέτος ή στις αρχές του επόμενου χρόνου», αλλά μόνο «εφόσον προχωρούν οι μεταρρυθμίσεις και εφαρμόζεται επιτυχώς το πρόγραμμα». Απελευθερωμένος από τις υποχρεώσεις του πρωτοκόλλου, από το βήμα του Economist δεν παρέλειψε να πετάξει κι έναν... κάρφαρο στην κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Η «έξοδος στις αγορές» είναι «ένανς επιτεύξιμος στόχος, όπως γνωρίζουμε, καθώς η Ελλάδα τον πέτυχε κατά τη διάρκεια του προηγούμενου προγράμματος. Το 2014, πούλησε ομόλογα σε δύο περιπτώσεις, πριν

από την **ατυχή αντιστροφή της μεταρρυθμιστικής διαδικασίας το 2015**. Αυτό καθυστέρησε την ανάκαμψη της Ελλάδας και κόστισε στη χώρα μεγάλα χρηματικά ποσά».

Αυτές οι τοποθετήσεις των στελεχών της τρόικας ήταν μάλλον ο αντίλογος στη φραστική πιρουέτα που είχε κάνει ο Χουλιάρακης, λέγοντας ότι «χρειάζεται ιδιοκτησία όσων έχουν επιτευχθεί έως σήμερα». Οι

τροϊκανοί προειδοποίησαν και για τη συνεπή εφαρμογή όσων έχουν συμφωνηθεί και γι' αυτά που έρχονται, καθώς υπάρχουν ακόμα καμιά εκατονταπεννηταριά προαπαιτούμενα μέχρι το τέλος του τρίτου Μνημόνιου (τουλάχιστον δυο αξιολογήσεις ακόμα).

Και βέβαια, πέρα από τις «μεταρρυθμίσεις», υπάρχει η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων. Από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, λοιπόν, θα βάλουν κάτω τα «νούμερα» και αν δε «βγαίνουν» θα απαιτηθεί η ενσωμάτωση νέων αντιλαϊκών μέτρων στον προϋπολογισμό του 2018. Για ελαφρύνσεις, έστω και οριακές, δε γίνεται κανένας λόγος εδώ και καιρό. Ούτε από τους συριζαίους δημαγωγούς.

Κάτω τα ξερά σας από τη Rosa Nera

Δε χρειάζεται να συμμερίζεται κανείς το σύνολο των πολιτικών και ιδεολογικών απόψεων που εκφράζει με το λόγο της η συνέλευση που διαχειρίζεται την Κατάληψη Rosa Nera στα Χανιά, για να εκφράσει την ανεπιφύλακτη αλληλεγγύη του σ' ένα εγχείρημα που εδώ και δεκατρία χρόνια αποτελεί ένα κύτταρο ζωντανής δημιουργίας και αλληλεγγύης στα δυτικά της Κρήτης. Ένας παραπάνω λόγος για την έκφραση αυτής της αλληλεγγύης είναι αυτοί που εκστρατεύουν ενάντια στην... «ανομία» της κατάληψης: οι διοικούντες το Πολυτεχνείο Κρήτης, ταγμένοι σαφώς εδώ και χρόνια υπέρ του πανεπιστήμιου-επιχείρησης.

Μπιζνα θέλουν να στήσουν στο ιστορικό κτίριο στο λόφο του Καστελλίου, που δεσπόζει πάνω από το πανέμορφο παλιό λιμάνι των Χανίων. Γι' αυτούς το κτίριο που στεγάζει τη Rosa Nera δεν είναι παρά ένα φιλέτο που μπορεί να πιάσει πολλά στο χρηματιστήριο του real estate, σε μια πόλη που τα τελευταία χρόνια γνωρίζει γοργή τουριστική ανάπτυξη. Ξενοδοχειακός όμιλος είναι αυτός που πλειοδότησε στο διαγωνισμό για την εκμίσθωση του κτιρίου από το Πολυτεχνείο Κρήτης!

Δεν είναι τυχαίο ότι η νέα απόπειρα καταστολής και αρπαγής της Rosa Nera συσπείρωσε και πάλι πολύ κόσμο στα Χανιά, όπως φάνηκε από την πορεία αλληλεγγύης που οργανώθηκε στις 13 Ιούνη και από τις ανακοινώσεις που εκδίδονται από πολιτικούς και κοινωνικούς φορείς της πόλης. Η Rosa Nera δεν υπήρξε ένα «απομονωμένο οχυρό», αλλά ένα κύτταρο πολιτικής, κοινωνικής και πολιτιστικής δραστηριότητας στα Χανιά, ανοιχτό στην κοινωνία, με συμμετοχή σε ό,τι απασχολούσε το κοινωνικό κίνημα στα Χανιά. Γι' αυτό «εισπράττει» τώρα αυτήν την τόσο πλατιά αλληλεγγύη, όπως την «εισέπραξε» στο παρελθόν. «Οι ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη τους - Όχι στην ιδιωτικοποίηση των κτιρίων του Πολυτεχνείου Κρήτης» έγραφε το πανό του Συλλόγου Φοιτητών του Πολυτεχνείου, που πήραν μέρος στην πορεία αλληλεγγύης.

Κι εμείς είχαμε την ευκαιρία της συνεργασίας με τη Rosa Nera. Μας φιλοξένησαν όταν τα δυο καϊκια που έσπασαν για πρώτη φορά τον αποκλεισμό της Γάζας ελλιμενίστηκαν στα Χανιά για να ξεκινήσουν το μακρύ ταξίδι προς την Κύπρο και από εκεί προς τις ακτές της Παλαιστίνης. Πήραμε μέρος σε πολιτικές εκδηλώσεις που οργανώθηκαν στο ιστορικό κτίριο. Φιλοξενηθήκαμε σ' αυτό όταν χρειάστηκε να κατέβουμε στα Χανιά για πολιτική δουλειά. Γι' αυτό και έχουμε έναν παραπάνω λόγο να ενώσουμε τη φωνή μας με τον προοδευτικό κόσμο των Χανίων και να φωνάξουμε: **Κάτω τα ξερά σας από τη Rosa Nera!**

Το ιερατείο νίκησε κατά κράτος

Τι διάολο (θού Κύριε φυλακήν τω στόματί μου) έχουν οι στίχοι από το τραγούδι «Umbrella» της ποπ τραγουδίστριας Ριάνα και ξεσήκωσαν τον κόσμο οι δεσποτάδες να αφαιρεθεί από το βιβλίο θρησκευτικών της Α' Λυκείου; Από μια γρήγορη ματιά που ρίξαμε δε βρήκαμε κάτι το σατανικό, αλλά σίγουρα οι ιεροεξεταστές-λογοκριτές ξέρουν καλύτερα από εμάς και το έκοψαν. Μαζί με την Ομπρέλα της Ριάνα(ς) πάει και ο «Μπαγάσας» του Ασιμου, πάει και η «Συννεφούλα» του Σαββόπουλου (προφανώς γιατί ανήκει στην περίοδο που ο νυν φανατικός ελληνορθόδοξος καλλιτέχνης φλερτάρει με τον μαρξισμό). Και βέβαια, δεν τη γλίτωσε ούτε η γιόγκα. Θα δηλωθεί ρητά στους μαθητές της Α' Γυμνασίου ότι η γιόγκα «δεν είναι γυμναστική, αλλά θρησκευτική πρακτική». Κι όποιος τολμήσει να κάνει γιόγκα για να φτιάξει κορμί, να ξέρει ότι θα καεί στην κόλαση, συμπληρώνουμε εμείς.

Ούτε στοιχειώδη ζητήματα αστικού εκσυγχρονισμού, δεν μπορούν να επιβάλλουν οι συριζαίοι. Το ιερατείο, ως γνωστόν, σήκωσε μπαϊράκι για το μάθημα των Θρησκευτικών και «έφαγε» τον Ν. Φίλη. Τώρα νίκησε κατά κράτος. «Η συνεργασία της τριμελούς εξ Αρχιερέων επιτροπή της Εκκλησίας με τους αρμόδιους φορείς του υπουργείου Παιδείας είχε ως αποτέλεσμα την κατάργηση των παλαιών ΦΕΚ και τη δημοσίευση νέων», δήλωσε ο Ιερώνυμος.

Ο ίδιος, στην εισήγησή του στην επί τούτου έκτακτη σύγκληση της Ιεραρχίας, ανέφερε γεμάτος ικανοποίηση τα νέα στοιχεία που έγιναν αποδεκτά:

«1. Η συζήτηση άρχισε από μηδενική βάση. Τι άλλο συμβαίνει μετά την "κατάργηση" των ΦΕΚ Β' 2906 και Β' 2920 της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 του τ. Υπουργού κ. Φίλη και ισχύ των ΦΕΚ Β' 2104 και Β' 2105 της 19ης Ιουνίου 2017 του νυν Υπουργού κ. Γαβρόγλου.

2. Ορθόδοξος χαρακτήρας του μαθήματος.

3. Εγιναν δεκτές παρεμβάσεις, διορθώσεις, προ-

σθήκες, αφαιρέσεις, προτάσεις της Επιτροπής της Εκκλησίας εις το υλικό διδασκαλίας.

4. Το υλικό μαθητείας που θα αποτελέσει τα βιβλία, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν από το σχολικό έτος 2018-2019 πριν τυπωθεί θα τεθεί εις την διάθεσιν της Εκκλησίας **για την απαιτούμενη δογματική παρακολούθηση**».

Ο Ιερώνυμος τα φόρτωσε όλα στον Φίλη και είπε καλά λόγια για τον Τσίπρα, που ήταν και αυτός που τράβηξε τελικά τη «σκανδάλη», αποπέμποντας τον υπουργό του, και για τον Γαβρόγλου, που ανέλαβε τώρα να διεκπεραιώνει το «τσάι και συμπάθεια» με το ιερατείο:

«Ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας, παρά τις δυσκολίες και τα πολυεύθυνα καθήκοντά του σε εποχή δύσκολη, προσκάλεσε υπό την προεδρία του την 5ην Οκτωβρίου 2016 σύσκεψη για την αντιμετώπιση των σχετικών με τα θρησκευτικά προγράμμάτων».

«Οφείλω να καταθέσω μια δήλωση του Υπουργού κ. Κωνσταντίνου Γαβρόγλου προς εμέ προσωπικά: **αν κάτι προκύψει προβληματικό, είμαστε έτοιμοι οι δύο πλευρές να το αντιμετωπίσουμε**».

ΥΓ. Ο Φίλης έσπασε τα κοντέρ πολιτικής γελοιότητας, δηλώνοντας πως όσα «ισχυρίζεται ο Ιερώνυμος και τινές περί αυτόν περί "συναπόφασης" και "διαλόγου από μηδενική βάση" ανήκουν στη σφαίρα των ευσεβών τους πόθων»!

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Καλό μήνα. Εντάξει, αστειευόμαστε, αν και είναι της μόδας (αν όχι η μόνη προβαλλόμενη λύση) τα ευχολόγια...

Πάντα καρφί στο μυαλό, πάντα επίκαιρο: «Ο πασιφισμός του “διαμαρτυρόμενου” τον καθιστά δέσμιος στη χρησιμοποίησή του από την εξουσία (...) Ας μας εξηγήσουν λοιπόν πώς θα ανατραπούν και θα καταστραφούν τα μονοπώλια και ο милитарισμός τους; Πώς θα σπάσει η διαδικασία φασιστικοποίησης της παγκοσμιοποίησης; Ειλικρινά, ποιος μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορέσουμε να νικήσουμε κάνοντας μια ευχή σε κάθε χάντρα του κομπολογιού μας, με αγώνα για μικροαλλαγές, με επίκληση στα αστικά δικαιώματα, με τη συλλογή υπογραφών ή με “μαρκινούς περιπάτους”»; (Joelle Aubron, Nathalie Menigon, Jan-Marc Rouillan - «Action Directe»).

Δεν το 'γραψε η Δημουλά, δεν το 'πε η Αλκη Ζέη είναι λαμόγια απίστευτα αυτοί οι Συριζαίοι όμως διαθέτουν ποιητές σαν τον Τάσο Κουράκη κι όλοι να γλείψουν προσπαθούν κανένα κοκαλάκι.

Δεν κομίζουμε κάτι νέο. Τα ίδια, με άλλα λόγια αλλά πάντα σε ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο, είχε προ-φυτέψει η λαϊκή μούσα πριν από καιρό:

Σύμπασα την παράδοση αυτοί θα ξαναγράψουν
την ώρα που θα μάχονται τα πάντα να αρπάξουν
καθώς θα παραδίνουμε τον πλούτο στα κοράκια
με τα πατροπαράδοτα λόγια και τσαλιμάκια.

Παράδοση. Μεγάλη λέξη, μεγάλη κληρονομιά, παράδες, παραδεχόμαστε. Παραδοσιακά παραδίνουν τη χώρα στο απανταχού και παντοειδές κεφάλαιο, στους εμπόρους των εθνών, οι παραδοσιακοί υπηρέτες του, στους οποίους ήρθαν με φόρα να προστεθούν τα λιμασμένα όρνια της μεταμοντέρνας «αριστεράς» took όλου, με σημαία τον ανυπέρβλητο Δημήτριο Νενέκο και παραστάτες όλους τους yesmen του κόσμου. «Νενέκο ζεις, εσύ μας οδηγείς» φωνάζουν κωδικοποιημένα στην Καισαριανή οι νέοι Καίσαρες και οι νέοι πραιτοριανοί. Κι από εκεί οπεύδουν με φόρα στα διεθνή φόρα και κονκλάβια, σερνάμενοι, αλλόφρονες, καταδιωγμένοι, γονυπετείς ικέτες στον θεό Ερμή των αγορών και του εμπορίου, στον διπρόσωπο Ιανό, στην Αθηνά Συν (χείρα κείνη), την Αθηνά plus όπως τη λένε οι πολλαπλασιαστές του χρέους. Κι ακόμη, στον Δία και στην ομώνυμη ομάδα που θα καταργούσαν, στον Ζαρατούστρα και στα «Zara» που ανοίγουν πια κάθε Κυριακή του χρόνου για να κάνουν τα ψώνια τους τα ψώνια του καλοβαλμένου πυρήνα των στελεχών και ψηφοφόρων και όχι μόνο, και όχι μ' όνο. Γονατιστοί στους ξοφλημένους θεούς όλου του κόσμου, ξοφλημένοι και οι ίδιοι πριν ακόμη και από την εμφάνισή τους. Χωρίς ωστόσο να μπορούν να ξοφλήσουν ούτε τις τρέχουσες δαπάνες και υποχρεώσεις τους...

«Βγαίνουμε» κράζει η τραγική μορφή του προμηθευτή δεσμώτη στην ομώνυμη τραγωδία, πιστού των πιστωτών και χορεύοντας στα τραπέζια, αντί να βαράει τα νταούλια και να χορεύουν άλλοι, όπως τσογλανηδόν κόμπαζε ότι θα κάνει. «Φως στο τούνελ» (ποια Νικολούλη ρε;) έφα η Εφη του μαϊμουδίσματος, που κυκλοφορεί από την εταιρία διανομής «New star». «Γιουρίκα» κρώζει ο Γιούκλιντες βαρβαριστί («εύρηκα» ο Ευκλείδης) με τα σπαστά ελληνικά και τη σπαστική φωνούλα. «Μάλιστα κύριε» (ποιος Ζαμπέτας ρε;) οι «επτά επί Βρυξέλλαις», όπως και οι «εκκλησιάζουσες» με χοράρχη τον ευσεβή άθεο μουτζαχεντίν θεματοφύλακα των ιερών και οσίων (με τη βούλα και με δημόσιο όρκο, ο... επαναστάτης). Κι από γύρω χαρούμενες οι «όρνιθες» με επικεφαλής τη Θεανώ, την Ελενα, τις μίζερες πουλάδες, τα φανταχτερά παγώνια και τα λοιπά οικόσιτα και σιτιζόμενα παρά τα πρυτανείω στρουθία, αλαλάζουν «άρων άρων σταύρωσον αυτόν», εν όψει της σταυροδοσίας των μελλοντικών εκλογών (εκ law yes, η πεμπουσία της δειμοκρατίας). Εκλογίκευση και νέος πολιτικός απολιτίκ πολιτισμός, αποστείρωση της κατά Ασιμο «χωμένης στα ενυδρεία ζωής», βήματα στο μέλλον που όμως οδηγούν κούρτουβαλώντας στο πιο φριχτό και προσβλητικό για το ανθρώπινο είδος επαναλαμβανόμενο παρελθόν.

Πέφτοντας από τα σύννεφα, κανείς δεν κοιτάζει πια τον τοίχο που κραυγάζει «κανένα έλεος στα καθ' άρματα»...

Κοκκινωσκουφίτσα

Προκλητική τρομο-απόφαση για τη ληστεία στο Βελβενδό

Ξεπερνώντας την πρόταση του εισαγγελέα της έδρας, που επιχείρησε μια σχετικά ισορροπημένη προσέγγιση, το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων που δίκασε σε δεύτερο βαθμό την υπόθεση της ληστείας στο Βελβενδό, εξέδωσε μια τρομο-απόφαση πιστή στο πνεύμα με το οποίο η «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη προσεγγίζει αυτές τις υποθέσεις.

Ο εισαγγελέας Παναγιωτόπουλος πρότεινε την απαλλαγή των Αργύρη Ντάλιου και Φοίβου Χαρίση, γιατί μόνο το DNA, χωρίς να υπάρχει οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό στοιχείο, δεν πρέπει να οδηγήσει σε απόφαση για ενοχή. «Είναι και αυτή η πρόταση μια θετική εξέλιξη, που έρχεται να προστεθεί στον κατάλογο των αθωωτικών αποφάσεων Πενταμελών Εφετείων για παρόμοιες υποθέσεις», σχο-

λιάσαμε μετά την εισαγγελική πρόταση. Το τρομοδικείο φρόντισε να αποφασίσει αντίθετα από την εισαγγελική πρόταση, σπάζοντας το «σερί» των αθωωτικών αποφάσεων Πενταμελών Εφετείων για παρόμοιες υποθέσεις.

Καταδίκασε και τους Ντάλιο και Χαρίση, με μοναδικό στοιχείο το DNA, το οποίο μάλιστα ήταν καθαρή κατασκευή της Αντιτρομοκρατικής, αφού ο ισχυρισμός ήταν ότι ανιχνεύτηκε σε μείγμα!

Ο εισαγγελέας Παναγιωτόπουλος πρότεινε να αναγνωριστούν στους κατηγορούμενους δύο ελαφρυντικά: των «μη ταπεινών αιτιών» (αναγνώρισε το πολιτικό κίνητρο πίσω από τη ληστεία) και της «υπεύθυνης συμπεριφοράς και επιμέλειας κατά την τέλεση των εγκλημά-

των που τους αποδίδονται και μη προσβολής της ανθρωπίνης ζωής και σωματικής ακεραιότητας». Αναφερόμενος στα γεγονότα, ο εισαγγελέας είπε ότι οι κατηγορούμενοι επέδειξαν ψύχραιμη συμπεριφορά στην τράπεζα και διαχειρίστηκαν την κατάσταση με ασφάλεια για τους ανθρώπους, τους οποίους μάλιστα άφησαν να φύγουν. Δεν αφαίρεσαν από τον οδοντίατρο 15.000 ευρώ που είχε πάνω του. Μολονότι είχαν όπλα, δε γάζωσαν τους αστυνομικούς, γιατί ο αξιωματικός τους κώδικας δεν τους επιτρέπει να ρισκάρουν τη ζωή άσχετων ανθρώπων, όπως είπαν. Επέλεξαν συνειδητά να μη διακινδυνεύσουν τη ζωή του οδοντογιατρού που είχαν μαζί τους. Όπως χαρακτηριστικά είπε, **«αναίρεσαν με τις πράξεις τους τον πυρήνα της εγκληματικής τους δράσης»!**

Το τρομοδικείο πέταξε στα σκουπίδια και αυτή την πρόταση του εισαγγελέα. Δεν αναγνώρισε ελαφρυντικά, εκτός από τον Αρ. Ντάλιο, στον οποίο αναγνώρισε το ελαφρυντικό της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξη.

Οι ποινές που επιβλήθηκαν είναι:

Γιάννης Μιχαηλίδης: 11 χρόνια και 9 μήνες κάθειρξη.

Νίκος Ρωμανός: 11 χρόνια και 5 μήνες κάθειρξη.

Ανδρέας-Δημήτρης Μπουρζούκος: 11 χρόνια και 5 μήνες κάθειρξη.

Δημήτρης Πολίτης: 9 χρόνια και 4 μήνες κάθειρξη.

Αργύρης Ντάλιος: 7 χρόνια και 2 μήνες κάθειρξη.

Φοίβος Χαρίσης: 11 χρόνια και 4 μήνες κάθειρξη.

Επίλογος στην υπόθεση Χαλανδρίου

Τρομο-καταδίκες χωρίς εξατομικευμένα στοιχεία!

Στις 26 Ιούνη του 2017, το τρομοδικείο του Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθηνών, με πρόεδρο την Ζ. Στράτα, ανακοίνωσε την απόφασή του επί της ενοχής ή μη έντεκα κατηγορούμενων για τη λεγόμενη «υπόθεση του Χαλανδρίου», για την οποία σε πρώτο βαθμό δίκασαν δύο Τριμελή Εφετεία Κακουρηγημάτων, τα οποία καταδίκασαν έντεκα αναρχικούς αγωνιστές, από τους οποίους έξι είναι μέλη της ΣΠΦ.

Το τρομοδικείο του δεύτερου βαθμού κινήθηκε στη λογική της εισαγγελέα Ε. Καρκαμπούνα, που είχε ως στόχο να σώσει το κύρος της Αντιτρομοκρατικής και των δύο προκλητικών πρωτόδικων αποφάσεων. Η εισαγγελέα Καρκαμπούνα βάφτισε το σπίτι στο Χαλάνδρι **γιάφκα**. Αγνόησε προκλητικά τι κατέθεσε στο τρομοδικείο, στις 20 Οκτώβρη του 2016, το πρώην στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής, Π. Χηνόπουλος, για το σπίτι στο Χαλάνδρι. Η εισαγγελέα χαρακτήρισε αυτό το κοινό σπίτι, **«εργαστήριο κατασκευής αυτοσχέδιων ωρολογιακών εκρηκτικών μηχανισμών και παρασκευαστήριο αυτοσχέδιας εκρηκτικής ύλης».**

Εξίσου προκλητικά αγνόησε και το τρομοδικείο όσα κατέθεσε ο πρώην αντιτρομοκρατικός Π. Χηνόπουλος και καταδίκασε αναρχικούς αγωνιστές για κατοχή και κατασκευή «εκρηκτικών υλών-βομβών» στο σπίτι του Χαλανδρίου. Εκφωνώντας την απόφαση η πρόεδρος δεν ανέφερε το σκεπτικό με το οποίο χαρακτήρισε γιάφκα ένα νεολογισμό-φοιτητικό σπίτι. Προφανώς, υιοθέτησε το σκεπτικό της εισαγγελέα, το οποίο θα μάθουμε όταν καταγραφεί η απόφαση.

Δεν έχω μιλήσει ποτέ για γιάφκα, δήλωσε στις 20 Οκτώβρη του 2016, καταθέτοντας στο Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων, ο οργανωτής της πρώτης τρομοδικής του Χαλανδρίου Παρασκευάς Χηνόπουλος, πρώην

στέλεχος της Αντιτρομοκρατικής. Η δήλωση του αντιτρομοκρατικού είχε ξεχωριστή σημασία, αν αναλογιστούμε ότι το βάφτισμα ενός φοιτητικού σπιτιού στο Χαλάνδρι επέτρεψε στην κακόφημη Αντιτρομοκρατική να δημιουργήσει μια δεξαμενή, από την οποία αντλούσε «μέλη της ΣΠΦ». Φυσικά η δεξαμενή περιείχε μόνο αναρχικούς. Οι «γόνιοι καλών οικογενειών», που επίσης περνούσαν από το σπίτι, θεωρήθηκαν «υπεράνω υποψίας».

Ο Χηνόπουλος ήταν από τα στελέχη αυτής της τρομοϋπηρεσίας που οργάνωσε τις παρακολουθήσεις του φοιτητικού σπιτιού, τις συλλήψεις, τη συγκρότηση της δικογραφίας και την κατανομή των υπηρεσιακών δυνάμεων: ποιοι από τους αντιτρομοκρατικούς θα καταθέσουν και τι θα καταθέσουν στην προανάκριση, στην ανάκριση και στο δικαστήριο. Το σχέδιο προέβλεπε ότι στις κρίσιμες ερωτήσεις θα απαντούν «δεν θυμάμαι», «δεν γνωρίζω». Αυτός, λοιπόν, ο οργανωτής και... εργολάβος μετατροπής ενός κοινού σπιτιού σε κεντρική γιάφκα της ΣΠΦ «κλάταρε» από την εξέταση συνηγόρου υπεράσπισης και δήλωσε: **Δεν έχω μιλήσει ποτέ για γιάφκα!** Η δήλωση αυτή όχι από κάποιον τυχαίο ασφαλίτη, αλλά από έναν αξιωματικό που ήταν από τους οργανωτές της δίωξης κατά των αναρχικών αγωνιστών, τίνιζε στον αέρα όλη τη βρώμικη ιστορία που κατασκεύασε η Αντιτρομοκρατική.

Ιδού ο χαρακτηριστικός διάλογος:

«Συνήγορος (Ηρ. Γράφας): Η εικόνα του σπιτιού που συναντήσατε ήταν η εικόνα ενός χώρου φυσιολογικού, μιας κατοικίας που μένει, εν πάση περιπτώσει όχι μια οικογένεια με παιδιά, αλλά νεαρά άτομα; **Ήταν μια εικόνα ενός σπιτιού φυσιολογική;**

Π. Χηνόπουλος: **Μάλιστα**

Συνήγορος: Η εικόνα που είδατε εσείς **πα-**

ρέπεμπε σε γιάφκα;

Πρόεδρος: Είπε φυσιολογική.

Συνήγορος: **Οχι, είναι άλλη η ερώτηση που κάνω, κυρία πρόεδρε: Παρέπεμπε σε γιάφκα;**

Χηνόπουλος: **Οχι.**

Συνήγορος: **Είχε κάτι που να θυμίζει;**

Χηνόπουλος: **Οχι.**

Πρόεδρος: **Οχι.**

Συνήγορος: **Εχετε βρει ποτέ -υπάρχει μια οργάνωση που αυτοαποκαλείται ΣΠΦ- σείς έχετε βρει ποτέ κάποια γιάφκα;**

Πρόεδρος: **Δεν έχει καταθέσει νομίζω κάτι τέτοιο μέχρι τώρα.**

Συνήγορος: **Οχι, άλλο τον ρώτησα. Αν έχει βρεθεί κάποια γιάφκα.**

Χηνόπουλος: **Δεν έχω μιλήσει ποτέ για γιάφκα.**

Συνήγορος: **Δεν έχετε πει γιάφκα, μάλιστα.**

Χηνόπουλος: **Δεν έχω πει πουθενά τη λέξη γιάφκα.**

Μολονότι οι απαντήσεις του τότε υπεύθυνου αξιωματικού της Αντιτρομοκρατικής έκαναν θρύψαλα το σαθρό κατηγορητήριο, η εισαγγελέα της έδρας αποφάσισε να το νεκραναστήσει, βαφτίζοντας «γιάφκα» ένα συνηθισμένο φοιτητικό σπίτι, προκειμένου να καλύψει την ανυπαρξία εξατομικευμένων ενοχοποιητικών στοιχείων για συμμετοχή στις ενέργειες της οργάνωσης, για τους Χαρ. Χατζημιχαλάκη, Παν. Αργυρού, Γ. Νικολόπουλο, Μ. Νικολόπουλο και Δ. Μπολάνο, που με δηλώσεις τους έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στη ΣΠΦ (ο Χρ. Τσάκαλος είχε καταδικαστεί μόνο για συμμετοχή στην οργάνωση).

Την ίδια γραμμή ακολούθησε και το δικαστήριο. Το τρομοδικείο αναγόρευσε το σπίτι στο Χαλάνδρι σε χώρο κατασκευής εκρηκτι-

Παλιούρι Χαλκιδικής

Επιδιώκουν να χτίσουν τουλάχιστον 18.650 τμ στο δάσος!

Όπως αναφέραμε την προηγούμενη εβδομάδα, ο α/α προϊστάμενος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΔΠΔΑ) Α. Καπετάνιος, αντί να υπερασπιστεί τη γνωμοδότηση του Δασάρχη Κασσάνδρας για το δάσος Χαλεπίου Πεύκης 100/100 στο Παλιούρι Χαλκιδικής και να απαιτήσει από την εταιρία «PREMIUM RESORT DEVELOPMENT» να στείλει έγγραφο με το οποίο θα γνωστοποιεί τις επεμβάσεις που θέλει να κάνει στο δάσος, πίεζε τον Δασάρχη Κασσάνδρας και τις συναρμόδιες υπηρεσίες απαιτώντας απ' αυτές να γνωμοδοτούν με σαφήνεια! Εμμέσως τις καλούσε να κάνουν πίσω από την γνωμοδότησή τους. Γνώριζε πολύ καλά, ότι η εταιρία ήταν υποχρεωμένη να προσκομίσει έγγραφο στο οποίο θα αναφέρει ρητά τις επεμβάσεις που θέλει να κάνει στο δάσος, προκειμένου τόσο το Δασαρχείο Κασσάνδρας όσο και η ΔΠΔΑ να γνωμοδοτήσουν επί της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) γι' αυτή την επέμβαση. Γνώριζε ακόμα ότι η συμφερόντων Σαββίδη εταιρία

δεν έστελνε το εν λόγω έγγραφο γιατί είχε και έχει ως στόχο τον αποχαρακτηρισμό του δάσους.

Αυτό που δεν έκανε ο Α. Καπετάνιος, που εφαρμόζει κατά γράμμα τις επιταγές της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Περιβάλλοντος, το έκανε ο Δασάρχης Κασσάνδρας με έγγραφο που έστειλε στην εταιρία στις 8.6.2017. Ζήτησε από την εταιρία να αναφέρει τη συνολική έκταση που καταλαμβάνουν οι επεμβάσεις (ποσοστό κάλυψης) που σκέπτεται να κάνει στις εκτάσεις του δάσους χαλεπίου πεύκης. Έτσι η εταιρία αναγκάστηκε να στείλει αναλυτικό έγγραφο, στο οποίο αναφέρει τόσο το ποσοστό κάλυψης όσο και τα τετραγωνικά μέτρα που θα οικοδομηθεί στο δάσος.

Η εταιρία ομολογεί ότι προτίθεται να καταστρέψει 12.425 στρέμματα δάσους και να οικοδομήσει 18.650 τετραγωνικά μέτρα! Σύμφωνα όμως με το άρθρο 49 του ν. 998/1979, όπως τροποποιήθηκε με τον δασοκτόνο νόμο 4280/2014 (άρθρο 36), η εταιρία μπορεί να οικοδομήσει μόνο 6.519,53 τετραγωνικά μέτρα! Δηλαδή, η εταιρία του Σαββίδη θέλει να

χτίσει παράνομα τουλάχιστον, 12.130,47 τετραγωνικά μέτρα! Λέμε «τουλάχιστον», γιατί η εταιρία δεν έχει παραιτηθεί από τον στόχο της να αποχαρακτηριστεί το δάσος χαλεπίου πεύκης.

Στις αρχές της τρέχουσας εβδομάδας, η υπεύθυνη του γραφείου Τύπου του ΤΑΙΠΕΔ μας ανακοίνωσε, απαντώντας σε ερώτησή μας, ότι **η εταιρία θα καταθέσει μέσα στον Ιούλη αντιρρήσεις στην Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων**. Η εκπρόσωπος της εταιρίας δε γνώριζε ότι, μετά την ανάρτηση των δασικών χαρτών, οι αντιρρήσεις δεν εξετάζονται στις ΤΕΕΑ, αλλά στις ΕΠΕΑ, οι οποίες στη Χαλκιδική θα συγκροτηθούν το νωρίτερο στις αρχές Αυγούστου. Τον Αύγουστο που η εταιρία θα ζητήσει, με την υποβολή των αντιρρήσεων, τον αποχαρακτηρισμό του δάσους χαλεπίου πεύκης, ποια θα είναι η στάση της ΕΠΕΑ;

Πέραν αυτού, πού στηρίζεται η εταιρία και δηλώνει εγγράφως την προκλητική της απαίτηση να χτίσει παράνομα 12.130,47 τμ μέσα στο

δάσος; Το Δασαρχείο με την απάντησή του ξεκαθαρίζει ότι **δεν πρόκειται να κάνει δεκτή την επέμβαση στην έκταση που θέλει η εταιρία**, δηλαδή να συναινέσει στη διάπραξη μιας παρανομίας. Προφανώς, η εταιρία στηρίζει τις ελπίδες της στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος.

Το Δασαρχείο θέτει και άλλα ζητήματα στην εταιρία και προφανώς, αν όλα αυτά δεν εκπληρωθούν, δεν πρόκειται να γνωμοδοτήσει θετικά για την επέμβαση. Το έγγραφο της συμφερόντων Σαββίδη εταιρίας για την προκλητική αυτή επέμβαση στάλθηκε από τον Δασάρχη Κασσάνδρας και στη ΔΠΔΑ. Έτσι, και ο προϊστάμενος αυτής της Διεύθυνσης είναι υποχρεωμένος να γνωμοδοτήσει αρνητικά για τη ΜΠΕ. Οχι μόνο γιατί ξεπερνάει κατά 12.130,47 τμ την επιτρεπόμενη δόμηση, αλλά γιατί ο ίδιος έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη σύνταξη του κειμένου της Αυτόνομης Δημοκρατικής Συνεργασίας Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΣΔΔΥ: η παράταξη μέχρι τις αρχές του 2015 επρόσκειτο ιδεολογικοπο-

λιτικά στον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να είναι όλα τα μέλη της και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ), με το οποίο ζητείται η κατάργηση όλων των μνημονιακών αντιδασικών διατάξεων και νόμων (ολόκληρο το κείμενο έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr).

Ανάμεσα σ' αυτούς τους αντιδασικούς νόμους και διατάξεις είναι και το άρθρο 36 του αντιδασικού νόμου 4280/2014, με το οποίο τροποποιήθηκαν προς το δυσμενέστερο τα άρθρα 45 έως 61 του νόμου 998/1979. Έτσι όπως διαμορφώθηκε το άρθρο 49 του Ν. 998/1979 ξεπατώνονται τα δάση από τις «τουριστικές επενδύσεις», γιατί καταργήθηκε το όριο των 3.000 στρεμμάτων, κάτω από το οποίο δεν επιτρεπόταν επέμβαση, ενώ

δεν προβλέπεται πλέον ελάχιστο όριο έκτασης του δάσους που να επιτρέπεται επέμβαση.

Το κείμενο αυτό της ΑΔΣΔΔΥ είχε δοθεί τον Μάρτη του 2015 στον τότε αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνη και οι εκπρόσωποι της παράταξης του είχαν ζητήσει να καταργήσει όλες τις αντιδασικές διατάξεις. Για ένα διάστημα, ο Τσιρώνης, δημιουργώντας, τους είχε υποσχεθεί ότι θα τις καταργήσει. Ο Α. Καπετάνιος, από τη στιγμή που έγινε σύμβουλος της γενικής γραμματέα του ΥΠΕΝ, Χ. Μπαριτάκη, και στη συνέχεια α/α προϊστάμενος της ΔΠΔΑ, «έβαλε πλάτη» για την εφαρμογή όλου του αντιδασικού οπλοστασίου, του οποίου ζητούσε την κατάργηση με το 13σέλιδο κείμενο της ΑΔΣΔΔΥ.

Επιμένουν να καταστρέψουν τη Στυμφαλία

Για δεύτερη φορά μέσα σε λίγους μήνες ο Γενικός Διευθυντής Δασών και Αγροπεριβάλλοντος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίων Νήσων απέρριψε αίτημα της Τράπεζας Πειραιώς να κοπούν στη Λίμνη Στυμφαλίας 600 στρέμματα καλαμιώνων το 2017 και άγνωστος αριθμός στρεμμάτων το 2018. Ο Δ. Δημόπουλος της Τράπεζας Πειραιώς και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος θέλουν να μετατρέψουν τη λίμνη σε αγρότοπο, από τον οποίο θα κόβουν συνέχεια καλάμια για να τα χρησιμοποιούν για την παραγωγή βιομάζας για πέλετ. Και επιμένουν σ' αυτή τη γραμμή, παρά τις δικαιολογημένες αρνήσεις των υπηρεσιακών παραγόντων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

Τον Φλεβάρη του 2017, η Τράπεζα ζήτησε να κόψει 140 στρέμματα καλαμιώνων. Στα τέλη Μάρτη, ο Γενικός Διευθυντής Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης απέρριψε το αίτημα, υιοθετώντας την πρόταση του αρμόδιου υπηρεσιακού παράγοντα, Π. Καλλίρη, να μην κοπεί κανένα καλάμι. Ουμίζουμε ότι ο Π. Καλλίρης έχει «ματώσει» επί δεκαετίες για να παραμείνει η Λίμνη της Στυμφαλίας -μια λίμνη ιστορική, που εκτός των άλλων προκαλεί και το ενδιαφέρον τουριστών-υγροβιότοπος, να γίνει Καταφύγιο Αγριας Ζωής και να αναπτυχθεί.

Μετά την απορριπτική απόφαση, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος μαζί με τον Γενικό Διευθυντή Δασών της κεντρικής υπηρεσίας του υπουργείου αποφάσισε να παρακάμψουν τον Π. Καλλίρη. Αυτή όμως η κίνηση απέτυχε, χάρη στη στάση των υπηρεσιακών παραγόντων της Διεύθυνσης Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος. Στις αρχές Απρίλη, η Τράπεζα Πειραιώς επανήλθε -για δεύτερη φορά μέσα στο 2017- με σχέδιο να κοπούν 200 στρέμματα καλαμιώνων το καλοκαίρι του 2017, 400 στρέμματα τον χειμώνα του 2017-2018 και άγνωστος αριθμός στρεμμάτων το καλοκαίρι του 2018.

Ο Π. Καλλίρης, όπως ήταν φυσικό, απέρριψε το αίτημα και τόνισε ότι μετά τα δύο κοψίματα καλαμιώνων, 12 και 70 στρεμμάτων, δεν τίθεται ζήτημα κοπής και άλλων καλαμιώνων. Ο Γενικός Διευθυντής Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης συντάχθηκε και πάλι με την πρόταση Καλλίρη, βάζοντας τέλος στις παλιές παλινωδίες του. Αυτή τη φορά, ο Δημόπουλος της Πειραιώς, για να δικαιολογήσει την εμμονή του για κόψιμο 600 στρεμμάτων καλαμιώνων το 2017 και αγνώστου αριθμού στρεμμάτων το καλοκαίρι του 2018, επικαλέστηκε εκτός των άλλων και τον κίνδυνο πυρκαγιάς. Ο Π. Καλλίρης τον έβαλε στην θέση του. Παραθέτουμε την απάντησή του:

«Όσον αφορά τον κίνδυνο πυρκαγιάς στην λίμνη, όλοι στην Δασική Υπηρεσία, λόγω των γνώσεων και της εμπειρίας μας, γνωρίζουμε καλά ότι αυτός ήταν, είναι και θα είναι πάντα υπαρκτός σε μια περιοχή που στο τέλος του καλοκαιριού καλύπτεται από εύφλεκτη λεπτή καύσιμη ύλη, και η κοπή καλαμιώνων σε τμήματα της λίμνης δεν μπορεί να την αποτρέψει, είτε προκληθεί από φυσικά αίτια (κεραυνούς), είτε από αμελή ή δόλια ανθρώπινη ενέργεια. Τμήματα της λίμνης μεγαλύτερα και μικρότερα έχουν καεί επανειλημμένα (βλέπε σχετ. γνμ. μας). Η βλάστηση όμως αποκαθίστατο φυσικά στη λίμνη και η πανίδα και η ορνιθοπανίδα της πάντα έβρισκε τον τρόπο και το "δρόμο" να προσαρμόζεται, να ενδημεί και να αναπαράγεται σε αυτές. Γι' αυτό η θέσπιση του ΚΑΖ είχε τόσο θετικά αποτελέσματα που αναγνωρίζονται από την ΟΙΚΟΜ ΕΠΕ. Δεν πρέπει αυτό το θέμα να προβάλλεται με διαστάσεις που δεν του αναλογούν».

κών υλών-βομβών, για να καταδικάσει τα μέλη της ΣΠΦ και τον Γ. Καραγιαννίδη (για τον οποίο αποφάσισαν ότι δεν ήταν μέλος της ΣΠΦ) για κατοχή και κατασκευή εκρηκτικών υλών-βομβών, ενώ δεν έχουν το παραμικρό ενοχοποιητικό στοιχείο για τους έξι αυτούς αναρχικούς αγωνιστές. Για να χρυσώσει το χάπι, το τρομοδικείο διευκρίνισε, ότι «η γραμμή του Δικαστηρίου είναι ότι οι πράξεις στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης και η υπόθεση του Χηνοφώτη δεν εμπίπτει, τουλάχιστον κατά πλειοψηφία, στις κατηγορίες των παρόντων κατηγορούμενων. Περιορίζεται στις κατασκευές και εκρήξεις. Στις κατασκευές που έχουν γίνει στο σπίτι στο Χαλάνδρι και στις κατασκευές-τοποθέτηση που έχει γίνει στο σπίτι της Κατσέλη». Με τη δήλωση αυτή η πρόεδρος Ζαμπ. Στράτα ξεκαθάρισε ότι βάφτισαν το σπίτι στο Χαλάνδρι χώρο όπου κατασκευάζονταν εκρηκτικοί μηχανισμοί.

Αυτός ο ισχυρισμός, όμως, δεν προέκυψε από κανένα στοιχείο, είτε της ανάκρισης είτε της ακροαματικής διαδικασίας. Το μόνο που βρέθηκε ήταν χύτρες και όχι εκρηκτικοί μηχανισμοί. Τα λεγόμενα του τρομοδικείου για κατασκευή εκρηκτικών μηχανισμών υπαγορεύτηκαν από τη σκοπιμότητα να διασωθεί το κύρος της Αντιτρομοκρατικής που χαρακτηρίσε «γιάφκα» ένα νεολαιίστικο σπίτι.

Η απόφαση του τρομοδικείου επί της ενοχής ή μη των κατηγορούμενων είναι:

Κωνσταντίνια Καρακατσάνη: ομόφωνα αθώα.

Αλέξανδρος Μητρούσιας: Αθώος για όλες τις πράξεις, κατά πλειοψηφία 3-2.

Παναγιώτης Μασούρας: Αθώος κατά πλειοψηφία 3-2 για ένταξη στην οργάνωση. Αθώος ομόφωνα για την πράξη της προμήθειας, κατοχή και κατασκευής εκρηκτικών υλών-βομβών. Αθώος της συνδρομής στην έκρηξη στο σπίτι της Κατσέλη. Παύση της δίωξης όλων των λοιπών πλημμελημάτων, κατ' άρθρο 9 του νόμου 4411/2016.

Γιώργος Καραγιαννίδης: Αθώος κατά πλειοψηφία 3-2 για ένταξη στην οργάνωση. Ενοχος απλής συνέργειας στην κατοχή και κατασκευή κατ' εξακολούθηση εκρηκτικών υλών, μηχανισμών, κατά πλειοψηφία 3-2. Αθώος για απλή συνέργεια στην έκρηξη στο σπίτι της Κατσέλη.

Η πρόταση της εισαγγελέα για τον Γ. Καραγιαννίδη ήταν αθωωτική, όχι μόνο για την ένταξη στην οργάνωση και για απλή συνέργεια στην έκρηξη στο σπίτι της Κατσέλη, αλλά και για την κατοχή και κατασκευή δύο εκρηκτικών μηχανισμών. Ηρθε, λοιπόν, το τρομοδικείο και τον καταδίκασε αυθαίρετα για την κατοχή και κατασκευή δύο εκρηκτικών μηχανισμών της ΣΠΦ! Μιλάμε για απόλυτη αυθαίρεσά και ετσιθελισμό. **Καταδίκασαν τον Γ. Καραγιαννίδη για δύο πράξεις της ΣΠΦ, ενώ ταυτόχρονα τον αθώωσαν για ένταξη στην οργάνωση!**

Τους Κ. Καρακατσάνη, Αλ. Μητρούσια και Π. Μασούρα τους αθώωσαν, γιατί δεν υπήρχαν στοιχεία ούτε για παραπομπή τους. Προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα άλλο-θι αντικειμενικότητας. Οι διερεύνθησαν την υπόθεση και για τους τρεις δεν προέκυψαν στοιχεία, ενώ για τα μέλη της ΣΠΦ και τον Γ. Καραγιαννίδη προέκυψαν!

Εμμ. Γιώσπας: Πρωτόδικα είχε αθωωθεί για ένταξη στη ΣΠΦ και είχε καταδικαστεί για τρία πλημелήμματα. Το ένα απ' αυτά ήταν «ληστεία» για μια πράξη της πλάκας (είχαν αφαιρεθεί από δημοτικούς αστυνομικούς μπλοκ με τα οποία έβαζαν πρόστιμα). Το τρομοδικείο τον καταδίκασε γι' αυτό το πλημелήμμα, ενώ τα δύο άλλα πλημелήμματα παραγράφηκαν λόγω οκταετίας.

Τα μέλη της ΣΠΦ, Παναγιώτης Αργυρού, Χάρης Χατζημιχαλάκης, Γιώργος Νικολόπουλος, Μιχάλης Νικολόπουλος και Δαμιανός Μπολάνο καταδικάστηκαν:

α) Για ένταξη και συγκρότηση στην οργάνωση ΣΠΦ.

β) Για κατοχή και κατασκευή δύο εκρηκτικών υλών-βομβών.

γ) Για απλή συνέργεια στην πράξη της έκρηξης στο σπίτι της Κατσέλη.

δ) Ο Χ. Χατζημιχαλάκης, επιπλέον, για έναν άδαιο κάλυκα!

Ο **Χρήστος Τσάκαλος** καταδικάστηκε για ένταξη και συγκρότηση, όπως στο πρωτόδικο τρομοδικείο.

Μετά από μια ολιγόλεπτη διακοπή η εισαγγελέα έκανε την πρότασή της επί των ποινών και το τρομοδικείο διέκοψε, μολονότι η ώρα ήταν 12:45 μμ.

Η εισαγγελέα προτείνει:

- Για τον Γ. Καραγιαννίδη 5 χρόνια.

- Για τους Π. Αργυρό, Γ. Νικολόπουλο, Μ. Νικολόπουλο, Δ. Μπολάνο και Χ. Χατζημιχαλάκη, 6 χρόνια για ένταξη και συγκρότηση, 10 χρόνια για κατοχή και κατασκευή δύο εκρηκτικών μηχανισμών και 6 χρόνια για απλή συνέργεια στην έκρηξη στο σπίτι της Κατσέλη.

- Για τον Χ. Χατζημιχαλάκη επιπλέον 7 μήνες για τον άδαιο κάλυκα!

- Για τον Χρ. Τσάκαλο 6 χρόνια για ένταξη και συγκρότηση.

Πρωτόδικα, οι Χ. Χατζημιχαλάκης, Π. Αργυρού, Γ. Νικολόπουλος, Μ. Νικολόπουλος, Δ. Μπολάνο είχαν καταδικαστεί σε εκτίσιμη ποινή 25 χρόνων και ο Χρ. Τσάκαλος σε 7 χρόνια. Αν πάρουμε σαν βάση την πρόταση της εισαγγελέα, οι ποινές τώρα για τα πέντε μέλη της ΣΠΦ θα είναι μικρότερες. Πλέον εξέλειπαν οι λόγοι για τις βαριές πρωτόδικες ποινές γι' αυτή την υπόθεση, γιατί εκτός των άλλων τα μέλη της ΣΠΦ έχουν φορτωθεί με ποινές εκατοντάδων χρόνων σε άλλες υποθέσεις. Η «αντιτρομοκρατική» νομολογία, όμως, πλουτίζεται με την καταδίκη τους για ενέργειες της ΣΠΦ, χωρίς το τρομοδικείο να έχει εξατομιώσει τις κατηγορίες (συλλογική ευθύνη).

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Η ιστορία των αδελφών Αντετοκούνμπο είναι πιασάρικη και «πουλάει». Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά όσοι ασχολούνται με το εξω αγωνιστικό μέρος του μπάσκετ, γι' αυτό και φροντίζουν να παίρνουν τις αναγκαίες πρωτοβουλίες και να διοργανώνουν φιέστες που φέρνουν κόσμο στο άθλημα και γεμίζουν με φράγκα τις τσέπες αυτών που συμμετέχουν σε αυτές (εντός και εκτός αγωνιστικού χώρου).

Υπ' αυτό το πρίσμα και χωρίς συναισθηματισμούς θα πρέπει να δούμε και να σχολιάσουμε τα «Antetokounbros Events» που έγιναν στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα και στα οποία βρέθηκαν αντιμέτωπες η εθνική ομάδα του 2005, που κατέκτησε το πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, και μια ομάδα επίλεκτων, στην οποία αγωνίζονταν οι αδελφοί Αντετοκούνμπο. Ο κόσμος γέμισε ασφυκτικά τα δυο γήπεδα, αφού η είσοδος ήταν ελεύθερη, ο δημοσιογραφικός εσμός έδωσε τα ρέστα του για να διαφημίσει τους αγώνες και να μεταλαμπαδεύσει το κεντρικό μήνυμα «Είμαστε όλοι αδέλφια» και ο Γιάννης έβαλε τα θεμέλια για επιτυχημένες διαφημίσεις στο μέλλον.

Δε θα πρέπει να ξεχάσουμε και το κοινωνικό μήνυμα των events, αφού πριν την έναρξη του αγώνα στη Θεσσαλονίκη έγινε επίδειξη από αθλητές μπάσκετ με αμαξίδιο, με σκοπό την διαφήμισή του στον κόσμο (πριν από λίγους μήνες, τα αδέλφια Αντετοκούνμπο είχαν αρχίσει τη συνεργασία τους με την Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Καλαθοσφαιριστών με Αμαξίδιο), ο Θανάσης χάρισε τα παπούτσια του σε γνωστό οπαδό του ΠΑΟΚ με κινητικά προβλήματα, ενισχύθηκε η «Κιβωτός του Κόσμου», καθώς συγκεντρώθηκαν ρούχα για συνανθρώπους που το έχουν ανάγκη, και τονίστηκε η συμβολή της Εκκλησίας στον αθλητισμό, αφού ο πάτερ Αντώνιος έκανε το τζάμπολ του αγώνα.

Και όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, το σκορ δεν είχε καμία σημασία, αφού στόχος των ομάδων ήταν να προσφέρουν θέαμα και των θεατών να χειροκροτήσουν τους αθλητές. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι όλα είχαν σχεδιαστεί με κάθε λεπτομέρεια και γι' αυτό οι δυο ομάδες μοιράστηκαν τις νίκες, με τους Αντετοκούνμπο να κερδίζουν τον αγώνα στη Θεσσαλονίκη και την Εθνική να κερδίζει στην Αθήνα.

Κλείνουμε με δυο σχόλια. Το πρώτο αφορά την ικανότητα του συστήματος να «αξιοποιεί» τις περιπτώσεις Αντετοκούνμπο, αλλά και την προθυμία των Αντετοκούνμπο να θέσουν την ιστορία τους στην υπηρεσία του σταρ σίστεμ. Το δεύτερο αφορά την αποθέωση του Διαμαντίδη από τους φιλάθλους σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, γεγονός που ενισχύει τις πιθανότητες καθόδου του στις εκλογές (στο πλευρό του Κούλη), αφού η αστική πολιτική έχει ανάγκη από φρέσκα πρόσωπα και «πετυχημένους» για να τσιμπήσει το πόπολο.

Ο μουτζούρης στους Ρώσους

Πριν από μερικές μέρες, διέρρευσαν αποσπάσματα από την έκθεση της επιτροπής που εξέταζε τις καταγγελίες για εξαγορά ψήφων από τη Ρωσία, με τις οποίες εξασφάλισε τη διοργάνωση της τελικής φάσης του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου. Σύμφωνα με τα σχετικά δημοσιεύματα (τα οποία εμμέσως πλην σαφώς επιβεβαίωσαν οι αξιωματούχοι της ΦΙΦΑ), δεν αποδεικνύεται η εμπλοκή της Ρωσίας σε υπόθεση εξαγοράς ψήφων, γεγονός που προς στιγμήν διέλυσε τα σύννεφα που είχαν συσσωρευτεί στο ρωσικό ποδόσφαιρο.

Πριν όμως κοπάσουν οι πανηγυρισμοί της ρωσικής κυβέρνησης και της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας, ένα δημοσίευμα της Daily Mail έφερε σε εξαιρετικά δύσκολη θέση τόσο την κυβέρνηση της Ρωσίας όσο και τη ΦΙΦΑ. Η βρετανική εφημερίδα αποκάλυψε ότι το σύνολο της αποστολής της ρωσικής ομάδας στο Μουντιάλ της Βραζιλίας το 2014 είχε κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών (συνολικά 23 παίχτες από τους οποίους 5 αγωνίστηκαν και στην τελική φάση του Κυπέλλου Συνομοσπονδιών πριν μερικές μέρες) και κατηγόρησε ΟΥΕΦΑ και ΦΙΦΑ ότι προσπαθούν να κουκουλώσουν την υπόθεση.

Το δημοσίευμα αναφέρει ότι στο Παγκόσμιο Κύπελλο της Βραζιλίας δρούσε οργανωμένο κύκλωμα που είχε στόχο την «εξαπάτηση» των μηχανισμών ελέγχου για τη χρήση απαγορευμένων ουσιών (αναφέρει ότι στο κύκλωμα εμπλέκονταν σχεδόν 1.000 άτομα) και ότι οι ποδοσφαιριστές γνώριζαν την ύπαρξη του κυκλώματος και έχοντας τη στήριξή του κατάφεραν να αποφύγουν τους ελέγχους. Για να ενισχύσει την αντικειμενικότητα του δημοσιεύματός της, η αγγλική φυλλάδα φιλοξενεί δηλώσεις του πρώην προέδρου της WADA και προέδρου της επιτροπής που διερεύνει την υπόθεση ντόπινγκ στο ρωσικό ποδόσφαιρο, Ντικ Πάουντ, ο

οποίος «έβγαλε στη σέντρα» τη ΦΙΦΑ, αφήνοντας αιχμές για συγκάλυψη της υπόθεσης.

Σύμφωνα με τον Πάουντ, «υπάρχει μεγάλος βάρος στη ΦΙΦΑ ώστε να φτάσει σε ένα πόρισμα για τις συγκεκριμένες καταγγελίες πριν από τη διεξαγωγή του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Είναι υποχρέωσή τους να πουν ποια μέτρα παίρνουν, τι έχουν βρει, και να πάρουν οποιαδήποτε απόφαση χρειάζεται ώστε να προστατέψουν την ακεραιότητα του αθλήματος. Ακόμα και μέσα σε ένα διοικητικό όργανο με ελάχιστη αξιοπιστία, όπως είναι η ΦΙΦΑ, εάν είσαι ανώτερος υπάλληλος δε θα ήθελες να είσαι μέλος ενός συμβουλίου που αγνοεί αυτή την υπόθεση. Εχω δει πολλές παρουσιάσεις από τη ΦΙΦΑ, βγαλμένες όλες από τη γη της φαντασίας, για το γεγονός ότι δεν έχουν πρόβλημα. Πρέπει οπωσδήποτε να πάρουν σοβαρά τη συγκεκριμένη υπόθεση».

Ο Πάουντ τόνισε με νόημα ότι «αν η ΦΙΦΑ θεωρεί ότι δεν υπάρχει πρόβλημα, τότε... ζει σε μια άλλη πραγματικότητα». Εκτός όμως από τη «Daily Mail», καταγγελίες για γενικευμένη χρήση ντόπινγκ στο ρωσικό ποδόσφαιρο έκανε και το στέλεχος της WADA, Ρίτσαρντ Μακ Λάρεν. Σε δηλώσεις του τόνισε ότι ο παγκόσμιος οργανισμός καταπολέμησης του ντόπινγκ εξετάζει δείγματα από 155 ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται στο ρωσικό πρωτάθλημα και ότι κατά την άποψή του πρόκειται για οργανωμένο σχέδιο, αφού έχει δημιουργηθεί από τις ρωσικές αρχές «τράπεζα αίματος» με καθαρά δείγματα, με στόχο οι αθλητές να περνούν χωρίς πρόβλημα τους ελέγχους, έχοντας ως στόχο τη διάκριση.

Από την πλευρά της ΦΙΦΑ δεν υπάρχει αντίδραση και κύκλοι της ηγεσίας της δηλώνουν ότι αναμένονται τα αποτελέσματα του επανελέγχου των δειγμάτων για να γίνει εκτίμηση της κατάστασης και να ληφθούν στη συνέχεια οι κατάλληλες αποφάσεις. Σε

αντίθετο μήκος κύματος από τη ΦΙΦΑ, που κράτησε χαμηλούς τόνους, ήταν η αντίδραση της ρωσικής κυβέρνησης, που δείχνει να επιλέγει το δόγμα «η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση». Με δηλώσεις του ο αναπληρωτής πρωθυπουργός, Βιτάλι Μίτκο, διέψευσε το ρεπορτάζ της αγγλικής εφημερίδας και παρότρυνε το αναγνωστικό κοινό να μη διαβάσει τον αγγλικό Τύπο, γιατί γράφει ανοησίες. Διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει θέμα ντόπινγκ στο ποδόσφαιρο της Ρωσίας, γιατί πραγματοποιούνται συχνά έλεγχοι, και άφησε να εννοηθεί ότι το θέμα δημιουργείται για εμπορικούς και πολιτικούς λόγους και έχει στόχο να πλήξει την αξιοπιστία της ρωσικής κυβέρνησης και να αμαυρώσει το Μουντιάλ.

Όπως ήταν φυσικό, το δημοσίευμα της Daily Mail γνώρισε σημαντική διάδοση στο Διαδίκτυο και το θέμα πήρε διαστάσεις, αφού αν επιβεβαιωθεί, είναι σχεδόν βέβαιος ο αποκλεισμός της ρωσικής ομάδας από το Μουντιάλ. Για πρώτη φορά στην ιστορία, δε θα συμμετέχει στην τελική φάση η εθνική ομάδα της διοργανώτριας χώρας και αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι υπάρχει τεράστιο πλήγμα, τόσο σε επικοινωνιακό όσο και σε οικονομικό επίπεδο.

Εχουμε τονίσει αρκετές φορές ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός, συνεπώς και το επαγγελματικό ποδόσφαιρο, είναι συνυφασμένος με τη διπλοκή και το ντόπινγκ. Για να γεμίσουν με φράγκα τα ταμεία και να αυξηθούν τα κέρδη των καπιταλιστών και των πολυεθνικών που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο, πρέπει οι αθλητές να προσφέρουν γκολ και θέαμα και να δώσουν όσο το δυνατόν περισσότερους αγώνες για να βγει η απαραίτητη «υπεραξία». Ο σημαντικός αριθμός αγώνων που πρέπει να δώσουν οι ποδοσφαιριστές κατά την διάρκεια της χρονιάς και οι αγωνιστικοί ρυθμοί που απαιτούνται για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των ομάδων τους αναγκάζουν τους παίχτες να καταφεύγουν σε «εξωτερική» βοήθεια, συμπληρώματα διατροφής, ουσίες και ντόπινγκ. Με άλλα λόγια, πρωταθλητισμός και μετάλλια χωρίς ντόπα δεν γίνονται, κυβερνήσεις και ομοσπονδίες είναι αρωγοί σε αυτό το νταλαβέρι (όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο) και αν κάποιοι πιαστούν ντοπαρισμένοι τρώνε το ανάθεμα και πληρώνουν το μάρμαρο για όλους.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΡΑΟΥΛ ΑΡΕΒΑΛΟ

Η οργή ενός υπομονετικού ανθρώπου

Η πρώτη κινηματογραφική απόπειρα του ισπανού Ραούλ Αρεβάλο (τον οποίο γνωρίζουμε ως ηθοποιό από τις ταινίες «Δεν Κρατιέμαι», «Το Μικρό Νησί») είναι ένα θρίλερ εκδίκησης και ταυτόχρονα ένα ψυχολογικό δράμα που κέρδισε τέσσερα βραβεία Γκόγια, ανάμεσά τους και αυτά της Καλύτερης Ταινίας, Σεναρίου, Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη και Β' αντρικού ρόλου.

Ο Χοσέ είναι ένας μοναχικός και ντροπαλός άνδρας. Ένα πρωινό, πηγαίνει για καφέ στο μπαρ όπου δουλεύει η Άνα. Ο ερχομός του στη ζωή της, δίνει κουράγιο στην Άνα, αφού πέρασε οχτώ χρόνια περιμένοντας τον Κούρο, τον σύζυγό της, να εκτίσει την ποινή του. Ο Κούρο βγαίνει ελπίζοντας πως θα μπορέσει να ξεκινήσει απ' την αρχή με την Άνα. Στη θέση της όμως βρίσκει μια μπερδεμένη γυναίκα κι έναν ξένο που θα τον αναγκάσει να αντιμετωπίσει τα φαντάσματα του παρελθόντος. Χωρισμένη σε τέσσερα κεφάλαια («Το Μπαρ», «Η Οικογένεια», «Άνα» και «Κούρο»), η ταινία συνδυάζει στοιχεία από διαφορετικά κινηματογραφικά είδη, προκειμένου να υπηρετήσει καλύτερα τους αφηγηματικούς της σκοπούς.

ΞΑΦΝΙΚΑ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ #6

Double feature

Το «Ξαφνικά φέτος το καλοκαίρι» επιστρέφει για έκτη συνεχόμενη χρονιά! Για μία ολόκληρη εβδομάδα, δύο θερινά σινεμά του κέντρου της Αθήνας παρουσιάζουν τη διοργάνωση του free cinema που αγαπά τον κλασικό κινηματογράφο, νοσταλγώντας ακόμη και τις κόπιες από σελλιδόντ, δίνοντας την ευκαιρία στο κοινό της πόλης να θυμηθεί τι θα πει ψυχαγωγία και μεγάλη οθόνη.

«Double Feature», λοιπόν, με εικοσιοκτώ ταινίες από αρκετά διαφορετικά φιλμικά είδη και για κάθε γούστο, μοιρασμένες σε θεματικά ζευγάρια, κάθε βράδυ, από 29 Ιουνίου μέχρι 5 Ιουλίου 2017, στους θερινούς κινηματογράφους Ριβιέρα (Εξάρχεια) & Λαΐς (Γκάζι).

Το «double feature» πρωτοεμφανίστηκε στις ΗΠΑ τη δεκαετία του '30, ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Οι θεατές μπορούσαν να βλέπουν δύο ταινίες στην τιμή της μιας. Αργότερα, στη δεκαετία του '60, ξαναχρησιμοποιήθηκε ως τακτική ανταγωνισμού στην τηλεόραση, κυρίως με b-movies που γυριζόνταν με αυτόν το σκοπό αλλά ενίοτε και με πρόγραμμα κάπως πιο «νοσταλγικό», με ταινίες ρεπερτορίου και κοινό θεματικό άξονα.

Η έκτη διοργάνωση του «Ξαφνικά φέτος το καλοκαίρι» δανείζεται το θέμα της από αυτή την παλιά τακτική και έρχεται να «παντρέψει» σε ζεύγη ταινίες κλασικές, ψυχαγωγικές, παραγνωρισμένες, cult ή και σπάνια παιγμένες. Βέβαια, δεν ακολουθεί και κατά γράμμα αυτήν την παράδοση (αφού το εισιτήριο για τις δυο ταινίες είναι μεν κάπως μειωμένο, αλλά δεν είναι στην τιμή του ενός!).

Η διοργάνωση φιλοξενεί εικοσιέξι φιλμ από τα παλιά και δύο πανελλήνιες και αποκλειστικές πρεμιέρες με ψηφιακές κόπιες ή και αρχαιακό σελλιδόντ. Αναλυτικά το πρόγραμμα στο freecinema.gr.

Ελένη Π.

Η εκμετάλλευση των ανθρώπων για τις ανάγκες του σταρ σίστεμ λέγεται κωλοπαιδισμός.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τρία (σημαδιακός αριθμός...) τα σημαντικά κέρδη του ΟΥΡΟΓΚΡΟΥΠ κατά την Ευκλείδιο λογική

Στους εργαζόμενους αντιστοιχεί παραδοσιακά το εν εκ των τριών (και δη το μέγιστο μήκος έχουν...)

Θα πάω κι εγώ μου βγει και σε κακό

The sun always shines on TV

► Αντιπολιτευόμενες και συμπολιτευόμενες εφημερίδες λύσσαξαν με την απεργία των συμβασιούχων. Και καλά, ενδιαφέρονται για τη δημόσια υγεία. Χαρακτηριστικός τίτλος από τα ηλεκτρονικά ΝΕΑ: «Τοξική ατμόσφαιρα από σκουπίδια και καύσωνα – συνεχίζουν την απεργία έως την Πέμπτη». Διότι, ως γνωστόν, στην αστική δημοκρατία το δικαίωμα στην απεργία είναι υπαρκτό, αρκεί να μη γίνεται απεργία.

► Ίδια τοξική ατμόσφαιρα και στο ηλεκτρονικό ΒΗΜΑ (tovima.gr/opinions/article/?aid=888648) «...υγειονομική βόμβα και η υπονόμευση του τουρισμού...».

► Γ. Μαγκριώτης, άλλος ένας πρώην, ταγμένος απέναντι στον εχθρό - λαό.

► Και, όντως υπάρχουν σκουπίδια: αυτά με τα οποία τρεφόμαστε -σωματικά και πνευματικά-, η τοξική ατμοσφαιρική ρύπανση, οι λόγοι των επισήμων στο κενό.

► Να και το κλου από τις δηλώσεις Σταθάκη: Η πρόταση της κυβέρνησης είναι η καλύτερη με βάση τη νομιμότητα. Και τι λέει η... νομιμότητα; Κάντε 15.000 απολύσεις συμβασιούχων. Κι άλλο ένα σημείο: κάποιες περιφέρειες θα προχωρήσουν με ΣΔΙΤ.

► Κι άλλος ήρωας των ημερών: ο Γιάννος με το καρφίτωμένο χαμόγελο. Μόνο ο Γιώργος Θαλάσσης λείπει για να συμπληρωθεί το πάνθηον των ηρώων...

Κυνική ομολογία Χουλιαράκη

«Ουδείς ανέμενε τα επόμενα μέτρα για το χρέος σε αυτήν τη φάση. Όλοι γνωρίζαμε ότι τα μεσοπρόθεσμα μέτρα θα εξειδικεύονταν στο τέλος του προγράμματος, το 2018», είπε κατά την ομιλία του στην 21η Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης με την Ελληνική Κυβέρνηση του Economist ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γιώργος Χουλιαράκης.

Πρόκειται για μια κυνική ομολογία ενώπιον ενός εκλεκτού αστικού κοινού, στο οποίο συμμετείχαν ακόμα και πρώην υπουργοί των ΗΠΑ και της Βρετανίας. Τι έλεγαν στον ελληνικό λαό το γνωρίζουμε όλοι. Αρχικά μιλούσαν για απόλυτη εξειδίκευση των μεσοπρόθεσμων μέτρων, στη συνέχεια για σαφή περιγραφή, στο τέλος συμφώνησαν σε μια επανάληψη των προηγούμενων διατυπώσεων.

Αυτά φυσικά τα γνωρίζει και το αστικό κοινό. Όμως ο Χουλιαράκης δε χρειάστηκε να δώσει οποιαδήποτε εξήγηση. Όλοι αντιλαμβάνονται ότι αυτή είναι η δουλειά μιας αστικής κυβέρνησης: να κοροϊδεύει τον «λαοτικό» για να κάνει καλύτερα τη δουλειά της η κεφαλαιοκρατία.

ΚΥπόδειγμα γκεμπελιστικού κιτρινισμού, που θα το ζήλευε και ο χουνταίος Γεωργαλός, από το επίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ. Πρώτα τσουβαλιάζουμε εκδηλώσεις και φαινόμενα που δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους: την απεργία των εργατών καθαριότητας, τη συγκέντρωση του μπατσουσυνδικάτου στα Εξάρχεια, το σκάνδαλο Καμμένου-Μαρινάκη. Αφού τα ρίχνουμε στο μίξερ και τα ομογενοποιήσουμε, τα βαφτίζουμε «στρατηγική δολιοφθοράς από ΝΔ και δορυφόρους». Ποιοι είναι οι δορυφόροι; Να δεχτούμε ότι στο μπατσουσυνδικάτο είναι ισχυρή η επιρροή της ΝΔ. Να δεχτούμε ότι η ΝΔ δουλεύει πολιτικά για λογαριασμό του Μαρινάκη, ώστε αυτός να τη βγάλει καθαρή. Οι εργάτες καθαριότητας, όμως; Μα αυτοί είναι ο στόχος. Με τη συγκέντρωση του μπατσουσυνδικάτου η κυβέρνηση καθάρισε με μια απαγόρευση. Η υπόθεση Καμμένου-Μαρινάκη έχει πια πάρει το δρόμο της, η κυβέρνηση έχει υποστεί τεράστια φθορά, δύσκολα θα μπορέσει να κάνει τίποτα πλέον, αφού ο Καμμένος πιάστηκε στη φάκα που πήγε να στήσει στον εφοπλιστή, πειραιάρχη και μιντιάρχη. Μόνο η απεργία παρέμεινε ανοιχτό ζήτημα, την περασμένη Πέμπτη που η «Αυγή» κυκλοφόρησε με το συγκεκριμένο πρωτοσέλιδο. Η προβοκάτσια είναι προφανής: όποιος προτείνει συνέχιση της απεργίας είναι δορυφόρος της ΝΔ και υπηρετεί τη στρατηγική δολιοφθοράς, μέσα από το σχέδιο «Βρώμικες πόλεις! Την πρώτη φορά που ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε αντιμέτωπος με μια απεργία διεκδίκησης (και όχι με μια 24ωρη απεργία απλής διαμαρτυρίας), πέταξε τη μάσκα και έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο. Το πρόσωπο μιας λυσσασμένης αντεργατικής δύναμης.

μπληρωθεί το πάνθηον των ηρώων...

► Πώς το φώναζαν τότε οι ενναιοσυνασπισμένοι: κα-κα-κάθαρση.

► Πρότυπο η Σουηδία (Κ. Μελάς, ηλεκτρονική ΑΥΓΗ, 24-6-2017). «Οι Σουηδοί πληρώνουν για έρευνα, καλύτερη παιδεία και κοινωνικό κράτος». Πώς; «... η Μαγκνταλένα Αντερσον ανακοίνωσε νέες αυξήσεις φόρων...». Κοινώς, σκάσε και πλήρωνε...

► Το δικαίωμα στην επιβολή φόρων. Το οποίο διαθέτει το αστικό κράτος και εφαρμόζει απαρέγκλιτα.

► Και βέβαια στη Σουηδία υπάρχει κυβερνητική αστάθεια.

► Γιατί δεν πάνε όλα ρολόι.

► Στο χορό των σκουπιδιών και η ηλεκτρονική ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ: «Σε άμεσο κίνδυνο, όχι μόνο για τη δημόσια υγεία, αλλά και την ανοδική πορεία του τουρισμού, τείνει να εξελιχθεί το πρόβλημα με την καθαριότητα». Η απόλυση τώσων χιλιάδων εργαζόμενων εξαφα-

νίζεται. Εδώ επιστρατεύεται από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ και η γερμανική FAZ: «Η FAZ έκανε ειδική αναφορά στις επιπτώσεις που έχουν οι κινητοποιήσεις στη δημόσια υγεία και τον τουρισμό». Όταν πρόκειται για απεργία η αντιπολίτευση γίνεται συμπολίτευση.

► Τουρισμός, ισχυρίζονται, ίσον βαριά βιομηχανία.

► Ως βαρύς πέλεκυς για τους εποχιακά εργαζόμενους στον τουρισμό τα εξευτελιστικά μεροκάματα και μισθοί.

► Γι' αυτά όμως οι φυλλάδες τηρούν σιγήν ιχθύος.

► Αλλοίμονο.

► Συνεπείς εφ' ω ενέστησαν.

► Στην περίπτωση της «αγιασοφίας» η νομιμότητα πάει περίπατο (στού Προμπονά).

► Ισολογισμός γιοκ από 137 δήμους.

► Και ο ΕΒΕΠ και ΕΣΕΕ Κορκίδης υπέρμαχος της δημόσιας υγείας όχι όμως της μη απόλυσης των συμβασιούχων. Αφεντικότατος.

► Τι είχε δηλώσει ο Τσίπρας: Αποδεκτή μόνο η λύση που εγγυάται έξοδο στις αγορές. Και ανθυπομειδίασε και το παρδαλό κατσίκι.

► Το νατοϊκό στρατηγείο υπάρχει ακόμα ή φοβήθηκε κι έφυγε;

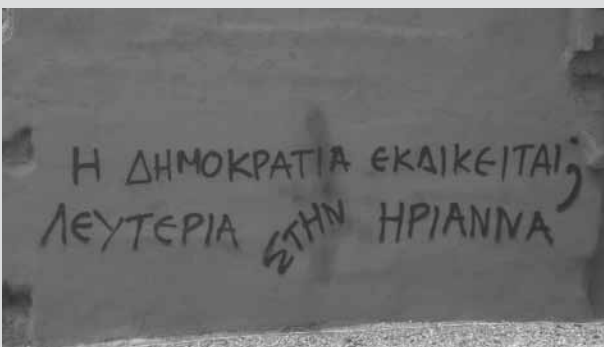
► Μόνιμη και σταθερή δουλειά.

► Παραμένει ζητούμενο. Για την πλειονότητα των εργαζόμενων. Όμως για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή.

► Αλλαξαν μάτια μου οι καιροί – δεκάχρονα παιδιά/ κρατάνε το ντουφέκι και πολεμάνε για τον κόσμο/ πιο σωστά πράματα κι από το βαγγέλιο γράφουν οι προκήρυξεις/ κι οι γριές κουβαλάνε σφαίρες και παράνομο τύπο μες στα/ ξεθωριασμένα τους φουστάνια/ κουβαλάνε το μέλλον στ' αχαμνά τους χέρια/ τόσο ελαφρά, τόσο εύκολα και σίγουρα/ όπως κουβαλάνε έναν κουβά νερό το λιόγερμα για να/ ποτίσουν τα λουλούδια τους. (Γιάννης Ρίτσος).

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

► Το σύνθημα είναι γραμμένο στον Κεραμεικό, γειτονιά που έχει εξελιχθεί σε χώρο διασκέδασης ενός σημαντικού κομματιού νεολαίας. Από αυστηρά πολιτική άποψη, το ερώτημα που θέτει είναι αφελές. Φυσικά και εκδικείται η αστική δημοκρατία. Γιατί -όπως κάθε δημοκρατία- είναι ένα ταξικό σύστημα διακυβέρνησης. Και η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, ακόμα και η πιο δημοκρατική, δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης, όπως έλεγε ο Μαρξ. Η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία έχει ανοιχτούς λογαριασμούς με όσους είναι ορκισμένοι εχθροί της. Για εκείνους που αμφισβητούν το μονοπώλιο της βίας τους κράτους της, είναι ανελέητη. Και επιλέγει να τους χτυπήσει με όλα τα μέσα. Να δημιουργήσει μια «υγειονομική ζώνη» γύρω απ' αυτούς, να τους απομονώσει, να τους χτυπήσει με παραδειγματικό τρόπο, για να μην τους «πλησιάζει» κανείς, ακόμα και σε επίπεδο προσωπικών σχέσεων. Θύμα αυτής της τακτικής είναι η Ηριάννα, όπως υπήρξε προηγουμένως και ο σύντροφός της. Όμως, η πολιτική αφέλεια του συνθήματος είναι συγγνωστή. Γιατί υπηρετεί έναν ευγενή σκοπό. Και δείχνει ότι ο καφκικός εφιάλτης της Ηριάννας έχει ευαισθητοποιήσει ευρύτερα στρώματα. Αυτή η ευαισθητοποίηση είναι που μπορεί να την οδηγήσει έξω από τη φυλακή και σε μεταγενέστερο χρόνο στην αθώωση από το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού. Η απουσία αυτής της ευαισθητοποίησης, αποτέλεσμα της επιλογής να γίνει η δίκη «στα κρυφά» (ενδεχομένως με τη βεβαιότητα της απαλλαγής), άφησε την Ηριάννα εντελώς αβοήθητη, εύκολο θύμα στα χέρια του δικαστικού μηχανισμού, που λειτούργησε ως ρομφαία της αστικής δημοκρατίας. Η εκτίμηση «να μην επιβαρύνουμε πολιτικά μια ποινική υπόθεση, για να μη θυμώσουμε τους δικαστές» αποδείχτηκε λαθεμένη. Και δεν είναι η πρώτη φορά. Παρά τη θέση της Ηριάννας, η υπόθεση αυτή ήταν πολιτική εξαρχής και έτσι έπρεπε να αντιμετωπιστεί.

ΥΓ. Εκτός από την Ηριάννα, υπάρχει και δεύτερος καταδικασμένος στην ίδια ποινή, φυλακισμένος και αυτός. Με την ίδια ανυπαρξία στοιχείων. Το ότι ακόμα δεν έχουμε αρχίσει να μιλάμε γι' αυτόν δεν είναι δικό μας λάθος ή παράλειψη...

► Υπό «κανονικές συνθήκες», η στήλη θα σχολίαζε το πανό που ετοιμάζονταν να κρεμάσουν οι συμβασιούχοι στα κάγκελα απέναντι από το Μαξίμου. Εκ των πραγμάτων, αναγκάζεται να σχολιάσει τους κλέφτες του πανό που ουδέποτε αναρτήθηκε. Είναι η προσωπική φρουρά του Τσίπρα (ποιος δε γνωρίζει τον ψηλό, φαλακρό με το ελαφρύ μούσι, που εδώ και χρόνια είναι για τον Τσίπρα ό,τι ήταν ο Μανούσος για τον Μητσοτάκη!), που ανέλαβε να αρπάξει μπαμπέσικα το πανό και μετά να δώσει μάχη για να το... απαγάγει. Δε θα τα κατάφερνε, αν δεν έσπευδε και μια διμοιρία ΜΑΤ, αλλά πάντως η προσπάθεια ήταν ηρωική. Υπάρχει σωρεία φωτογραφιών, στις οποίες ο επικεφαλής σωματοφύλακας του Τσίπρα εμφανίζεται να δίνει τιτάνια μάχη, λες και ήταν ο Λαοκώων που πάλευε με τα φίδια. Μιλώντας μεταφορικά, φίδια θεωρούν ο ίδιος και τ' αφεντικά του τους εργαζόμενους που διεκδικούν και αγωνίζονται. Φίδια κολοβά, που θέλουν να τους γκρεμίσουν από την εξουσία. Γιατί έχει άλλη γλύκα η εξουσία, ακόμα και για έναν επαγγελματία ασφαλίτη που βρίσκεται δίπλα στον πρωθυπουργό...

Δεν είναι η πρώτη φορά που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕ-ΟΤΑ σπάει μια απεργία του κλάδου, χωρίς να την αφήσει να κορυφώσει την πίεσή της πάνω στον ταξικό αντίπαλο. Το ξεπούλημα των πασόκων και των δεξιών φάνηκε πιο καθαρά από το επιχείρημα που επικαλέστηκαν. Χωρίς να έχει αλλάξει τίποτα από την Τρίτη, που αποφάσισαν συνέχιση της απεργίας, καταγγέλλοντας την

τάξη αλλά η μνημονιακή τάξη. Εκείνο που υπερασπίστηκε είναι το σχέδιο για την πρόσληψη όσο το δυνατόν λιγότερων συμβασιούχων. Αλλωστε, αν ενδιαφερόταν γι' αυτούς, δε θα ψήφιζε ρύθμιση για διεξαγωγή διαγωνισμού από το ΑΣΕΠ τώρα, όταν βρέθηκε αντιμέτωπη με μια δυνατή απεργία. Θα είχε ήδη κάνει το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και τότε θα βλέπαμε πόσοι πραγματικά συμβασιούχοι

Ο πρώτος σημαντικός ταξικός αγώνας μετά από χρόνια

Αντεργατική κυβέρνηση, αντεργατική αντιπολίτευση, ξεπουλημένη εργατοπατερία

«τροπολογία Τσίπρα» που ψήφισε η κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή, δεν μπορούσαν να πουν «νικήσαμε», οπότε κατέφυγαν στις «κοινωνικές συνέπειες» της απεργίας.

Ηρθαν δηλαδή να επιβεβαιώσουν τη βρόμικη προπαγάνδα (γνωστή και από το παρελθόν), που επί τόσες μέρες διέδιδαν κυβέρνηση, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και αστικά ΜΜΕ, περί «ομηνίας των πολιτών» από τους απεργούς! Σε μια αισχρή εμφάνιση, μάλιστα, ο πρόεδρος της ΠΟΕ-ΟΤΑ ζήτησε συνγνώμη για την ταλαιπωρία! Λες και ο ελληνικός λαός ανήκει σε άλλη... συνομοταξία από τους εργάτες καθαριότητας, λες και δε βράζουμε όλοι στο ίδιο καζάνι της μνημονιακής βαρβαρότητας, λες και δεν οφείλουμε όλοι μας να στηρίζουμε συναδέλφους που απεργούν, διακηρύσσοντας ότι ο αγώνας τους είναι και δικός μας αγώνας.

Ανεξάρτητα από το ξεπούλημα στο τέλος, αναμενόμενο από αυτήν την εργατοπατερία, και δεδομένης της γραφειοκρατικοποίησης του συνδικαλιστικού κινήματος, έτσι που ο λόγος της βάσης να ακούγεται μόνο σαν «ηχώ» και όχι ως ο αποφασιστικός λόγος, η συγκεκριμένη απεργία, η πρώτη «σκληρή» απεργία μετά από αρκετά χρόνια, υπήρξε μια ταξική ανάσα που έβγαλε στο φως όλα τα μεγάλα ζητήματα της περιόδου που διανύουμε.

Το αστικό στρατόπεδο έδειξε την αντεργατική ενότητά του. Ο Μητσοτάκης δε δίστασε να φωνάξει «πληρώστε τους τα δεδουλευμένα και απολύστε τους και μετά αφήστε τους δημάρχους να δώσουν την καθαριότητα σε ιδιώτες». Στην τακτική της ΝΔ κυριάρχησε η ανάγκη της διεύρυνσης των στηριγμάτων της

στην εγχώρια αστική τάξη και στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Μπροστά στον ΣΥΡΙΖΑ που ταλαντευόταν και προσπαθούσε να βρει λύση μέσω της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η ΝΔ εμφανίστηκε ως ο σκληρός και απόλυτος εκφραστής του πιο άγριου νεοφιλελευθερισμού.

Στην ίδια περίπου γραμμή ήταν και το ΠΑΣΟΚ με το Ποτάμι, αν και το ΠΑΣΟΚ προσπάθησε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις από τη σκληρή γραμμή του Μητσοτάκη, λόγω της επιρροής του στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία των ΟΤΑ. Το αίτημα, πάντως, για άμεση νομιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, μέσω της πρότασης νόμου που επεξεργάστηκε η ΠΟΕ ΟΤΑ, δεν το υποστήριξε ούτε με επιφυλάξεις, ούτε καν υπαινικτικά. Προσπαθούσε μόνο να καλλιεργήσει έμμεσα τον «κοινωνικό αυτοματισμό», αναδεικνύοντας ως μείζον το «πρόβλημα των σκουπιδιών» και όχι την ανάγκη να ικανοποιηθούν τα δίκαια αιτήματα των απεργών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να πετάξει τη μάσκα. Αρνήθηκε να νομοθετήσει την πρόταση νόμου της ΠΟΕ ΟΤΑ, που εξασφάλιζε τη νομιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που εργάζονται -περισσότερο ή λιγότερο χρόνο- στην καθαριότητα, με το επιχείρημα ότι αυτή είναι αντισυνταγματική. Λες και οι απανωτές ανανεώσεις συμβάσεων δεν ήταν αντισυνταγματικές ή λες και δε γνώριζαν ότι κάποια στιγμή το υπερσυντηρητικό Ελεγκτικό Συνέδριο θα τις έκρινε αντισυνταγματικές και οι συμβασιούχοι θα βρίσκονταν με την απόλυση στο χέρι (και απλήρωτοι). Λες και δεν έχουν κάνει δεκάδες συνταγματικά πραξικοπήματα προκειμένου να νομοθετήσουν τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μνημονιακά μέτρα.

Θέλετε να συμφωνήσουμε ότι η πρόταση νόμου της ΠΟΕ ΟΤΑ ακροβατούσε στα όρια του Συντάγματος; Να συμφωνήσουμε, ως υπόθεση εργασίας. Όμως στον αέρα, από συνταγματική άποψη, είναι και οι νέες συμβάσεις που θα κάνει η κυβέρνηση για να συνεχίσουν να εργάζονται οι συμβασιούχοι μέχρι να ολοκληρωθεί ο διαγωνισμός πρόσληψης μέσω ΑΣΕΠ. Μπορεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να αποφανθεί και πάλι ότι η καθαριότητα αφορά πάγιες και μόνιμες ανάγκες και να κρίνει αντισυνταγματικές και τις νέες συμβάσεις, θεωρώντας τες συνέχιση των προηγούμενων. Στον αέρα είναι και ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ, καθώς μπορεί να προσβληθεί η μοριοδότηση των συμβασιούχων και η κατάργηση του ορίου ηλικίας.

Δεν είναι η συνταγματική τάξη που ενδιέφερε την κυβέρνηση και αρνήθηκε να αποδεχτεί μια πρόταση νόμου που την είχαν επεξεργαστεί νομικοί και είχε μια αιτιολογική βάση επεξεργασμένη από συνταγματική σκοπιά, σε βαθμό πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι έχουν οι αιτιολογικές βάσεις των μνημονιακών νομοσχεδίων. Σε κάθε μνημονιακό νομοσχέδιο υποβάλλεται ένσταση αντισυνταγματικότητας, η οποία απορρίπτεται από την εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία μετά από μια διαδικασία που δεν κρατάει ούτε μισή ώρα. Αν γινόταν δεκτή η πρόταση νόμου της ΠΟΕ ΟΤΑ, ας τολμούσε η ΝΔ να υποβάλει ένσταση αντισυνταγματικότητας. Θα απορριπτόταν από μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία πολύ ευρύτερη από την οριακή πλειοψηφία των 153, με την οποία ψηφίζονται τα μνημονιακά νομοσχέδια.

Εκείνο που υπερασπίστηκε η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ δεν είναι η συνταγματική

θα είχαν γίνει αορίστου χρόνου. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ, όμως, επέλεξε να κρύβει το πρόβλημα κάτω από το χαλί, με παρατάσεις συμβάσεων, για να μην έχει κανένα... τροϊκανό πρόβλημα. Κοροϊδεύει τους συμβασιούχους και τώρα βγαίνουν τα κυβερνητικά στελέχη και λένε με θράσος «εμείς δεν μιλήσαμε ποτέ για νομιμοποίηση».

Τώρα, θ' αρχίσει το γνωστό παιχνιδάκι με τους δημάρχους: «βάλτε καμιά θέση παραπάνω». Δυσμία χιλιάδες είναι τα αιτήματα που έχουν υποβάλει οι ΟΤΑ. Μπορεί να διπλασιαστούν, λέει η κυβέρνηση. Πέραν του ότι κανένας δεν μπορεί να το διασφαλίσει αυτό, ακόμα κι αν διπλασιαστούν τα αιτήματα των Δήμων, πάλι θα είναι χιλιάδες οι συμβασιούχοι που θα απολυθούν. Γι' αυτό και έχουν κάθε λόγο αυτοί οι εργάτες να αισθάνονται ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία τους πούλησε. Στο σημείο που ο αγώνας κορυφωνόταν και είχε αρχίσει να πιέζει ασφυκτικά την αστική εξουσία, η οποία ετοιμαζόταν να στήσει μηχανισμό απεργοσπασίας και καταστολής, τη στιγμή που ο αγώνας έπρεπε να κλιμακωθεί και οι απεργοί εργάτες να βγουν περήφανα και αποφασιστικά μπροστά στην εργατική τάξη όλης της χώρας, ζητώντας την αλληλεγγύη της για να σπάσει επιτέλους το μνημονιακό μέτωπο, για ν' ανοίξει μια ρωγμή στο τείχος της βαρβαρότητας, για να υπάρξει ένας νικηφόρος αγώνας, βρε αδερφέ, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία τον πούλησε. Έδειξε για μια ακόμα φορά τη δική της νομιμοφροσύνη απέναντι στο καπιταλιστικό σύστημα.

Η ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση αναδείχτηκε και πάλι ως ζήτημα εκ των ων ουκ άνευ για την εργατική τάξη.

βαθύ κόκκινο

Τύφλωση

Τηλεφώνησε στην εφημερίδα για να μεταφέρει τη «στενοχώρια» και την «απογοήτευσή» του για τη μνηυτήρια αναφορά που κάναμε στον Σπίρτζη και τους συνεργούς του. Ήταν ευγενέστατος. Μας έδωσε το όνομά του μόλις το ζητήσαμε, δεν έβρισε, δεν ανέβασε τους τόνους. Οση ώρα κράτησε η συζήτησή μας αρνήθηκε να συζητήσει οτιδήποτε επί της ουσίας. Ζητούσε μόνο να καταγράψουμε τη «στενοχώρια» και την «απογοήτευσή» του, επειδή του χαλάμε το όνειρο να πάει το γιο του στο νέο γήπεδο της ΑΕΚ.

Όταν του εξηγήσαμε ότι αυτό δεν είναι γήπεδο της ΑΕΚ αλλά γήπεδο της οικογένειας Μελισσανίδη, δεν ήθελε ν' ακούσει. Όταν του παραθέταμε ντοκουμέντα, το ίδιο. Όταν του είπαμε πως υπάρχει το γενικότερο κοινωνικό συμφέρον, το οποίο κάθε έντιμος άνθρωπος πρέπει να βάζει πάνω από τα όποια οπαδικά αισθήματα, προσπάθησε να αποφύγει τη συζήτηση, μιλώντας μας για τη «θέληση της πλειοψηφίας». Όταν τον παραπέμψαμε σε συγκεκριμένα δημοσιεύματά μας, απάντησε ειλικρινέστατα ότι δεν πρόκειται να τα διαβάσει. Η συζήτησή μας έκλεισε χωρίς ένταση, με μια ακόμα αναφορά στη «στενοχώρια» και την «απογοήτευσή» του.

Κλείνοντας το τηλέφωνο και μολονότι δεν είμαστε άσχετοι από οπαδικά αισθήματα και συμπεριφορά κερκίδας, αναρωτηθήκαμε σε ποιο βαθμό μπορεί να φτάσει η τύφλωση. Μόνο με τον άλογο θρησκευτικό φανατισμό μπορεί να συγκριθούν αυτοί οι τρόποι σκέψης. Οι θρησκόληπτοι έχουν τουλάχιστον το άλλοθι του φόβου μπροστά στην «ημέρα της κρίσεως». Ο οπαδός τι άλλοθι μπορεί να έχει;

Ο συνομιλητής μας φαινόταν μορφωμένος άνθρωπος. Δεν μιλήσαμε για τις πολιτικές του απόψεις, αλλά σίγουρα φασισταριό δεν ήταν. Τα φασισταριά κρύβονται πίσω από την ανωνυμία που τους εξασφαλίζουν οι οπαδικές ιστοσελίδες και βρίζουν εκ του ασφαλούς (τουλάχιστον έτσι νομίζουν). Δε θα μας έκανε καμιά εντύπωση, όμως, αν ήταν αριστερός, προοδευτικός άνθρωπος. Εδώ έχουμε φτάσει στο σημείο κάποιοι αναρχικοί (τρομάρα τους) να φωτογραφίζονται σε καμαρωτές χουλιγκάνικες πόζες και να εξαπολύουν απειλές στο όνομα του κιτρινόμαυρου οπαδισμού.

Αρα, η τύφλωση είναι από μόνη της ένα κοινωνικό φαινόμενο, την έκταση του οποίου δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε (συνήθως τον τόνο δίνουν οι «ενεργές μειοψηφίες»). Όπως συμβαίνει με τον θρησκευτικό φανατισμό, πρόκειται για μια μορφή ιδεολογίας, μια μορφή φενακισμένης συνείδησης, που ευνουχίζει κάθε δυνατότητα κριτικής σκέψης και παράγει έναν επικίνδυνο αντι-κοινωνικό ομορτισμό. Δεν είναι τυχαίο ότι άνθρωποι που δηλώνουν αντικαπιταλιστές (και ενδεχομένως να αισθάνονται έτσι), κλείνουν τα μάτια και σέρνονται πίσω από βρομερά επιχειρηματικά σχέδια, επειδή αυτά τα σχέδια τους εξασφαλίζουν την υλοποίηση του «οράματός» τους.

Αυτή η συμπεριφορά είναι εξ ορισμού α-πολιτική και αντι-κοινωνική. Κι επειδή αντικαπιταλισμός υπό αίρεση ή με εξαιρέσεις δεν μπορεί να υπάρξει, δεν μπορεί να υπάρχουν και αντικαπιταλιστές που «εν μέρει» σύρονται πίσω από καπιταλιστές χάριν μιας οπαδικής προτίμησης. Αν μιλούσαμε για απλούς λαϊκούς ανθρώπους, όπως ο από τηλέφωνου συνομιλητής μας, θα μπορούσαμε να σκεφτούμε για τις αντιφάσεις που ακολουθούν τους ανθρώπους στην κοινωνική τους ζωή. Η ψευδής συνείδηση εμφανίζεται σε πλείστες όσες εκδηλώσεις στην κοινωνική ζωή των ανθρώπων κι εμείς έχουμε δειξει πως δεν συμπεριφερόμαστε με ελιτισμό απέναντι στους εργαζόμενους.

Όταν, όμως, πρόκειται για ανθρώπους που δηλώνουν στρατευμένοι σε υψηλά ιδανικά, στο στόχο της κοινωνικής απελευθέρωσης, τότε δεν μπορούμε να μιλήσουμε για αντιφάσεις. Όταν ο αντικαπιταλισμός έχει όριο τον οπαδισμό, τότε «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο» αυτού του «αντικαπιταλισμού».

Σε κάθε περίπτωση, η τύφλωση που οδηγεί σε α-πολιτική και αντι-κοινωνική συμπεριφορά είναι δεδομένη. Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση